

Moja plavuša

Biblioteka

ZA SVA VREMENA

Knjiga 1. Soba br. 13

Knjiga 2. Fiki

Knjiga 3. Sine Tomo

Knjiga 4. Moj anđele (prvi deo)

Knjiga 5. Goco ljubavi moja

Knjiga 6. Zbogom ljubavi

Knjiga 7. Moj anđele (drugi deo)

Knjiga 8. Žena sa juga

Knjiga 9. Esfani

Knjiga 10. Mina dete moje

Knjiga 11. Suza u oku

Knjiga 12. Iskušenica Mara

Knjiga 13. Nesreća u belom

Knjiga 14. Momak iz Niša

Knjiga 15. Moja plavuša / Sunce moje

Direktor izdanja

Marina Radovanović

Milija Radovanović

Moja plavuša

ROMAN

Beograd, 2022.

Žena je i 'boginja i božanstvo' - Boginja jer radja, a božanstvo postaje kad decu izvede na put.

Sine, kako je na poslu? - Teško, ima puno bolesnika i radi se k'o u rudniku. Nemamo vremena ni kafu da popijemo. – Što si tražio to si i dobio. – Majko, ovaj posao je bolji, lakši i bolje je plaćen od fizičkog rada. - Ja sam ti govorila da upišeš ekonomsku i da te bog vidi. – Ne bih ja mogao da sedim osam sati u istoj prostoriji. - Onda ćuti i radi. Da si me poslušao bio bi dasa i na posao išao sa kožnom torbicom i obučen k'o momak kad krene na venčanje. Devojku koju nisi hteo uzeo je neki mali bosanac, i došao ženi u kuću. Sada živi k'o bog, a ovih dana treba i žena da mu se porodi. - Ja sam mlad za ženidbu. - Voće se bere dok je zrelo. – Majko, doći će i moj dan kad ću svečano reći svoje da. – Sine, vreme leti. - Kod mene ima mnogo devojaka pa ću se i ja u neku zaljubiti. - Neću da mi medicinska sestra bude snaja. - Uzeću onu koju volim, a gde radi i šta radi baš me briga. ...Što nisi poslušao dr Branu? - On je dobar čovek, mnogo mi je pomogao i ja sam mu zahvalan na pomoći, ali ne mogu da radim na Guberevcu. Jel' to bolnica? – Jeste. - I tu se leče ljudi. – Da, majko, ali ljudi koji su bolesni u glavu. Danas ima lekova i sve se bolesti leče. - Ove se ne leče. – Što su onda u bolnici? - Zato što svi beže od njih. Jel' su oni zaraženi? Jel' njihova bolest prenosiva? - Nije ali je njihovo ponašanje poremećeno i oni rade sve ono što ne smemo ti i ja. - Meni je doktor govorio da je tu posao lak i da je plata dobra. - Jeste majko, ali ja tu ne mogu da radim. Kad si videla doktora? - Pre sedam dana. Odnela sam korpu jaja i tri debele domaće kokoške. Videla sam njegovu ćerku i sina. - Njegova deca ove godine

završavaju gimnaziju i hoće da se upišu na medicinski fakultet. – Sine, iver ne pada daleko od klade. Deca su mu odlični djaci. - Zato mogu da upišu šta hoće. - A moj sin ima sve dvojke i da ne beše doktora ti bi i dalje držao motiku. - I ona je za Ijude. Majko, da si videla ono što sam ja video ni ti ne bi radila na Guberevcu. – Šta si strašno video u toj bolnici? - Ja ne bih da ti pričam. -Reci majci. - Radio sam sedam dana u ovoj ustanovi, ali sam morao da dam otkaz. Po sobama leže razni bolesnici. Jedni pevaju, drugi plaču, neki trče po sobama i hoće da udare ili da nas mažu fekalijama. Nuždu vrše gde stignu, a svoju mokraću piju i nude drugim bolesnicima. – Sine, zar ima i takvih bolesnika? – Ima, majko. - Onda je bolje što si otišao na infektivnu kliniku. - Uznemirene bolesnike vezujemo i dajemo im lekove za smirenje. Ponekad dobijemo i po neki udarac u glavu ali moramo da ćutimo i da se pravimo kao da se ništa nije dogodilo. Jednu koleginicu je bolesnik tako udario da je pala u nesvest. Jedva se povratila, a na licu je ostala velika modrica. Skidaju se goli i pokazuju delove svoga tela. – Bože, pomози. - Neki javno i Ijubav vode. – Sine, svašta ima da se vidi na tom Guberevcu. - Bolnica je puna a od posla ne možemo ni na doručak da odemo. Radno vreme od osam sati potrošimo u pranju i presvlačenju tih bolesnika. Da nam nije bolničara ja ne znam kako bi sa njima izašli na kraj. - Tu su doktori? - Oni se pojavе samo u viziti i kad krenu kući. Brigu o ovim bolesnicima vode bolničari i sestre. Doktor dodje samo kad je uznemiren i kad ga pozovemo da da terapiju za smirenje. Bila jedna mala glavna sestra sa krivim nogama i usnama namazanim nekim čudnim karminom i kad je pogledam diže mi se kosa na glavi. – Jel' mlada? - Neka baba devoјka. - Usedelica koju više niko neće. Ta glavna sestra nas juri i tera da radimo. Kad je ona u smeni sve mora da bude na svom mestu. Ako vidi daje bolesnik neuredan piše priјavu i šalje na disciplinsku komisiju. Tamo je svaka sestra novčano kažnjena, a veliki broj sestara je pod hitno dobio otkaz. - Neka opasna sestra? - To sam video i čuo od mnogih sestara. Tu sestru niko ne voli i čim nam okrene ledja mi se plazimo na nju, a prozvali smo je i

odeljenskom vešticom koja jaše buriće pa zato ima krive noge. Šef nam je bio neki mali doktor, uvek u čistom mantilu I svaki dan je menjao parfeme i mirise pa smo ga prozvali doktor Ijubičica. – Jesi li rekao dr Brani da ćeš da napustiš Guberevac? – Jesam. - Mora da se naljutio. – Jeste, majko. - Sine, moram da odem i da se izvinim doktoru što si napustio posao. – Majko, ja nisam mogao da gledam te bolesnike. – Ne bih ni ja i zato je dobro što si dao otkaz. - U toj bolnici leži mnogo mladih Ijudi a ima i dece. - Zar njima baš ništa ne mogu doktori da pomognu? – Ništa, samo im daju lekove za smirenje. Ima tu i devojaka i momaka, a nadju se I poneki baba i deda. - U sobi tri jedna plavuša se zalepila za mene i ne odvaja se svih osam sati. Gde ja, tu i ona, a kad odem u WC ona sedi ispred vrata i čeka da izađem. - Majkina lepota. - I ona je lepa k'o barbika ali je bolesna. Kad dodjem na posao ona samo peva i šalje mi poljupce. Kad krenem sa posla ona plače i ne da mi da napustim odeljenje. Kad joj kažem daje lepa, da je volim i pošaljem poljubac, ona me pusti da idem kući. Hoće da me zagrlji i poljubi i svima priča da sam ja njen momak za kog će uskoro da se uda. Kad sam napustio Guberevac rekao sam da je volim i da samo mislim na nju. Rekao sam da ću je zaprositi za Novu godinu i da ćemo da se venčamo u crkvi Sveti Marko. - Baš si nevaljao. - Kupio sam joj i prsten. - Nisi valjda. – Jesam, onaj koji se prodaje na vašarima. Kada sam krenuo sa klinike mi smo se zagrlili i poljubili, a svi prisutni bolesnici su aplaudirali i vikali. - Ako sine. - Video sam tugu u njenim očima koja mi sve govori pa sam i ja pustio neku suzu....- Kako ti je na infektivnoj klinici? - I tu se mnogo radi jer su u pitanju teški bolesnici koji se bore za život. Radim na najtežem odeljenju. -Čuti i radi. - Tu se leče meningiti I encefaliti i sve bolesti mozga. - Budi srećan jer si brzo dobio posao za stalno. - Da nije bilo variole ne bi bilo ni posla. Jel' to ona bolest od koje se umire? - Jeste majko. Dok je trajala epidemija ja sam se prijavio da pomažem i primili me jer nije bilo dovoljno sestara. Čim se epidemija završila ja sam dobio posao za stalno. Klinika raspisala konkurs za prijem jednog tehničara u stalni radni odnos, ja se javio i dobio posao. - Kako da nisi

imao neku vezu? - Bez veze sam primljen. U to vreme niko pametan nije hteo da radi na infektivnoj klinici, i tako ja ekspresno dobih stalan posao. - Važno je da radiš i da više nisi fizički radnik. - I to je posao za ljude. – Jeste, ali ti si momak i treba da se ženiš. Danas se devojke udaju za zanatlije, železničare, čate popove, samo da ne rade i ne idu na njivu, i da se ne druže sa motikom. Lepota nije važna. - Moja devojka i žena mora da bude lepa. - Sine lepota je za vreme. Da si mene poslušao sada si mogao da imaš ženu miražinku, najbogatiju u selu. - Kako kad je ne volim? - Vremenom bi se i ljubav desila. - Ja boću da oženim devojku koju volim. – Sine, tamo gde ima para ima i ljubavi. – Šta će meni njene pare kad ne mogu da je gledam? - Ni ja nisam volela tvog oca pa sam se udala za njega. - Ja tako neću. - Ljubav će i da prodje a miraz ostaje. - Prvi put se ženim iz ljubavi. Onu koju zavolim uzeću i zajedno idemo da radimo, da se volimo, imamo decu. – Gde ćete da živite? - Od para koje zaradimo kupićemo kuću, a možemo i da je zidamo. – Sine, mnogo je lakše živeti sa miražinkom. - Pa da igram kako mi ona svira. - Sa punim stomakom i punim novčanikom i to nije teško. - Prodje variola, a ja se nisam ni nakašljao. – Sine, ti si primio vakcinu u petom razredu osnovne škole. - Zato se ja nisam zarazio i ako sam bio u karantinu sa jednom bolesnicom koja je došla iz turske. – Šta je bilo sa njom? -Ona je umrla sva u plikovima, a na nekim mestima joj je i koža otpadala. - Crni sine! – Majko, bilo i prošlo. Ja sam tu. – Ja sam te vodila na pelcovanje jer si se plašio inekcije. – Pa su me drugari vredjali govoreći mamina maza plaši se obične male igle. - Triput si bežao iz ambulante. - Baš sam bio kukavica. - Bio si dete i normalno je da si se plašio doktora i injekcija. Ja sam starija žena pa se plašim belog mantila, i kad god mogu ja ne idem kod doktora. Treći put smo te stigli u Čarapićevom brestu i na silu doveli u ambulantu, a ti si se drao, kukao govoreći da ćeš umreti ako primiš vakcinu. Bilo je još dece koja su uz vrisku i suze primali vakcinu. - Trčao sam k'o da me juri Alibaba i njegovih 40 hajduka. - Komšija Mili jedva te je stigao i na silu doveo u ambulantu. Doktor Đura je rekao da si lud i da treba

da te vodim kod dr Brane. – Jesi li me vodila? – Jesam. - I šta je rekao? - Da ćeš biti veliki čovek kad porasteš. – Jel' bio pijan? - On zna da se napije ali je tog dana bio trezan. - Sećam se da me je komšija vukao za uši, a ja sam se opirao i plakao k'o malo dete. Što je to bolelo! – Sine, to je bilo i prošlo. - A ja ostao živ i zdrav. - Tako je bog hteo. Ne znam zašto sam bežao kad me vakcina nije bolela. - Bio si razmažen majkin sin. - Tebe sam više voleo od oca. - Nemoj da te čuje jer će se naljutiti. - Baš me briga... Reci mi jel' na klinici u vreme varirole bilo puno boiesnika? – Da, jer su doktori od straha i neznanja svaku alergiju slali na infektivnu kliniku. Tu su ostajali dve, tri nedelje i kad se alergija povuče puštaju se kući. Majko, od velikih boginja vakcinisan je veliki broj dece i odraslih i sa pojavom bolesti oboleo je mali broj ljudi i umrlo je tek nekoliko bolesnika. Sa pojavom varirole mnogi doktori su se obogatili. – Kako, sine? - Ljudi su davali puno para samo da prime vakcinu. I siromašni i bogati vole da žive. - Bogati se više plaše smrti. – Sine, svi se plašimo i svi žeiimo što duže da živimo. Osim infektivne klinike sumnjive pacijente na variolu su slati u motel Hiljadu ruža i u Čarapićev brest. I jasam dobio tri velike novčanice (devize) sa kojima mislim da letujem dve nedelje na moru. – Sine, ti sad imaš posao za staino i treba da misliš i na ženidbu. - Rano je majko. Ja još nisam upoznao život ni otišao iz Belog potoka. - Ima vremena i za putovanje. - Vreme brzo prolazi i ono što mogu danas ne mogu sutra. Ovih dana dobiću godišnji odmor, pa želim da idem na more. - Koje more? - Naše Jadransko more. - Sine, šta ćeš na moru? – Da se kupam i sunčam. - To možeš i u našem Potoku. - Mogu ali je na moru bolje. Tamo ima ljudi, žena, dece, i svi oni hoće da ugrabe što više sunca, a tu je i slana voda koja prija našem telu. Na more dolaze ljudi sa svih strana. - To su bogati ljudi, a mi smo sirotinja. - I mi majko treba da živimo.- Jesi li pitao oca date pusti? - Zašto, ja sam sada svoj čovek, imam posao, platu i mogu da idem gde hoću. - Ipak ti njega pitaj, takav je red, neka se zna ko je stariji. – Hoću, majko... - Rekao si da na put ideš sledeće nedelje. – Da. - A u koji grad na moru? – Ja bih u Split. – Gde ti je to? - U

Hrvatskoj. – Sine, to je tuđa zemlja i tuđ narod. - To je i naša zemlja. - To su katolici, a mi pravoslavci. - Zašto kažeš tuđ narod? - Ja onako tek nešto da kažem. - I mi i oni verujemo u istog boga. - Ali se različito krstimo. O Hrvatima sam svašta slušala. - I oni su od krvi i mesa. – Jesu, ali ja ne bih volela da ideš kod njih. - Ja poznajem mnoge dobre ljude koji su rođeni i žive u Hrvatskoj. – Ja sam rekla svoje, a ti radi šta hoćeš.- Ja sam odlučio, idem na more dve nedelje, vreme je da i ja vidim more.. Neki moji drugari su bili više puta, a ja se još nisam okupao u našem moru. - Kako misliš da stigneš do tog tvog Splita? - Može autobusom, a ja više volim voz. Sada je turistička sezona i ima vanredni voz Beograd-Bihać-Split. - Kako je u tom tuđem svetu? - Kad kupim kola ja te vozim na more. – Hvala, ali ja ne mogu bez marame ni pet minuta na suncu. - Tamo ima i ‘ladovina. – Šta ću ja tamo kad ne znam da plivam. -Dovoljno je da opereš noge u slanoj morskoj vodi i da se hvališ po selu kako si videla Jadransko more. Vрати se ranije sa mora. – Zašto? - 4 avgusta je vašar u selu. - Ja više nisam mali i ne volim da kupujem igračke i da se vozim na ringišpilu. - To si nekad najviše voleo. - Sad volim da gledam devojkе, a one su na moru. - One gologuze. - Baš te. - Sram te bilo sine. Četvrtog avgusta kod nas u goste dolazi gospodja Zorka i dovodi svoju unuku. - Lepo, nećeš biti sama. – Ja sam želela da te upoznam sa njom. – Može, ali nekom drugom prilikom. - Devojka lepa, k’o upisana. - Otkud znaš kad je nisi ni videla? - Rekla njena baba. - I ti joj veruješ? – Sine, sve devojkе su lepe. - Jeste majko, ali od lepe postoji još lepša... - Baba kaže da njena unuka ima velike oči i kosu boje zlata. - Šta još? – To ćeš ti da kažeš kad je budeš video. – Majko, meni je tek dvadeset godina i ja neću da se ženim. - Ja se nadam da ćeš promeniti mišljenje kad je vidiš. Ona je bogata, njeni roditelji rade u inostranstvu. – Pa je čuva baba. Ona je odrasla velika devojka i ona samo živi sa babom. – Jel’ radi? – Ne, nije završila nikakvu školu. - To je neka babina maza. - Nju su mnogi tražili. - A ona hoće samo mene? - Jasam žel elа dase upoznate. - Meni treba žena koja radi, a ne da je ja izdržavam. - Ona ima pare. - Onda neka traži nekog bez

posla pa neka ga ona izdržava. Koliko ima godina? - Malo je starija od tebe. - Koliko malo? - Desetak godina, ali se to danas ne gleda. - Ja hoću da oženim devojkicu a ne ženu. - Ona se nije udavala. - Otkud ti to znaš? - To kaže njena baba. - Svaki ciga svoga konja hvali. Majko, ona da je dobra dosad bi se udala. - Nju su mnogi tražili ali ona bira. - Kad se vratim sa mora pozovi je pa ćemo da se vidimo i upoznamo, ali sa takvom osobom ženidbe nema. - Mnogo biraš. - Sad mi je vreme, sad sam momak sa stalnim poslom. - Njeni roditelji hoće za nju i zeta da kupe stan u centru Beograda. - Lepo, majko. - Nameštaj, kola... - Samo da je udaju. Ja idem na more, hoću svet da vidim, a kad se vratim pričaćemo o ženidbi. - Sine, duge su dve nedelje. - Ako budem imao dovoljno para ostaću još koji dan više, jer sam dobio trideset dana godišnjeg odmora. - Šta da kažem gospođi Zorki? - Puno je pozdravi pa se vidimo nekom drugom prilikom. Kad dodjem kući biću crn ko ciganin. - Sine, čuvaj se sunca. - Ko se sunca krije bolje da ga nije. - Ne ulazi u duboku vodu. - Majko, ja znam da plivam. - Pre neki dan selo je sahranilo Živka Veriju koji se udavio u jezeru, a bio je najbolji plivač u selu. On se udavio jer je pijan ušao u hladnu vodu. - Sine, ko se čuva i bog ga čuva. Videla sam na televiziji da je to velika plava bara u kojoj žive kitovi i krokodili. - Šta pričаш majko? - Oni za čas mogu da progutaju čoveka. Na moru ima i velikih brodova ko naše tri kuće. - Na moru ima svašta. - Čuvaj se, sine. - To je naše more i tamo žive naši ljudi, i nema koga da se plašim. - Ideš sam ili vodiš neku drugaricu? - Mogao sam da povedem koleginicu ali njeni roditelji neće da je puste da ide sa mnom. - Pametni ljudi, šta će devojkica na tom tvom moru?! - Da se sunča i kupa. - Gola da se skida? - Majko, tu je kupaći kostim. - Sine, na to tvoje more ne idu poštene devojkice. - Tako misle i njeni roditelji. - Ko će da je uzme ako čuje đase skidala na moru? - Tamo se i udate žene skidaju pa su i dalje sa svojim muževima. - To je drugo, one su udate žene. - Na moru i ja moram da se skinem. - To je drugo, ti si muškarac. - Majko, ništa ne razumeš. - Zna majka sve.

...Šta ste se vas dvoje raspricali pa se čujete čak do kapije. - Tvoj sin

hoće na more. -Neka ide gde hoće, on je svoj čovek. Ima posao, prima platu, pa neka putuje i vidi malo sveta. - Gde ideš sine? - U Split, dve nedelje na odmor. – Gde ti je to? - U Hrvatskoj. - Idi slobodno. – Radoje, može da se udavi. - Pliva k'o riba. - Kad smo prošle subote bili na Savi spasio je ženu koja se Davila. - To mi nisi rekao. – Ženo, ne moraš ti sve da znaš. - ...Već sam kupio kartu, a u Splitu ću da spavam kod roditelja moje kolegice sa posla. Jasam joj pomogao da se zaposli na klinici, a ona mi je sredila da dve nedelje budem gost kod njenih roditelja. Oni imaju veliku kuću u kojoj primaju strane goste, a jaću da spavam u maloj kući. – Lepo, sine. Da nije to naša snajka pa da i ja i tvoja majka operemo noge u Jadranskom moru? – Ne, ona ima momka i udaje se u septembru. - Za nekog našeg? – Ne, ona je crnogorka i udaje se za crnogorca. - Tako treba, ove naše udaju se za cigane, šiptare, pa se posle čudimo što nas ima malo. - Tata, i oni su Ijudi. – Jesu, ali svako treba da ide u svoje jato. - Bratstvo i jedinstvo traži da se mešamo. - Mešaju se samo Srbi, svi ostali čuvaju i razmnožavaju svoje jato. Sine, danas samo Srbi govore da su Jugosloveni. - To sam i ja primetio. I moja kolegica kod koje idem priča samo o Crnoj gori I crnogorcima a Jugoslaviju spominje samo kad mora. – Sine, ti sada ideš u tuđ narod koji dovoljno ne poznaješ i gledaj svoja posla, a politiku zaboravi dok si na odmoru. Tata, ja sam komunista. – Znam, ali si se učlanio samo da bi lakše dobio posao. Ne, mene je na infektivnu kliniku zaposlila variola. - Sve znam, i znam da te je bog sačuvao. Radoje, kakav si ti to komunista kad pominješ boga. - Kad je u pitanju život mog sina spreman sam da verujem i u samog djavola. – Sine, imaš li pare? – Imam. – Evo ti još pa neka se nadje.... - Kad ideš na put? - Ovim večernjim vozom koji polazi u 22 sata za Split. – Javi se da čujemo da si dobro i gledaj, na moru možeš i neku lepu devojkicu da uooznaš. – Gledaću, ali ja idem da se odmaram, kupam i sunčam. – Radoje, na moru može i da se udavi, da ga napadne ajkula ili kit. - Šta lupáš ženo! - Ja se plašim. – Ženo, gledaj svoja posla i ne zabadaj nos tamo gde ne treba..

Vreme je da krenem. – Sine, jesi li spakovao onaj šareni džemper,

koji ti je majka kupila kad sam bila u Vrnjačkoj Banji? – Majko, ja ne idem na zimovanje, ja idem na more. - Pored vode zna da bude hladno. – Ženo, znaš li ti šta pričaš? – Radoje, bolje da ga ima nego da mi se dete prehladi. - On nije dete, on je svoj čovek i zna da brine o sebi. - Za mene će uvek da bude dete. – Da se mi pozdravimo pa da krenem na put.-Srećno, sine. - Vidimo se za dve nedelje. - Majka me je ispratila do kapije,sa suzama u očima, kao da idem u rat pa se plaši da se neću vratiti kući, a jasam je ljubio govoreći kad dodjem da ćemo se videti sa Zorkom i njenom unukom.

...Čuvaj se sine i što pre dođi. - Dve nedelje brzo će da prodje.

Autobusom 402 brzo sam stigao do Slavije, a odatle sam peške krenuo na železničku stanicu. Sa rancem na leđima krenuo sam za mene na nepoznati put. Ovo je moj prvi odlazak na Jadransko more o kome sam godinama slušao i nadao se da će doći dan kada ću ga i ja posetiti, videti i kupati se u slanoj vodi. Železnička stanica, velika zgrada, ne znam kad je zidana ali sam je prvi put video kao Titov pionir. Pored stanice je postavljena lokomotiva koja je vukla plavi Titov voz. Tito je mnogo putovao jer je voleo da se vozi. Žašto je toliko putovao i gdeje išao to nisam znao jer sam bio mali. Po selu se pričalo o njegovom plavom vozu koji brz ko munja i da je u vagonima lepše nego u najboljem hotelu. Svašta je narod pričao jer je u to vreme Tito bio važniji i od samog boga. Putovao je Tito i brodom, koristio je malo i avion, ali je najviše voleo svoj plavi voz. U to vreme o bogu ste mogli da kažete i neku ružnu reč, a o Titu morali ste sve lepo da pričate, da ga sačekujemo, da pevamo i pljeskamo ako smo u njegovoj blizini. Narod ga je voleo, svi su ga voleli, a ja se pitam da li je to prava ljubav ili ljubav iz interesa. Tuje bio i goli otok koji je terao ljude da vode računa šta kažu i kako se ponaša ju. Na glavni ulaz ulaze i izlaze ljudi i prave veliku gužvu. Tu su i taksisti koji se utrkuju ko će pre da dodje do svog putnika i svoje zarade. Pošto sam pre tri dana kupio kartu sa rezervacijom, polako sam se probijao kroz masu ljudi, da bih stigao do perona jedan gde je već bio postavljen voz za Split. Na stanici je mnogo ljudi i svi žure da stignu tamo gde su

krenuli. Jedni sede, drugi spavaju na peronskim klupama, a nosači rade punom parom. Nose prtljag putnika i ne žale se na težinu. neki nose prtljag u rukama a neki guraju puna kolica. Svi nešto rade, svi se kreću ,i svi očekuju nešto da zarade, a tu je i bakšiš. Posao nosača sam radio dve godine na stanici i znam da je bakšiš nešto najsladje. Ko zna koliko bih ja ostao na stanici da nisam sreo prostitutku Jagodu. Ona me je preko svog Ijubavnika upisala u večernju medicinsku školu. Na stanici sam svašta video i doživeo. U to vreme je bilo dosta dama koje prodaju Ijubav. Ovih dama je bilo i na autobuskoj stanici I u picinom parku ispred ekonomskog fakulteta. Pričalo se da su one glavni krivac što njihove mušterije dobijaju triper i sifilis. U to vreme sifilis je bio opasan, a triper bi se rešio za desetak dana upotrebom antibiotika. Ove dame su me mazile i pazile, hranile i oblačile. Vobile su me i pazile kao da sam njihovo dete. One su me terale da nadjem neki drugi posao, ali sam se ja zaljubio u pare i bakšiš. I kad sam krenuo u večernju školu ja sam povremeno dolazio da vidim šta je sa tim damama. Jedna od njih kad je čula da ima sifilis bacila se pod voz. Jednu je muž ubio na stanici jer danima nije dolazila kući, a on sa svojom malom platom nije mogao da izdržava decu. Jedna se zaljubila i kad je ostala trudna udala se za svoju mušteriju. Dame pričaju da je srećna i da je majka tri ćerke. Svašta sam ja video i čuo na železničkoj stanici. Ove dame su jednog dana bile na železničkoj stanici, drugog dana na autobuskoj, a trećeg dana su bile zadužene za picin park. One mladje i bolje odlazile su u hotele gde je zarada bila veća i mušterije kulturniji ljudi. Muškarac kad prvi put dodje kod prostitutke, prvo se pita da li je i njegova žena takva. Žena je žena, sve su slične - ima onih žena koje se kriju, a ima i onih žena koje sve to rade javno samo da bi više zaradile. Žena kad krene ne zna da stane, a kad stane pita se ko je, zašto sve to radi i kada će prestati.

Posle 6 godina ponovo sam na železničkoj stanici ,ali sada kao putnik sa kupljenom kartom i željom da što pre vidim more. Prvi put sam na železničku stanicu došao sa ocem. On je bio veliki komunista, a ja Titov pionir. Tito je često i mnogo putovao, pa smo ga dočekivali

na železničkoj stanici. Tu je uvek bio veliki doček sa mnogo naroda koji je u njega gledao k'o u boga. Svako vreme i svaka partija ima svog boga. Da nije tako Tito ne bi vladao 40 godina. I oni koji dodju posle Tita biće isti. Ovo je Balkan, a ljudi na Balkanu su naučeni da slušaju i veruju samo u jednog boga. Otac me probudi u ponoć, i mi smo peške dolazili u Kumodraž, a odatle ponovo peške dolazili smo do Slavije, a odatle do železničke stanice da zauzmemo prvi red. Nekoliko puta smo išli da čekamo druga Tita i ko zna koliko bi to još trajalo da se nisam razboleo. Kupao sam se na Velikoj česmi u vreme kad se niko ne kupa i ja dobih neku bolest. To doktori nazvaše meningitis i ja ostah u dečijoj klinici u Tiršovoj mesec dana. Pričali su mi da sam bio teško bolestan i da me je samo bog spasio. Sećam se sobe koja je bila sva u staklu i velike terase sa koje sam mogao da vidim majku kako čeka vreme da mi dodje u posetu, IUvek je nosila šarenu maramu i punu seljačku torbu. Kasnije sam saznao da je u torbi nosila sveža jaja i zaklane domaće piliće doktoru koji me je lečio. Prodje moja bolest, ja porastao, završio srednju večernju školu, zaposlio se i postao svoj čovek. Na infektivnoj klinici mogao sam da umrem od velikih boginja ali bog nije dao i sada ću videti Jadransko more.

Na peronoma železničke stanice gužva, nema gde igla da padne. To je bilo vreme bratstva i jedinstva, Titovo vreme kada su ljudi mnogo putovali, jer je bilo para, a bila je i trinaesta plata. U to vreme je moglo lepo i da se živi. Spiker javlja da voz za Split je postavljen na prvom koloseku i da kreće za dvadeset minuta. Imao sam kartu i rezervaciju pa nisam žurio sa ulaskom u voz. Kako će mi biti na moru ne znam ali sam jedva čekao da udjem u tu plavu vodu i osetim so na mojoj koži. Posle popijene koka kole ušao sam u voz koji je već bio pun putnika, ali ja sam imao rezervaciju i čekalo me je moje mesto. Kupe je skoro bio pun, ali mojim ulaskom u kupe više niko nije mogao da udje. U kupeu je bila mlada lepa žena sa dvoje dece, neka ćorava baba i gluv deda. Bio je i mlad vojnik i neki gospodin sa velikim cvikerima. Kad je govorio, on je skupljao usne, birao reči i

pravio se da je veliki gospodin koji miriše na beli luk i alkohol. Deci je smetao miris alkohola i belog luka pa su terale majku da drži otvoren prozor. Ovo dvoje starih ljudi mirisalo je na starost i njih dvoje imali su blizu dvesta godina. Kada je baba skinula sandale, a deda cipele, osetio se neprijatan miris pa je žena iz torbe uzela neki sprej i isprskala kupe. Vojnik je izašao iz kupea ali se brzo vratio jer je u vozu bilo toliko putnika da su se neki smestili i u WC...

Gdegod su našli slobodno mesto ljudi su ga zauzeli, a tu su i jeli i spavali pa su se i kondukteri teško kretali, pa su preko nekih ljudi i prelazili, preskakali da bi stigli da pregledaju karte. Zbog gužve teško je bilo stići i do Wc-a i kad stignete morate da molite one koji su se tu smestili, koji tu spavaju da izađu napolje dok vi završite svoju potrebu. Ko je bio bez karte plaćao je na licu mesta, a ko nije hteo ili nije imao pare njega su kondukteri izbacili na prvoj stanici.

...Ima li slobodno mesto? - upita mlada lepa plavuša. - Prvi se javio vojnik koji joj je ponudio svoje mesto. Malo sedite vi, malo ja i tako ćemo stići do Splita. I jasam joj ponudio svoje mesto, a ona reče da ide još da traži jer voz ima dvanest vagona, pa ako ništa ne nadje doći će u naš kupe. Vojnik poče da hvali njenu lepotu, a i meni se svidelo lepo lice, kosa, osmeh i grudi koje bi i mrtvog uzbudile. Valjevo - čuli smo konduktera kako viče, i pogledao sam kroz otvoren prozor. Puno je putnika izašlo, a dosta je i ušlo u voz. Deca su spavala u krilu svoje majke, baba je zagrlila dedu i spavaju ko dete posle dobrog podoja. Čovek koji je mirisao na alkohol i beli luk poče da jede tako slatko da sam i ja osetio glad. Na krilo postavio peskir, a na njega naredjao pečeno pile, domaći hleb, krastavce, sir, paradajz i glavicu belog luka. Čovek je ponudio i mene i vojnika i mi smo mu se zahvalili, iako bi i sami pojeli sve to što ima čovek koji miriše na alkohol i beli luk... Oko ponoći u kupeu se čulo samo hrkanje i lupa točkova. Ja bih da spavam ali sna nema. Mislio sam na plavušu, ipak sam ja momak u najboljim godinama. Što kaže moj deda - kad ću ako neću sad. Govorio je deda da jurim, da mnogo ne pitam jer će svaka da kaže ne, a jedva čeka da je momak napadne. Moj deda je bio opasan za selo i

okolinu. Imao je lepotu, pare, a bio je bezobrazan i kad se približi devojci on je stiska ko mačka miša dok ga ne pojede. Kažu stariji da švaleri dugo žive a moj deda je umro u 96. godini. To sve govori kakav je bio moj deda.

Ona njena plava kosa, ma li nosić, oči plave a usne izazivaju. Kad je pitala za mesto video sam dva niza belih zuba. Grudi za uživanje i dovoljno je da budu u mojoj ruci i ja bih bio na nebu. Noge vretenaste, izazivaju I bude maštu kod svakog čoveka koji ima nešto u gaćama. ...Drugar, budi se. – Šta je bilo, lepotice? – Juri me kondukter, pa moram dati sednem u krilo, da te zagrlim i ljubim. – Da li ja to sanjam? – Ja sam plavuša koja je tražila slobodno mesto u ovom kupeu. - Zagrli ona mene, poče da me ljubi, a kondukter pogleda u nju i brzo ugasi svetlo i zatvori vrata. Kako je meni bilo to samo bog zna. Ja rumen u licu, ona muka poludela, ona to osetila i počela da se vrti u mom krilu. Sve se brzo završi i ja oseti neko olakšanje. Šta je smešno? - Svi su muškarci isti. – Šta sam to uradio? - Dovoljno je da vas devojka poljubi, sedne vam u krilo i vi očas napunite gaće. - Kondukter je stajao malo ispred vrata, pa je ponovo ušao u kupe i uhvatio devojku za ruku. – Pusti me, matori jarče. - Daj da vidim tvoju kartu. – Ne dam. - Nedaš jer je nemaš. - Tako se ne ponaša sa damom. - Sada izlaziš na prvoj stanici. – Gospodine, ja ću da platim. - Zato što laže i što je bezobrazna mora iz voza. - Sram te bilo, tražio si da te zabavljam. – Ne laži devojko jer u kupeu ima dece i starih ljudi. Plavuša se opirala ali je kondukter bio uporan, odvojio je od mene, ugasio svetlo,i odveo plavušu sa sobom. Svi u kupeu su se probudili, pa mi je baba zamerila što nisam pomogao devojci. – Ja sam hteo, ali kondukter ima sa njom još da razgovara. Babo, ćuti i gledaj svoja posla. - Ja da sam muško, ja bih ovu damu čuvala samo za sebe. - Tako je gospodjo. Kakvi su ovi današnji momci kad im matorci uzimaju devojku ispred nosa. - Vратиće se ona ponovo kod nas. Druže, obrati se mlada žena vojniku i tek tada sam video da je žena u najboljim godinama i da kod nje ima još dosta posla iako je rodila dvoje dece, ugasite svetlo, hoće deca da spavaju. - Vojnik ko po

komandi poslušaj ženu, i mi smo brzo zaspali. Samo što me uhvatio prvi san, ja sam osjetio da mi je nešto palo u krilo. Ti si, gde si dosad? - Matorac je hteo seks pa me je uveo u svoj kupe. – Ja sam mislio da te je izbacio iz voza. Osetio piletinu pa je hteo da proba ali sam ga zajebala. Nasrnuo je na mene, počeo je da me ljubi, hvata za sisu i ribicu, znojeci se ko vepar kad oseti krmaču. Nudio mi pare, želeo je da se vidjamo i pitao je odakle sam. Kad sam rekla da sam iz Beograda on je tražio moju adresu i nudio svoju. Kao njega ne zanima švaleracija, on traži ozbiljnu vezu. Jel oženjen? - Bio je ali je najurio ženu jer je uhvatio sa kumom u krevetu. Da nije malo star za tebe? - Samo dvadeset godina. - To nije ništa ako ga volim. Kako da volim čoveka koga sam sada videla prvi put. - Nije on loš. - Ako ti se sviđa jebi se ti sa njim. Nemože plavušu svako da jebe. - To si sama rekla. - Ja otimam pare, pomalo kadem a ako mi se neko baš toliko dapada ja mu prvo pokupim sve što ima i na kraju dam malo seksa. Ako je mlad i može, onda može unutra ali prvo da ga obuče. Sa starijim ide lakše, oni ne mogu i samo ližu. Samo to neki traže i pušenje, a to mnogo košta. – Koliko? - Samo sto maraka. - Ti si razvila dobar biznis. - Najviše mrzim i od njih bežim ko djavo od krsta kad hoće da me poljube a iz usta im smrdi ko iz spoljnjeg klozeta. Svašta si ti vidala a imaš malo života. – Ja sam rano, počela i rano ću da završim, ali prvo moram da imam neki novčani fond. Šta ako ostanem trudna, od čega ću to dete da hranim. – Pomoći će država. - Ja verujem samo u sebe i moje pare. - Može neko da te uhvati. - Ja kradem od starijih, a mladi moraju debelo da plate ako hoće moju ribicu. - Nisi završila priču. - Prvo sam počela da se skidam, a oči su počele da mu rastu ko krofne. Kad sam skinula brushalter i gačice on je tako pocrveneo u licu da sam mislila da će se šlogirati. Pomogla sam mu da se svuče. – Sve si mu skinula? - Morala sam jer sam planirala da ga ostavim u kupeu golog ko od majke rođenog. On je otvorio torbu i ponudio mi sto dinara, a jasam ga udarila onom njegovom torbom da je pao u nesvest. - Mogla si da ga ubiješ. - Samo je pao u nesvest. Uzela sam pare iz torbe, uzela ključ, odelo bacila kroz prozor i zaključala njegov

kupe. Sad ne može da izađe. - Baš me briga, imaće čega da se seća. - Lepa plavuša mu dodje glave. - Šta ako je umro? - Samo je pao u nesvest. - Baš si ga obrukala. - Ključ sam bacila kroz prozor i došla kod tebe. - Pogledaj koliko imam para? - Baš si ga odrala, uzela si mu i poslednji dinar. - Budala matora, hoće da jebe dete. - Nisi ti mala. - Nisam, ali njemu mogu da budem ćerka. Pička mu materina, terao me da mu mazim i pušim onu stvar. - Zar se i to radi? - Gde ti živiš kad si tako zaostao? - U selu blizu Beograda. - Kako se zove to selo? - Beli Potok. - Ala ste vi zaostali. Jesi li nekad bila u mom selu? - Nekoliko puta u bioskopu, a jednom sam bila na vašaru. - On je 4. avgusta svake godine. - Tu sam upoznala jednog momka, a on je odmah hteo da me vodi kući. - Što se nisi udala kad je hteo da se ženi? - Nije mi se svideo. - Šta mu fali? - Ima malo kose na glavi, mali je, a ima i krive noge. - Šta su rekli njegovi kad su te videli? - Bili su iznenadjeni i odmah su me pitali da li hoću da se udajem. - Da si se udala sad bismo bili komšije. - Njegova kuća je odmah do crkve. - Tu živi familija Milanović. - Otkud znaš? - Ja sam rođen u Belom potoku i poznajem i mlado i staro. - Ja sam često dolazila u tvoje selo, pa se pitam kako te nisam videla. - Ja sam slabo izlazio na igranke u bioskop. - Gde si bio? - Radio sam razne fizičke poslove i za izlaske nisam imao vremena. Čim dodjem sa posla, ja idem odmah u krevet jer i sutra mora da se radi. Na posao stižem pre sunca, a kući se vraćam kad sunce ode na spavanje. - Što si ostavila tog momka? - Oni su me izbacili iz kuće jer sam u ormanu nesudjene svekrve našla nekoliko dukata. - To si uzela? - I istog dana sam napusti la tu kuću i tvoje selo. - Nisu te našli? - Prijavili me policiji, ali me oni nikad nisu našli. Tako lepa dama dodje do dukata. - Ja sam to odradila. - Dala seks za dukate. - Ja sam za tog momka bila glumica i može dase hvali dok je živ da je spavao sa najlepšom devojkom. - Lepa jesi, ali je sramota krasti. - Ja poznajem nekoliko drugarica koji idu sa starijim muškarcima za pare. - Može neko da vas uhvati i prebije k'o mačku. - Bilo je i toga. Samo zaljubljena žena ide u krevet sa momkom bez para. - Jel' ima još ljubavi? - Ima mladi gospodine. Evo ja sam se

zaljubila u tebe na prvi pogled. - I šta kažeš! - Lep si ali si glup, još nisi upoznao život. - Za mene ima vremena. - Mi smo isto godište, a ja mogu da ti budem profesorka. - Lepa profesorka. - Jel' imaš devojkicu? Jesi li umočio kod neke? - To se ne priča. - Smem da se opkladam da si nevin. - Kad stignemo na more možeš da proveriš. - Da znaš i da hoću. - Kad stignemo u Split hoću da te pare vratiš kondukeru. - Ne, pa da me prijavi policiji. - Sramota je jer kondukeri imaju male plate, a kući ga čekaju žena i deca. Jel' imaš roditelje? - Majka je prostitutka i menja muškarce k'o ciganin konje, a otac je neki šonja, igra kako majka svira. - Jel' oni znaju gde si i šta radiš? - Majka zna, a otac se kune u moju dobrotu i poštenje. - Zašto matorci traže seks kad ništa ne mogu? - Ne znam, a kad ostarim možda ću da saznam. - I ti ćeš da tražiš maženje i pušenje. - Ako poludim. - Danas i poštene devojkice puše. - To ne znam. - Kad ti kaže tvoja plavuša. - Šta rade poštene muškarci? - Oni ližu sladoled sa čokoladom. - Svašta ću ja od tebe da čujem. - Svašta ću ja tebe da naučim. - Gde radiš, da li nešto radiš? - Radim i to teško. - Da nisi radnik u rudniku? - Još gore, radim na infektivnoj klinici. - Mi smo trebali da budemo kolege ali sam ja napustila srednju medicinsku školu. - Kako, zašto? - Duga je to priča i ispričaću ti nekom drugom prilikom. - Mi .se sada vidimo i nikad više - Bićeš ti sa mnom kad ti kaže tvoja plavuša. - Za tvoje godine dosta znaš. - Imala sam praksu na železničkoj stanici, na autobustoj stanici, a diplomu sam stekla u picinom parku. Radila sam i po hotelima. -Tamo su gospoda. - Ali su slabi muškarci. - Ima li i najboljih? - Kad me uhvati šofer ili student meni oči ispadaju. - Zar si se i sa studentima družila? - Oni su kao šlag na torti. - Bez para. - Još sam ja njima davala pare. - Ti si dobra duša. - I ti ćeš dobiti besplatno. - Ne, ja sve plaćam. - Biće mi dovoljno da spavam s tobom na moru, jer ne želim tamo dugo da ostanem. - Naći ću ti neku privatnu sobu. - To mogu i sama. Ja hoću s tobom da budem u istoj sobi. - Nešto ćemo da smislimo. - Što si se uplašio? - Nisam, ali si počela da mi se svidjaš i plašim se da se ne zaljubim. - Ne boj se, nisam krenula na more da tražim muža. -

Lepotice, jesi li bila na moru? – Ne, sada sam krenula da vidim Jadransko more. - I meni je ovo prvi odlazak na more. - Moje kolegice koje su bile kažu da su dobro zaradile, a bile su samo sedam dana. U Splitu ima dosta stranaca, a tu su i naši vojnici. I ja očekujem zaradu i sa tim parama pokušaću da upišem neku večernju školu. Šteta što si napustila medicinsku školu. - Ja mogu da se vratim kad hoću jer dobro poznajem nastavnika fizike. - To je dobra škola i lako se nalazi posao... Ne mogu ja da perem i kupam babe i dede. - Plata je dobra. - Na praksi sam čula da u bolnicama i domovima zdravlja samo doktori imaju dobru platu. - Dobro si čula. - Ti radiš na infektivnoj i kolika je tvoja plata? - Od nje neću da umrem žedan i gladan. Sad sam mogao i da umrem. – Kako? – Stavili me u karantin sa ženom koja je imala velike boginje. Žena je umrla, a ja ostao živ jer sam k'o dete primio vakcinu. - I ja sam se vakcinisala. – Pametno, jer više nema života bez vakcine i vakcinacije. Pogledaj, imam ožiljak. - Imam i ja. - Sada lepotice i ti i ja moramo da se čuvamo od tripera i sifilisa. -Danas sve naše mušterije imaju triper. - Tako i treba kad neće da koriste gumicu. - Triper nije opasan dovoljno je deset injekcija penicilina i njega nema. - Opasan je sifilis. – Jel' to ona bolest gde otpada meso? - Ta lepotice. - Svi moji klijenti stavljaju gumicu. - To važi i za mene. - Baš si bezobrazan. - Gumica smeta, kvari uživanje. - To nisam znao. - Ništa ti ne znaš. - Kad zaradim dovoljno para i ako naidje ljubav mog života ja ću se smiriti. – Ti si toliko lepa da je svaki muškarac tvoj. - Ja čekam da naidje muško koje će da podvikne, da mi udari šamar. - Danas takvih nema. - Sve su neke pičkice koje slušaju i decu u vrtiću. - Dok ne dobiju seks. - Vi u bolnici ste veike barabe. – Ima nas raznih. - Vi jebete sve što ide na dve noge. Napadate sestre, bolesnice, a glumite poštenje. - Dužnost svakog muškarca je da traži, a sramota je ako ga žena odbije. - Što si ti pametan! - Takvi smo mi sa infektivne klinike. - Gdegod sam otišla na praksu, svi su tražili. - Nisu oni krivi što si ti lepa, slatka devojka. – A ljubav? – Trebalo bi prvo da se mladi zavole, pa tek tad da se vole. - Kakva je to ljubav kad su me doktor ili tehničar prvi put videli,

i govore da me vole i da žele da se žene sa mnom. - Muškarci su na sve spremni samo da stignu do cilja. – Da li si i ti takav. – Ja sam još pošten, neiskvaren momak. – Jel' si imao neku? – To se lepotice ne pita. - Ja vidim da si još nevin. - Kako to vidiš? - Lepo se ponašaš, ne koristiš ružne reči, a znaš i lepo da pričaš. Kad ti se približim i sednem u krila ti se znojiš, a u licu si crven k'o ćuran. Kad sam ti sela u krila i počela da te ljubim, ti si se izgubio. - Otišao sam na sedmo nebo. – Sve mi to govori da ću ti ja biti prva. - Jel' imaš devojkju? - Nemam ali bih voleo da je imam. – Da sam devojkja ja bih ti se udvarala, i ne bih se smirila dok te ne bi odvela kod matičara. - Šta tebi fali? - Ja volim da kradem i menjam muškarce. - Ti reče da ćeš se smiriti kad naidje princ na belom konju. - Ti nisi princ, ti si samo konj. - Hvala lepotice. – Ja se šalim. - U svakoj šali ima i istine. – Volela bih da te nisam srela. - Imam rogove. - Uznemirio si moju dušu i moje telo. - Nije ni meni lako... - Šta se smeješ. - Našta sam ja to sela. - Sela si momku u krilo. - A momak se uzbudio ko nevina devojkja. - Ko ne bi kad mu takva lepotica iznenada doleti u naručje. - Kažem ja da si ti nevin momak. - Pa šta?! – Ništa, ali je vreme da i ti osetiš miris žene. - U kupeu samo se mi čujemo i točkovi od voza. - Što ovi Ijudi slatko spavaju. - A vojnik struže ko motorna testera. - Ja mislim da on nespava i da sluša naš razgovor. - Baš nas briga, mi treba da gledamo naša posla. - Školu si napustila, nigde ne radiš pa se pitam od čega ćeš da živiš. - Baš si glup! – Što sam glup? - Ovako lepa devojkja može da se uda kad hoće i da bira, momak i muškarac srednjih godina sa stanom kolima i dobrom platom. - I jesam glup. - Glup jesi ali si sladak i lep momak koji zašlužuje da ima devojkju. - Pa da ližem sladoled sa čokoladom? - Moraš ako hoćeš poštenu devojkju. Sada živim od para koje zaradim ili ukradem. - Ako te uhvate? - Ja ću da dam ribu i oni će da me puste. Kad sam u gradu u jednoj prodavnici ukrala dezodorans oni su me uhvatili i odveli kod šefa. Šef neki matorac, jedva stoji na nogam, on mi ponudi da me pusti ali prvo je tražio da ga mazim i pušim. Mazila jesam ali nisam imala šta da pušim. Deda srećan, zadovoljan pa mi dade još nekoliko mirisa, jednu

crvenu i reče da ponovo dodjem. – Jesi li bila? - Više nikad nisam svraćala u tu prodavnicu. Žena sve može, žena je pametnija od muškarca i sa ribom može sve da dobije što poželi. – Gde sam ja to dosad živeo? - Ništa ne znaš ali će tebe plavuša da nauči kakav je život kad se napusti selo i ode u grad. – Šta bih ja bez tebe! - Ostao bi ćorav iako imaš dva oka u glavi.

Ako tako nastaviš možeš da ostaneš trudna ili da zaradiš neku bolest. - Zna nesudjena sestra da se čuva. – Ne bih ja voleo da sam u tvojoj koži. - I ne možeš, ti si muško i ni jedna te devojka neće...

Ja lovim matorce jer oni ništa ne mogu. - Nisu svi škart. - Ja još nisam naišla na nekog koji može. Najbolji plen su ljudi sa sela koji se vraćaju sa pijace puni para. - I oni hoće? - Hoće i dobro plaćaju. - Zar ti nije žao da im uzmeš pazar? - Kad hoće pile to mora i da plate. - Šta oni mogu! – Ne mogu ništa i ja dobijem pare. - Zar ti nije žao? - I ja moram od nečeg da živim. Njima je dovoljno da pipnu sise, uhvate za butinu i to je sve što oni mogu. - Zar takva lepotica ne može da se smiri i voli jednog muškarca? - Mogu ali neću. – Zašto? - Pa da me proganja, prati i pita gde sam bila i sa kim sam bila. Ovako su svi moji muškarci. Kad mi trebaju pare tu su matorci i vojnici, a kad hoću dobar seks tu je moja generacija i studenti. Oni su dobri ali bežim od njih jer hoće seks besplatno i traže pare u zajam. – Barabe. - Samo daj, a ćušnu i ne pitaju koliko to košta.

Posle smrti mog oca majka se ubrzo udala za čoveka koji me je krstio. - Kad si napustila školu? - Mesec dana posle smrti oca jer majka više nije htela da mi daje pare. Očuh je bio najbolji prijatelj moga oca. Stalno su bili zajedno, zajedno su išli na pecanje, u kafanu, on je bio rad gost u našoj kući. Kad on treba da dodje majka je spremala svečan ručak i oblačila se ko devojka kad podje na venčanje. Očuh je bio nikakav, a majka je uvek bila i ostala lepa. Bio je mali sa velikim ušima i ustima od uveta do uveta. Imao je dva velika i dva mala zuba na gornjoj vilici i kad se nasmeje izgledao je ko neki matori veštac. Slušao je majku i govorio da će mi sada on biti pravi otac jer nije imao svoju decu. Ja sam se plašila da ostanem sama sa njim.

Kupovao mi je bombone, vodio na sladoled, a često smo išli na Kalemegdan i u bioskop. Sve je to trajalo oko godinu dana da bi me posle napao, silovao i uzeo nevinost. Dok sam se otimala ja sam imala u ruci sekiru kojom sam mu razbila glavu ali me on nije puštao sve dok nisam osetila bol i neku lepljivu tečnost na stomaku. Majka je slušala moju viku i vrištanje. Zvala sam je u pomoć, a ona je sve to gledala i smejala se pa bi pustila i glasnu muziku da komšije ne bi ništa čule.

Baba Mara je sve to čula i pozvala je policiju koja je došla kad je sve završeno. Ja sam otišla u kupatilo, okupala se i obukla farmerice i neku šarenu majicu jer je bio juli mesec. Jel' se sećaš datuma kad si izgubila nevinost? - Bio je sedmi juli. - Dan ustanka u Srbiji. Kad je došla policija majka je rekla da sam sve izmislila i daje njen čovek dobar i pošten i da mu tako nešto nikad ne bi palo na pamet.

Rekla je i da nije zaslužio da ga sekirom udarim po glavi jer me je on voleo kao svoje dete i brinuo o meni. Očuha su kolima hitne pomoći odvezli u hitnu službu na previjanje, a mene su odveli u zatvor.

Bila sam u zatvoru dva dana, i tu su stražari pokušali da me jebu, i ko zna šta bi se sve desilo da se nije pojavio načelnik koji me je znao jer sam se družila sa njegovom ćerkom dok sam išla u srednju medicinsku školu. - Lepojko, na moru ima muškaraca da biraš. - Mene zanimaju stariji i devizni. - Takvih ima koliko hoćeš. - Moje kolegice koje su više puta bile na moru, govore da Nemci vole plavuše i da dobro plaćaju. Tamo ću nešto naći i zaraditi. - Kako lepo izgledaš neće biti problema. - Ako bude para vodiću te na ručak u najlepši hotel u Splitu. - Meni će dobro doći i pasulj sa rebarcima. - Baš si seljak. - Bio i ostao. - Ja se ponadala da od tebe mogu gospodina da napravim. - Mogu ja i to da budem po potrebi ali sam u duši seljak.

Ja se tebi svidjam? - I njemu. - Osetila sam nešto tvrdo kad sam ti sela u krilo. - Da nisi napunio gaće? - To mi se desilo i kad te je konduker jurio. - Ja pitam sada. - Ja ne nosim gaće. - Što me lažeš? - Ja sam krenuo na more bez gaća da se sunčam i kupam. Ja sam lepa

plavušo krenuo na more kod roditelja moje kolegice koja radi sa mnom na infektivnoj klinici. – Jesi li je kresnuo? – Ne, ona se na jesen udaje. – Ti ćeš da umreš pošten. - Ako se mora ni to nije teško. – Ja ću te svašta naučiti. – Ne daj bože dugog čekanja. - Ko sa mnom bude jednom želi da ostane do kraja. - Sve što ti kažeš ja se predajem. – Ja sam kolegici pomogao da dobije stalan posao i ona mi se zahvaljuje što mi je obezbedila da dve nedelje ne plaćam prenoćište. - Lepo od nje. - Inače da ti kažem da je crna, opasna, što bi momci rekli riba ipo. Trebao si ti to da bocneš. - Pa da me ubije njen crnogorac....

Jel' ti lepotice znaš gde ćeš da spavaš? – Ne, ali ne brini, znaću ja da se snadjem. -Tu sam da ti pomognem. – Bilo bi lepo da budemo zajedno barem noću. - Onda ćeš morati sa mnom da spavaš u istom krevetu. - To mi neće biti teško. - Teško tebi. – Ja se unapred predajem. – Biće nam lepo. – Ja se nadam plava devojkco. - Ovu plavušu pamtićeš dok si živ i biće ti teško bez mene kad se vratimo u Beograd. – Znam, i to me brine. U kupeu svi su se probudili i svi se stiskaju oko prozora dabi videli veliko plavo more. Deca se ne odmiču od prozora a neki drugi kondukter reče da za deset minuta stižemo u Split. Nema tvog konduktera. - Odela sam bacila kroz prozor i dok ga ne otključaju i nadju neko odelo on će ostati u kupeu. – Ti si mali vrag. – Neka me upamti i drugi put da bude čovek koji radi svoj posao, a ne da juri mlade devojkce. - Mi stigli lepotice. - Osećam da će nam ovde biti dobro i daćemo ovaj naš odmor dugo pamtiti. - Jadan ja. – Ne kukaj, svašta ću te naučiti. – Jel' imaš neku torbu, neke stvari? - Sve što imam to je na meni. – Imaš li kupaći kostim? - To ćeš mi ti kupiti. – Hoću, ali ja želim date gledam golu. - I to će biti. - Uz škripu točkova voz se zaustavi u stanici i putnici počеше da izlaze. Iz voza je izašlo mnogo ljudi i svi su krenuli svojim putem. Posle dvadeset minuta na splitskoj železničkoj stanici ostao je voz i železničari koji tu rade. Sledeći polazak za Beograd je uveče u dvadeset sati i deset minuta.

Stigli smo lepotice. - Da protegnem noge. - Ono tamo je grad, a ovo ispred nas je more. - Ala je veliko. - Lepa plava voda koju ćemo

i nas dvoje osetiti. – Jel' znaš da plivaš? - Ko riba. – Gde si naučila da plivaš? - Na Savi. - I ja sam dobar plivač, a otac kaže da sam se kao dete davio ispod Brankovog mosta. - Tamo je opasno, ima mnogo virova i voda je prljava. Tu se udavila moja rodjaka iz Vranja. Došla kod nas na odmor i ja sam je vodila po gradu, a ona je želela da se kupa u Savi pa kada se vrati kući da priča kako je preplivala Savu. Sećam se, subota je bila, a mi krenule na kupanje. Prvo smo svratile na šampitu I bozu i odatle krenule na kupanje. Ja sam prva ušla i otplivala jedno 20 metara. 'Ajde sestro, sad je red na tebe. Samo što je ušla u vodu ja sam je izgubila iz vida. Tu su bili neki ribari i krenuli smo da je tražimo. Posle desetak minuta jedan ribar je pronašao i izneo na obalu. – Živu? - Već je bila mrtva. Bala je to sudbina ili nepažnja, to samo bog zna. Kasnije sam saznala da ona nije znala da pliva. - Posle nesreće svaka priča nema smisla jer te osobe više nema.

Ja lepotice ne plačem za mrtvim, ja plačem za živim ljudima jer mrtvi imaju sve. Jedva čekam da odem da plivam. – Jel' mogu i ja sa tobom? - Možeš ako imaš gaće.

Drug vojnik, da se pozdravimo. – Drago mi je što se znamo. – Gde ti je kasarna. -Ja sam mornar i voda je moja kasarna. - Blago tebi. - Lepo je biti mornar, a još je bolje biti u mornarici. - I ti si Beogradjanin? – Ne, ja sam iz Mladenovca. - To ti je isto. Kako si ti naučio da plivaš? - Bacili su me sa broda i jasam doplivaio do obale. - Mi ostajemo ovde dve nedelje pa ćemo možda da se vidimo. - Mi izlazimo u grad jednom nedeljno. - Pozdravite se vas dvoje. - Ja čekam da završiš priču pa da momka poljubim i zagrlim. - Ja nisam momak, ja sam oženjen i imam tri ćerke. - Idemo devojko. - Da momka poljubim još koji put. - Biće prilike. - Biće ako ga sretnem u gradu.

Ja sam žedan. - I ja sam. - Da svratimo u neki restoran, na pivo ili sok? - I ja pijem pivo. Ja častim. - Nemaš para. – Pogledaj, para k'o drva u šumi. - Jadan kondukter pamtiće te dok je živ. – Ko ga jebe kad je budala. Mene još niko nije pre vario ako ja neću. On je mislio da sam ja ovca. - Tako misle muškarci kad sretnu plavušu i kad im se

digne ona muka. - I ti i takvi su se zajebali. Moja roba i ja je dajem kome hoću ali mora da se plati... I ti, ako hoćeš da ga umočić moraš da me hraniš i nadješ gde ću da spavam. - Zbog tebe sam još mokar. - Idi u more ili u Wc pa ga operi. - Dobar savet... - Drugi put kad budeš sa mnom ti se čuvaj. - Kako kad si iznenada sela u krila i počela dame ljubiš. - A on se digao i počeo da kašlje. - Tako je bilo.... Bićeš ti sa mnom i znam da ćeš mi naći gde da spavam. – Hraniću te ko goluba. - Za malo seksa muškarci bi prodali i oca i majku. – Lepotice, tako je uvek bilo i biće....Čekaj me večeras u ovom restoranu, a ja ću videti šta mogu da uradim za tebe slatka plavušo. - Da znaš, počeo si i da mi se svidjaš, ali sam ja na more došla nešto i da zaradim... Prijavi me kao devojkju. - Mogu i to, ali sam koleginici rekao da idem sam. - Usput si našao devojkju. - Ako bude neki problem, idemo da tražimo neki privatni smeštaj za nas dvoje. - Čekaću te u restoranu, a ti budi tačan. - Vidimo se u osam sati.

Čekaj lepotice! - Šta sad hoćeš kad smo se dogovorili. - Ako soba bude van njihove velike kuće bićemo stalno zajedno. – Ti si moje srce, dodji da te poljubim. – A ti pazi šta radiš i s kim se družiš. Ja sam čuo daje splitska policija opasna, a biju i hapse nepitajući koje kriv i šta je uradio. Oni su na licu mesta i sudije i kadije. – Ne brini, znam ja da se čuvam. - Još ti dovoljno ne poznaješ ljude. – Ti ćeš da mi kažeš. - Nekada treba slušati starije. - Koliko si stariji? - Tri meseca i tri dana. - I ti meni pricaš dase čuvam i da ne poznajem ljude. - Svim mojim pacijentima je pamet u gaćama, i ja sa njima mogu da radim šta hoću. - Ipak se ti čuvaj jer hoću da se zajedno vratimo u Beograd. – Ti si se zaljubio. – Nisam, jesam... - Ipak jesi... - Vidimo se večeras u restoranu. - Kako stariji kaže...

Milija, ti si se stvarno zaljubio. – Nisam, možda i jesam, lepa je, zgodna je, a one njene sise su mi stalno pred očima. - Ona nije dobra, voli da krade i menja muškarce. - Pa šta, i to će je proći, a lepota će ostati. Stariji ljudi su govorili da nije važno biti prvi, važno je biti poslednji. - Uvek se najviše voli žena koja čoveku greje postelju, a ne ona koja mu daje seks. - Još sam ja mlad da razmišljam šta će biti

sutra i zato danas treba da živim i uzimam ono što mogu. Filozofiranje kakva je koja žena to treba da ostavim za stare dana. Sad sam u godinama kad se ne bira, već se napada, i ujutru i uveče, a po potrebi može i posle ručka. Plavuša je dobitak koji je sam bog poslao, i ako me hoće treba je napasti i voleti od jutra do mraka.

Dobar dan, dobri ljudi. - Koga tražite? - Mene je poslala Milijana. - Ti si Milija. - Dobro došao i osećaj se kao kod svoje kuće. Mi smo mislili da nećeš doći. -Trebao sam da krenem pre sedam dana, ali nisam mogao da nadjem rezervaciju. - Ove godine je leto počelo na vreme i ima dosta domaćih i strani gostiju. Kako je naša Milijana? – Dobro, dobila je posao za stalno i sprema se za udaju. – Možda će svadba biti u septembru, a onaj njen stalno odlaze. – Gospodjo, gvoždje se kuje dok je vruće. -To im i ja govorim, a oni ko papagaji ponavljaju, ima vremena još smo mladi. – Jel' i dalje živi s a drugaricom? - Da gospodo. I nju smo zvali da dodje kod nas na odmor. – Došla bi Zorica ali joj ne daju godišnji odmor. - Ona dugo radi. - Više od 5 godina ali još nije dobila posao za stalno. - Jer dolazi onaj njen? - Svaki dan je dovozi na posao. - On je dobar momak, iz dobre je familije, ali neće da se ženi. Milijana svima na klinici priča da se udaje u septembru. – Ne znam šta da kažem, ali se plašim da ne pukne njihova veza jer su dugo zajedno. – Mi smo u Split došli kada je Milijana imala 5 godina. Ona je ovde završila osnovnu školu i srednju medicinsku. Bila je uvek dobro dete, pa su je komšijska deca brzo zavolela. Ja i muž smo se bavili turizmom i stekli smo ovu veliku kuću i onu manju gde ćeš ti da spavaš. U toj maloj živeli smo nas troje dok nismo sazidali ovu veliku. - Pravi dvorac. - Tu primamo samo strane goste. Milijana i dalje više voli ovu malu kuću i kad dodje ona ide u svoju sobu u kojoj ćeš ti da spavaš. - Ja mogu i u šator jer je kod vas toplo i danju i noću.

Zvala je Milijana i pitala da li si stigao. - Krenuo sam onim vozom koji polazi iz Beograda u 22 sata. - Koliko ostaješ? – Biće mi dovoljno deset dana. - Ostani koliko hoćeš jer u malu kuću ne primamo turiste. Ona služi za nas i kad nam dodju gosti ili priljateljci i tu prenoće I

ostanu više dana. - Lepo izgleda. - Unutra je još lepša. Ima sve što je potrebno za život jedne porodice. Pričala mi je Milijana o toj maloj kući i rekla da idem u njenu sobu. - Može Milija, soba je velika, lepa, sa bračnim krevetom. Tu je kujna, trpezarija, toalet, biće ti lepo. - Hvala gospodjo. - Naša ćerka nam je rekla, da nije bilo vas, ona ne bi dobila posao za stalno. - Ona je dobra i vredna sestra pa su je svi zapazili i kad se biralo koju sestru da prime ona je prvo ušla u uži izbor, pa je komisija primila u stalni radni odnos. - A ti si bio predsednik komisije? - Tako je bilo. – Da ti se ona nije dopala? - Ona je lepa devojka ali ima momka. - Meni tu nije ništa jasno, ali neka, dobila je posao pa neka bira i misli svojom glavom. – Gospodjo, ja imam devojku. - I ja sam imala momka, živela sa njim nekoliko godina pa sam se udala, venčala za drugog čoveka.

Kafa je skuvana, a tu je i rakija ako pijete. - Gospodjo ja još mirišem na mleko. Da pogledam sobu dok se kafa ohladi? – Izvolite, za mnom. - Sve je onako kako mi je Milijana pričala. - Šta kaže Milija? - Gosposki smeštaj, a najviše mi se sviđa bračni krevet. Tu ćemo ja i moja plavuša da se volimo ko muž i žena od jutra do mraka. - Nešto ste rekli? - Ja onako sebi u brk. - Šteta što ste sami došli. - Htela je i devojka da krene sa mnom aii joj nisu dali roditelji. - Na moru ima mnogo devojaka pa ćeš ti neku da osvojiš. - Ako se to desi mogu li da je dovedem? - Imaš krevet pa spavaj s kojom hodeš. Ovo je soba naše ćerke i sve što je tu ona je odabrala i kupila. Kod nas možeš da se hraniš, a možeš i u kafani koja je udaljena 50 metara. Tu je dobra i jeftina hrana, jer i moji gosti nemci često idu tamo i hvale srpski pasulj sa rebarcima. Tu kafanu drži neki beogradjanin, mislim da se zove Žika. - Kako se zove kafana? - Tri šešira. U tom kraju ima mnogo kafana i kafića ali svi hvale Žiku. Žika ima i svoju muziku i kod njega je veselo od jutra pa do ponoći. U tu kafanu idu i splićani zbog muzike i dobrog roštilja. Kod mene imate besplatnu hranu. - Ne gospodjo, dovoljno je što ste mi dali sobu. - Milijana je to tražila. - Vi recite da se hranim kod vas, a ja ću da posetim Žiku. Tamo možete da uplatite tri obroka za sedam dana. - To mi odgovara...- Ženo, jel' to

stig'o beogradjanin? - Milijanin kolega? – Momak, dobro došao. - Hvala gazda. – Ja sam Živko, svetski čovek. Ja sam Milija obišao ceo svet. – Kako, kada? - Dok sam radio na brodu. - Tamo je opasno raditi. - I jeste i nije, ali sam dobro zaradjivao. Da nije bilo tog posla danas ne bih imao ovu veliku kuću. - Pravi dvorac. - Tu ima trideset soba i svakog leta sve su sobe pune jer sam ja uvek jeftiniji od ostalih komšija. Moja filizofija kaže da je prazna soba najskuplja. Ove godine imamo puno nemaca, a oni vole samo dobro da jedu i da se kupaju i sunčaju po ceo dan.

Da nazdravimo? - Ja ne pijem. - Od jedne čašice neće ti se ništa desiti... - Kakva je? – Jaka, ali sama klizi niz grlo. - Ako pogodiš od čega je ispečena daću ti sto maraca. - Nemam pojma, ali može da se pije. Ima neki specijalni miris i ukus. Da si sa mnom svaki dan napravio bi ja od tebe pravog čoveka koji bi svako jutro i pre ručka popio čašicu ove rakije. Ona leči, ona popravlja raspoloženje. Ja ovu ragiju iznosim na sto samo kad mi u kuću dodju rodjaci i prijatelji. Ne možeš da pogodiš? – Ne. - Od kivija. Jel' znaš šta je to? - Nikad video, nikad čuo. - Izgleda kao smokva i raste na moru...

Od kivija ja svake godine ispečem i do sto litara rakije. Jedan litar ove rakije se prodaje za trideset maraca. - Ko to kupuje? - Najviše nemci, a kupuju i naši. - Ja ništa ne pijem osim vode i negaziranog soka. - Dobro je, jer rakija ne miruje ni u buretu. - Vaša ćerka radi u ambulanti gde dolaze pijanice da se trezne. – Šta im radite? - Izmerimo pritisak i ako je dobar odspavaju sat dva i idu kući. - Zar im ne ispirate želudac? - Ako hrću ne, ako je dobar pritisak ne. Damo im nekoliko tableta crnog uglja za povraćanje i to je to, jer pijanice i bog čuva...

Ja bih nešto da vas pitam. - Pitaj momak. - Ja nisam došao sam. – Bilo bi glupo da jesi. – Ja sam došao sa devojkom. – Gde je ona? Što nije došla sa tobom? - Nisam smeo da je dovedem bez vaše dozvole. - Baš si me nasmejao. – Vi ste gazda. - Soba je vaša, krevet je vaš pa uživajte. – Mi ćemo tu samo da prenoćimo. - Možeš da me upoznaš sa njom, a i nemoraš. Ja i žena imamo toliko posla da smo željni da

odemo na more i da se okupamo. Puno radimo jer glavna sezona je jul i i avgust. Ovde ima gostiju i u junu i septembru ali mnogo manje... Treba li za nju da platim smeštaj? - Ma ne, ti si mojoj ćerki pomogao i ja bih ti i dušu dao. - Ona je svojim radom zaslužila da dobije posao na klinici. - Znam ja sve, a znam da bez veze čovek ne može ni fizikalac da bude. Što god ti treba, ti se samo meni javi. - Zasad imam sve. - Slobodno, mi smo muškarci i ne mora moja žena ništa da zna. - Hvala, gospodine. - I meni i ženi je drago što si došao i doveo devojku. - Još jednom hvala. - Sobu koju si video bila je soba naše ćerke dok nismo sazdali veliku kuću. - Lepa soba. - Ona i danas kad dodje spava u toj sobi iako u velikoj kući imamo preko trideset soba. - Kuća je velika i lepa. - Jedna od najvećih u ovom kraju, i tu primamo samo devizne goste. Date pitam...? - Samo pitajte. - Čuo sam od Milijane da si mogao da umreš. - Bio sam u boks sa ženom koja je imala velike boginje. - Šta je sa njom? - Ona je umrla, a ja ostao živ. - Kako je to moguće? - Bio sam vakcinisan a da to nisam znao. - Sad da se ženiš i praviš decu. - Biće i to. - Bog je video da si dobar i ostavio te da živiš. - Hvala. - Milija, ako ti nešto treba tu sam. Za sad imam sve, a javiću se kad krenem kući da vam se zahvalim. - Dolazićeš ti još kod nas. - Ko zna, sve je moguće...

Milija, gde si dosad? Čekam te više od pola sata. - Nisi bila sama. - Trče na mene ko pčele na cvet. - Svako želi da pipne i štipne lepu devojku. - Poljubi me. - Zašto? - Možeš da spavaš sa mnom deset dana u bračnom krevetu. - Ako budeš dobar. - Gazda je vrh i još se naljutio što nisam došao sa tobom. - Šta si mu rekao? - Da sam došao sa devojkom. - Ja devojka k'o što je tvoja majka. - Za mene si dama, meni si slatka i kad te gazda vidi on će da poleti. - Zato je tako jer si nevin, još nijednu nisi ubo. - Takva se dama ne sreće svaki dan. - Bićeš ti veliki švaler jer znaš lepo da pričaš, a lažeš bolje i od trudne žene. I ja sam obišla nekoliko turističkih agencija i pitala za sobu ali je skupo i ko ima devize ima i smeštaj da bira. Naš dinar ništa ne vredi. - Sa njim možemo da potpalimo vatru i obrišemo dupe.

Jel' ta tvoja soba ima kupatilo? - Sve ima. - Onda me vodi da se

okupam i naspavam. - Ako te pitaju ti reci da si mi devojka. - Mene muškarci pitaju samo za seks. - Ja ozbiljno, a ti se šališ. - Ja govorim istinu. Ja sam šarena od glave do pete ali ne volim da lažem. - Ako hoćeš da budemo zajedno dve nedelje počni da lažeš. - Neće mi biti teško jer žena prvo nauči da laže, pa vara momka i muža i tek pri kraju kad debelo ostari i kad je niko neće želi da bude poštena. Milija, lepa žena ne sme da voli jednog muškarca. - Zato lepa plavuša menja. - Ja samo uzimam pare jer od nečega mora da se živi. Ako hoćeš da me oženiš i da me hraniš, oblačiš, izvodiš na lepa mesta, vodiš svake godine na odmor, biću poštenija i od igumanije. - Ja ti verujem ali sa platom medicinskog tehničara mogu samo da te hranim. - I to je nešto.

Šta ti je u toj kesi? - Tu ima hrane i pića za tri dana. Jel' vidiš onu veliku kuću? - Tu ćemo da spavamo? - Ne, to je kuća za devizne turiste. Pored te velike kuće ima jedna mala. - Neka šupa? - Tu smo dobili lepu sobu, sa kupatilom, a imamo i veliki bračni krevet. - Šta ima još? - Televizor, frižider, električni šporet. - To onda nije lose. - Ja sam zadovoljan. - A najviše ti se sviđa bračni krevet? - I lepa plavuša u njemu? - Ti si rekao dasam ti devojka? - Jesam. - Onda nema gledanja televizije. - Šta ćemo da radimo? - Ima da radiš k'o rudar u rudniku. - Kada ću da spavam? - Pred zoru i to će da traje do podne..

Ti naredjuješ ko da si mi žena. - Ja bih se za tebe sutra udala, ali se ti plašiš da će me i drugi jebati. - Plašim se. - Nije to sapun da se potroši. - Lepotice, nisam ja narkoman. - Ako treba bićeš i to, ako hoćeš moju ribicu. - Oni noću luduju, a danju spavaju.

Što je lepa soba! - Soba za momka i devojku. - Ja nisam devojka. - Gde to piše i koga zanima? - Mene Milija voli. - Volim ja i žene. - Nisam ni žena jer nemam muža i decu. - Šta si onda? - Luda plavuša koja krade i menja muškarce. - Lepotice, kupatilo je tvoje. - Posle i ti da se okupaš. - Ja sam se kupao. - Sa gaćama ili bez njih? - Sa gaćama, lepotice, jer ja čuvam ovo što imam.

Nisam videla ali sam osetila. - Ima i za tebe i za još neku damu. - Ako budeš loš izbaciću te kroz prozor. - Biće dama zadovoljna.

Izvoli, krevet je tvoj. - Prvo skini gaće. – Jel' moram? - Hoću da vidim šta dobijam. – Ja sam gladan. - Prvo da radiš pa ćemo posle da večeramo. - Kako dama kaže. - Polako, gde žuriš? - Da ne padne. – Neće, jer će biti sve veći i veći. - Ti svašta znaš. – Ja sam diplomirala u picinom parku.

Dobar si. - Dama reče da joj se spava. - Ja ne mogu da zaspim bez dobrog seksa Ja sam željna ovakvog seksa. – Kako, kad ih menjaš?! - To nije seks, to je samo posao, da se nešto zaradi. Ja još nisam vodila ljubav u čistom krevetu, lepoj sobi, sa lepim i dobrim momkom. – Jel' se ti to meni udvaraš? - Govorim samo istinu. Još ti nijedna žena nije rekla da si dobar i da će te iscediti ko suhu drenovinu. – Nije. - Zнала sam da si nevin, a želela sam to i da proverim. Bolje da te nisam sreła. – Ja sam srećan što sam te upoznao i voleo. - Još ćemo se mi voleti. – Ne bih te dao. - Zato što sam ti prva riba. Čim osetiš drugu ribu ti ćeš me zaboraviti za 24 sata. - Nisam ja takav. - Muškarac kad oseti ženski miris on prvo poludi i to ga drži dok ga dama ne prevari ili kad on prevari damu. - To nisam znao učiteljice. - Svašta će tebe da nauči tvoja plavuša. Od kad sam tebe sreła više mi se ne jure tudji muškarci ali od nečega moram i ja da živim....

Da li je plavuša nekada volela, bila zaljubljena? - Ludo sam volela jednog mlađog i mnogo lepog doktora sa plavim očima i za njega sam bila spremna i da umrem ako treba. – Ti si luda. – Sada znam da ne bih, ali tada je tako bilo. - Svi su oni teški švaleri. To što spavaju sa sestrama i drugim radnicama na klinici to i mogu da razumem, muško je, njegova dužnost je da traži. Ali ne mogu da razumem da se udvaraju i pacijenkinjama. - I one su žene. – Jesu, ali gde im je lekarska etika? - Kad se digne ona muka, na sve se zaboravi. - Ta moja prva ljubav je brzo pukla jer je bila lažna. - Možda je tražio nevinu. – Možda, Milija. - Ispod mantila se svašta krije. - Oni su za mene bili i ostali seljaci. – To je rekla lepa plavuša. – Ja bih danas pre legla sa ciganinom ili nekim radnikom nego sa doktorom. Oni su mi se zgadili za ceo život. - Bez njih ne možemo. – Jebaće me ko hoće, ali doktor više neće.

Govorio je da me voli, da ću dobiti posao kad diplomiram, ali od toga ne beše ništa. Kad me iskoristio, on me je prvo ogovarao, nudio drugim doktorima, da bi me na kraju odbacio kao prljav veš. Ja, bez posla, sa ocem koga sam volela i majkom koja je prodavala Ijubav, a u kući uvek svadja.

Otac se iznenada razbole i umre, a majka je posle sahrane dovela švalera u kuću. -To si mi pričala. - Nisam sve. - Zaboravi to. - To ne može nikad da se zaboravi i oprost. Čim je došao u našu kuću počeo je da mi se udvara i kupuje razne poklone. Govorio je da sam lepa i da će me poslati na more. Davao pare, vodio u bioskop pozorište, a mrak je koristio da me pipka i mazi po sisama i butinama. - On se ozbiljno zaljubio. - Ti mi se rugaš. - Tako se ponaša momak koji je zaljubljen u svoju devojku. - Kad majka ode od kuće on me je jurio dame stigne, obori i mazi po celom telu. - Budala. - Nije, znao je on šta radi i šta hoće. Tog dana kad me je silovao majka je bila kod kuće. - Mogla je silovanje da spreči. - Mogla je ali nije. Još se smejala na moje kukanje i pustila je glasnu muziku da to komšije ne čuju. Pogrešila sam što ga sekirom nisam jače udarila u glavu. - Što nisi? - Plašila sam se da ga ne ubijem. Dok sam bežala i branila se, on me je udario tako jako pesnicom u lice da sam se onesvestila. Kad sam se povratila on je već bio na meni i dahtao k'o svinja na letnjoj vrućini. - Da li dama želi da spava? - Vreme je, a ti me prvo zagrlji i poljubi. - Sve za plavušu.

Novi dan smo obeležili novim seksom i odlaskom u kafanu Tri šešira. Kafana velika sa još većom baštom puna gostiju tako da smo jedva našli dva mesta. Muzika je tu, a gosti naručuju i narodnu i zabavnu muziku. Dve dame koje se smenjuju za mikrofonom, a ne zna se koja je od koje lepša, znaju svoj posao. Konobari i konobarice trče oko stola jer imaju pune ruke posla. Gazda svakih deset minuta dolazi među goste i pita da li su zadovoljni. Ovu veliku kafanu sa mnogo gostiju drži gazda koji mi liči na kepeca. Mali čovek sa kratkim nogama, velikom glavom i klempavim ušiju. Kod njega smo svaki dan dolazili na ručak, a večeru i doručak smo kupovali. Ručak

je bio obilan i bogat, pa je tu ostajalo mnogo hrane.

Plavuša je brzo zapažena od jednog mladog nemca koji je trčao za njom ko pas za mačkom. Lep čovek, savremen čovek, lak na davanju para odnosno deviza i plavuša je krenula sa njim. Na moje iznenadjenje, sa sobom je nosila jednu kutiju kurtona. Kaže da je došlo vreme mene da čuva jer je na moru čula da ima mnogo zaraženih mornara. Na njenu sreću ili nesreću, u Splitu je bilo mnogo devojaka i žena koje su prodavale ljubav. U Splitu ima velika luka u kojoj staju brodovi iz svih zemalja sveta, a tu je i mnogo vojnika pa je imalo posla za svaku damu. Kad je krenula sa nemcem, ja sam odlazio na plažu i tamo dugo ostajao do prvog mraka. Vidjali smo se u krevetu, a meni je i to bilo dovoljno. Plavuša se potrudila da mi odmor bude lep, jer osim vode, sunca i lepe boje kože, dobio sam mnogo seksa, a ja i danas mislim da me je volela i u krevet dolazila sa voljom, željom da me zadovolji i usreći. Zato sam joj zahvalan danas, sutra i uvek jer tako lepu ženu više nikad neću imati. U meni je osim ljubavi bilo i mnogo ljubomore, ali sam se držao pravila uzimaj I beži. Nije bilo vreme za bežanje, jer sam bio u najboljim godinama kad mi seksa i ljubavi nikad nije dosta. Nije odlazila u noćne klubove jer se plašila da je ne drogiraju pa da se posle uživljavaju. Govorila je da obavezno koristi gumicu ali i da njeni pacijenti nemaju šta tu da stave, jer su u godinama. Od takvih pacijenata uzima pare maženjem, a često koristi I vešte prste.

Što nisi došla na plažu, ja sam te čekao k'o ozeblo sunce. - Nisam mogla jer se onaj lepi nemac nije odvajao od mene. – Da li je dama gladna? – Ne, bili smo u hotelu na ručku, pa smo se posle vozili na jahti. - Da ne pitam? – Nemoj, jer me nije ni poljubio. - On je smotan ko ja. – Ti si se popravio? - Lako je meni kad imam učiteljicu. - Zna dobro srpski. - To mora da je neki naš. - Njegovi roditelji dugo rade u Nemačkoj. Majka bosanka, a otac šumadinac. – Čudi me da je srbin kavaljer. - Vidi šta mi je kupio. - Lep i skup ženski sat. - Puno i košta. – Koliko? - Samo trista maraca. – Ja bih ti kupio i auto ali nemam para. Lepotice, da ti to nisi...? – Nisam, stvarno mi je kupio. - Ko još

kupuje skupocene poklone a da te nije ni poljubio? – Milija, ne moraš ti sve da znaš. – Ti si počela da se hvališ. - Ceo dan me držao za ruku i vodao ko da sam slepa. - Neki mnogo dobar čovek. - Ja sam očekivala nešto više a on me samo poljubio. - Dobila si sat. – Ja sam očekivala ali ništa nije bilo. Ponašao se k'o da mi je brat. - Da nije peder? - Onako lep mladić pa da bude peder? - Svi pederi su lepi momci. - Sutra hoće da me vodi u Dubrovnik. – Idi. – Plašim se. Ja ga još dobro nisam upoznala. - Kad si mogla kad ste juče prvi put bili zajedno...

Ti nemaš šta da izgubiš, a on će mnogo da dobije. - Moje srce želi drugog. - Da nisam to ja? - Neću da ti kažem. - Takvu lepoticu žele i stari i mladi. - Razumem mlade a šta traže stari kad ne mogu ni da pišaju.

Meni se pije kafa. - Ustani pa je skuvaj. - Biće kako dama kaže. - Šalim se, sad ću za mog druga i sebe da skuvam kafu. - Molim da bude sladja.

Lepotice, otkad drugovi spavaju zajedno? - Da kažem moj momak ili muž lagala bih. - Ja više volim to da čujem nego - za mog druga. - Da smo se ranije sreli danas bi bili porodica sa više dece. Mi smo mladi, imamo vremena i za to. – Imamo, ali ti nećeš ženu koja menja muškarce. - Ni druge nisu bolje. - One menjaju zbog Ijubavi, a ja zbog para. – Meni je to isto. - Kakva je kafa? - Možeš da se udaš. - Prvo da zaradim još koju paru paće na red doći i udaja. Prvo hoću da ostanem trudna, pa se posle udajem, venčam i živim život poštene žene. - Gde žive te žene da i ja stanem u red? - Traži Milija pa ćeš naći. – Ne bi ja tebe menjao za device. – Ti si najbolji i najlepši lažov koga sam srela. - Imaš sve - To imaju i druge žene. - Te čarobne sise, noge, dupe, a lice sija ko dukat, to nema svaka žena. Ja kad ti se približim i osetim miris tvog tela, tu bih ostao do kraja života. – Laži, Milija, lepo te je slušati. Kad osetiš drugu ženu ti ćeš mene brzo da zaboraviš. - Voleo bih da si ti u pravu ali nisi, samo je jedna i jedina plavuša. Da ja manje pričam, a više radim. - Ja čekam. – Bože, oprost, ovakve lepote nigde nema. – Gde ćeš? – Ja bih da ustanem. - Nastavi dalje ako hoćeš i

sutra da se volimo. Mi nismo ni kafu popili. - Danas si bio najbolji pa ću da ti skuvam svežu kafu. - Šta ovoj fal? - Ti si se na mene popeo pre dva sata i kafa se ohladila. - Zar sam toliko nemiran? - Smiriću ja tebe, bićeš miran ko bubica...

Nisam ti rekla. - Pričaj slatka sestro. - Danas me je zaustavila policija i odvela u zatvor. - Neki stranci su prijavili policiji da je neka plava žena opljačkala njihovog druga. - Nisi ti jedina plava žena u Splitu. - Da im nemac nije rekao da sam ceo dan bila sa njim ostah u zatvoru, a stigla bi i do sudije za prekršaje. - Da ti slučajno ne poznaješ tog stranca? - To je jedno djubre od čoveka koji me je terao svašta da mu radim, ali sam odbila pa si mu uzela sat. - I novčanik pun deviza. - Sestro, ti si dobro prošla. - Od njega sam uzela pare, sat, tranzistor, i zlatan lančić. Sat sam uzela za tebe. - Dobar sat i neću da ga skidam sa ruke. - Možeš i lančić. - Ne, to nose žene i pederi. - Šta ću sa ovoliko para? - Čuvaj, trebaće ti. - Ove devize i one pare od konduktera staviću na knjižicu. Jel' imaš štednju knjižicu kod sebe? - Imam. - Onda, sutra da odeš u prvu poštu i te pare baci na štednju. Da vidim! - Beobanka. - Ti imaš i na njoj para. - Ja štedim jer planiram da ostanem trudna i da se udam, a za bebu treba dosta para. Milija, kakva je kafa. - Prava. - Jel' hoćeš pivo? - Ja alkohol ne trošim. - Ti si trebao da budeš monah, a ne medicinski tehničar... - Vreme je da se spava. - Šta si zaboravio? - Dva sata sam te ljubio. - Ja hoću poljubac za laku noć. Stavi te tvoje ruke na moju sisu pa da spavamo k'o muž i žena. - Spavaj lepotice jer sutra ideš u Dubrovnik. - Ne, Milija, ja više nigde ne idem bez tebe ali ću se videti sa nemcem. Hoćeš da te upoznam sa njim? - Ja ne bih, ja i dalje mrzim nemce. - Pitao je s kim sam došla na more. - Šta si mu rekla? - Sa bratom, a on je pitao dali može s tobom da se upozna.

Dobro jutro, lepotice. - Što sam lepo spavala. - Seks je čudo. - Šta ću da radim kad se vratim u Beograd? - Ako hoćeš, možemo da nastavimo naše druženje. - Sramota je-Zašto? - Ti si dobar momak, a ja devojka koja krade i menje muškarce. - Stari ljudi kažu da je švaleracija prolazna. - Svinja kad počne da jede govna ona teško

prestaje. - Ja verujem u moju plavušu. - Od kad sam tebe sreća ja sam poželela da budem dobra devojka, poštena žena koja će ti radjati decu. - Mlada si, ima vremena da sve zaboraviš i počneš život iz početka. - I ja bih to volela, ali svinja ostaje svinja. - Ja verujem u tebe i znam da ćeš jednog dana krenuti pravim putem.

Ja bih. - I ja bih, ali prvo da popijemo kafu. Šta kažeš, kakvu kafu kuvam? – Dobra je, možeš da se ženiš. - Ja hoću, a ti me nećeš. – Ti si jedini za koga bih se udala. - Šta onda čekaš? – Da me zaprosiš.

Novi dan, a ja po običaju odlazim na plažu a plavuša odlazi da se vidi sa nemcem. – Da li je dama ponela? - Gumice su stalno u tašni, ali od nemca nema koristi. – Jel' se vidimo kod Žike na ručku? – Ne znam kad ću da se vratim, a ti nemoj da me čekaš. - Čuvaj se. – Ti me baš voliš, ali nemoj da budeš ljubomorán. - Ja takvu kao što si ti više nikad neću imati. - Imaćeš lepo sećanje. - Više bi voleo plavušu pored sebe. – Reci, u krevetu. - Šta pitaš kad znaš... - Vidimo se, Milija. - Kupi nešto za večeru. - Frižider je pun, samo nam fali neka flaša piva i sok.

Otkad smo došli na more i otkad spavamo zajedno, kod mene se pojavila ljubomora koju pokušavam da sakrijem. Sve znam o njoj a i dalje trčim i koristim svaki trenutak da se volimo. Ona je božiji dar koji sam iznenada dobio i zato mojoj sreći nema kraja. Ovako lepa dama ne sreće se svaki dan, i zato je seks sa njom praznik za oči i dušu. Kad pomislim da će me jednog dana ostaviti, mene zaboli glava. Na plaži sam upoznao neku damu iz inostranstva, bilo je tu i dosta naših devojaka ali ni jedna nije kao plavuša. Neke devojke su stvorene da uzbude muškarca i dovedu do slatkog ludila, a da on toga nije svestan. Plavuša je ko najlepša slika na zidu koju svaki dan gledaš i nikad ti nije dosta. Svakim danom je sve lepša i lepša pa se pitam zašto ovako živi. Može da bira, može da izabere najboljeg, najlepšeg i najbogatijeg momka i da živi k'o kraljica. Da li je to bog iskušava i kad će reći dosta. Ja bih voleo da se to desi mojoj Plavuši koja mi je dala sve i ja sada želim da krene drugim putem. Putem koji vodi u bolji život sa mužem i čoporom dece. Lepe devojke nemaju pravo da

vole samo jednog muškarca, a plavuša to pravo dobro koristi.

Vreme ručka i ja krenuo kod Žike jer mi se jede pasulj sa rebarcima i da popijem jedno-dva bezalkoholna piva. Kafana puna, muzika ne prestaje da svira, a pevačice idu od stola do stola i gosti stavljaju pare u brushalter i gačice. - Šta gospodin želi?, upita me mlada i lepa konobarica koja je zaboravila da obuče suknju pa joj se kroz kupaći kostim vide dlačice. – Ja bih pasulj i dva bezalkoholna piva. - Prvo moram da vidim da li je nešto ostalo jer ovi nemci naručuju samo pasulj. - Ja čekam. - Neka druga kono barica pristojno obučena donese dva piva i reče mi da će brzo i pasulj. Posle za mene dobrog ručka ja sam naručio još jedno pivo i kafu i ostao još u restoranu jer su pevačice počele da pevaju šumadijske pesme.

U restoran dodjoše nemac i plavuša, a Žika ih je dočekao k'o da su rod rodjeni. Srbin ima nos, on oseti ko ima pare i trudi se da gostu uzme i poslednju paru. Par su, nema šta, drže se za ruke i povremeno ljube. Lepa slika za gledanje i moja ljubomora koju nisam mogao da sakrijem. Zašto nisu otišli u Dubrovnik to ću čuti večeras kad dodje na spavanje. Možda se uplašila pa je mene poslušala ili nemac nije hteo da je vodi.

To popodne sam na plaži proveo sa nekom starijom damom koja me je davila pričom o svojoj nesrećnoj ljubavi. Na kraju njene priče rekao sam da se sutra vidimo na istom mestu što je ona rado prihvatila. Po dogovoru sam stigao tačno na vreme, čekao još sat vremena ali se dama nije pojavila. Mora da je u medjvremenu ulovila nekog muškarca kome priča o svojoj nesrećnoj ljubavi i zlim muškarcima koji je samo iskoriste u šutnu k'o fudbalsku loptu.

Dama je došla na more nešto da ulovi, pa je pomislila da će mene lako da ulovi, ali od te njene želje ne beše ništa. Da li je to shvatila pa zato nije došla, to samo ona zna. Svi su ljudi grešni, samo neki priznaju, a neki ne priznaju. I jasam ušao u krug grešnih ljudi, ali mi je lepo i trudiću se da ta lepota što duže traje. Još kad bi plavuša volela samo mene, ja bih bio srećan čovek...

Prodje još jedan dan, a ja sam lepo pocrneo i zato koristim svaki

trenutak da ostanem na suncu. Najviše sam voleo da se suncam pre podne od sedam do jedanaest sati i po podne od sedamnest sati. Tad je sunce najzdravije i koža brže pocrni. Moje plivanje sam usavršio i sad idem daleko od obale.

Našao sam i lekovito blato, pa se sada mažem i tako namazan ostajem na suncu dva-tri sata. To mesto sam obeležio nekim štapom i sada tu dolaze i neplivači da se mažu tim blatom. Meštani kažu da je blato lekovito i da leči sve kožne bolesti. Ljudi kao ljudi, svašta pričaju jer ima ljudi koji veruju u te i takve priče. Obeleženo mesto je udaljeno nekoliko metara od obale, a blato je prekriveno vodom dubine od pola metra. Na toj dubini niko ne može da se udavi ako neće.

Roditelje moje kolegice sam slabo vidjao jer padaju od posla. Velika kuća, puno stranih gostiju pa su u pomoć pozvali i rodbinu da pomažu. Njena majka me je pitala da li mi nešto treba i to je bilo sve za dve nedelje našeg boravka. Otac je pitao gde mi je devojka, a ja sam kroz smeh govorio da je našla boljeg i lepšeg od mene. Vidjam je sa nemcem. - Jesu par, nema šta! – Milija, ti si lepši. - Znam ja to, ali svaka dama želi nešto novo svežije. - To si lepo rekao. - Voli ona samo mene. - Stalno je vidjam sa nemcem. - Oni se samo družu. – Ne bih rekao. - Svake noći je sa mnom i to mi je dovoljno. - Čudni su muškarci, svi su isti, i stari i mladi jer vole da brinu tuđu brigu. Gazda nas je pozvao u subotu da dodjemo na večeru. Kaže, biće i muzika i doći će svi gosti iz velike kuće. – Gde će biti večera? - Kod gazda Žike. On ima veliku terasu. - Tamo može da stane sto ljudi. - I više. - Hvala gazda. - Da dodjete i vas dvoje. – Važi. - Čuvaj devojku, nemci su opasni.- Nisam primetio. - Oni sve kupuju parama, a naše žene nikad ne odbijaju pare i seks....Lepo veče, nas dvoje i puno stranih gostiju. - Muzika radi svoj deo posla, a konobari trče od stola do stola. Žika na sredini terase obučen svečano i svojim buljavim očima kontroliše rad svog osoblja. Konobarice više gole nego obučene, a konobari ko prava gospoda. Pevačice izbacile sise i dupe, a nemicima hoće oči da ispadnu. Ja, seljak bio, seljak ostao, i nikako da se

menjam. Ne izlazim iz mojih izlizanih farmerki i majica koje su sto puta prane. Tu su i nezbežne patike od kojih se odvajam samo kad spavam. I plavuša me je nekoliko puta upozorila da treba bolje da se oblačim ali sam ostao veran farmerkama, majici i patikama. Plavuša blista i nije bilo gosta koji nije pogledao u nju. Tu je i nemic za koga plavuša govori da je peder... Čim nas je video došao je za naš sto i ja sam morao da mu pružim ruku i rekao da je plavuša moja sestra. On je počeo srpski da govori, a ja nemački pasmo se brzo razmeli. Lep momak, lepo obučen i miriše k'o prolećna ljubičica. Plavuša se iznenadila kako tečno govorim nemački. Nemic me je pitao gde sam naučio nemački, a ja sam odgovorio - u školi. Pozvao me da idem u Nemačku i da će mi on naći neko dobro radno mesto. Pozvao je i plavušu, i nije propustio priliku da je poljubi i uhvati za ruku. Ja ne govorim nemački ali da jezik ne bih zaboravio čitam nemačke romane. – Zašto, gospodine? - To neka ti kaže moja sestra. – Johane, reći ću ti drugi put.

Milija, ja moram da te ostavim. – Idi, sestro. - Hoće da me upozna sa svojim roditeljima. – Jel' dolaziš na spavanje? - Spavaj ti, nemoj da me čekaš jer ne znam kad ću doći. - Čim je ona otišla, pojavila se neka dama i pitala da li je slobodno. Ubrzo sam saznao daje to ona konobarica koju sam video u restoranu u kupaćem kostimu. Prijatna dama, brzo smo se sprijateljili i za kratko vreme sve sam saznao o njoj. Razvedena sa jednim detetom, došla je na more da nešto zaradi. Kad me je videla želela je sa mnom dase upozna ali nije smela jer je mislila da je plavuša moja devojka. Tek kad je videla da je sa nemcem, ona mi se pridružila. Iz priče sam saznao da ne želi avanturu nego čoveka, ja sam joj rekao da sam oženjen i da me kod kuće čeka žena i troje dece. Znam da u tu priču nije poverovala, ali mi se više nije obraćala iako sam u taj restoran dolazio još sedam dana. Veče prijatno, a morski povetarac je na sve strane širio morski miris. Meni je bilo lepo iako sam sve vreme bio sam. Te večeri je muzika svirala razne melodije. Bilo je smeha, veselih ljudi i ribe sa rostilja. Sve smo to zalivali sa Bevandom. To je jako dalmatinsko vino

pomešano sa vodom. Plavuša je igrala valcer sa nemcem, a i ostali gosti su igrali. Kad je muzika po želji nemaca zasvirala moravac i ja sam se uhvatio u kolo. Prisutne dame su gledale i čudile se kako igram, a ja nisam prestajao već sam tražio da muzika ponovi kolo. Posle kola, i plavuša i nemac su došli da mi čestitaju. Tu su i neke babe požezele da mi stisnu ruku, a ja sam se trudio da ih ispoštujem i kažem koju lepu reč na nemačkom i uputim osmeh nade. Od kad sam sa plavušom, naučio sam da je nekad potrebno i lagati... Ova lepa zabava je trajala do kasno u noć i pre odlaska u svoje sobe naš gazda je svima poželeo laku noć. – Sestro, da mi krenemo? – Ja ću još malo da ostanem sa nemcem, a ti spavaj, nemoj da me čekaš. - Imate sutra ceo dan. – Spavaj, Milija i sanjaj tvoju plavušu...

Još nisam stig'o da se priprelim za spavanje kad eto plavuše. - Šta bi?! - On je otišao sa roditeljima na spavanje. - Jak švaler. - On je peder. - Otkud znaš? – Ja sam žensko i videla sam da ne može ništa. - Jadna moja sestra. - Tu si ti. - Za tebe ja uvek hoću i mogu. – Sestro, kako je bilo u Dubrovniku? - Super sam se provela. – Što me lažeš kad sam te video sa njim kod Žike u njegovoj kafani. – Ti me pratiš, ti si ljubomorani? - Ja imam oči i gledam. - Najviše mrzim ljubomorne muškarce. - A ja devojke koje lazu. - On je peder. – On je i veliki kavaljer. - Zlatna koka. Daje pare i ne trepne. - Koliko si dosad dobila? - Toliko da ti ne možeš da zaradiš ni za tri meseca.

Milija, baš si glup. - Zašto sestro? - Zar ti još nisi primetio da sam zaljubljena u tebe i da te volim. - Da me voliš ne bi jurila druge muškarce - Ti drugi daju pare. - A ti njima ribu. - To nije sapun pa da se potroši. – Nisi se pitala kako je meni. - Sve znaš o meni, a znaš i da volim da kradem. - Voliš i muškarce. - Tebe volim najviše... Zove me da idem u Nemačku, a upoznao me je i sa roditeljima. Fini neki ljudi i kažu da bi voleli da se udam za njihovog sina. - Šta čekaš?! - Da tebe nisam upoznala, sigurno bih otišla sa njim. Lepo bih živela, ništa ne bih radila, a on bi me samo ljubio - A seks? – Našla bi plavuša i seks, ali si me ti zajebao. Ja, glupača, zaljubila se u tehničara koji ništa nema, a jebe ko lud. Ja hoću decu i zato mi treba pravi muškarac.

- Taj sam. - Nećeš ti mene, ja sam za tebe kurva. - Ja to nisam rekao i ja ne pljujem u bunar iz koga pijem vodu. - Znam, i zato bih volela da ti budeš otac mog deteta. - Gde ćeš sutra? - Idem da posetim Marjan, tamo je veliki zoološki vrt. - A nemic? - Šta će mi peder? Meni treba pravo muško. Čula sam da tamo idu najviše vojnici. - Šta će ti oni kad nemaju pare? - Svakog prvog u mesecu primaju vojničku platu. - Pa da je ti potrošiš. Ja imam ono što oni traže, a to mora da se plati. - Jel' moram i ja da platim? - Tebi još ne naplaćujem. Ako budeš dosadan i ljubomoran, za tebe je cena dupla. Za tebe je bolje da ćutiš i radiš. - Tek sam počeo. - Do zore ima još mnogo sati. - Jel' ti hoćeš da umrem. - Od seksa još niko nije umro. - Jel' dosta? - Zaslužio si da ti skuvam kafu. - Hvala lepotice moja. - Milija, ja ti nikad ne bih bila žena. - Sutra bi se udala za mene. - Možda, ali ja ne volim ljubomorne muškarce. - Drugi da mi vole ženu? - Hoćeš da kažeš - jebu? - A ja da gledam i ćutim? - Šta te briga, ne jebu tebe. - Za muškarca je najveća sramota kad zna ko mu voli ženu. - Pametna žena i žena koja voli znaće da se čuva. - A ljubav, vernost? - To su žvake za naivne muškarce. - Ja kad završim posao, ja se dobro operem i ništa se nije desilo. - Hvala za dobar seks. - Šta se desilo? Ništa, sada sam vesela i zadovoljna devojka. - Možda seks zato i služi. - Možda, Milija.... Milija, sad me pusti da spavam. Prvo me poljubi. - Laku noć, slatka plavušo. - Ti se uvek zahvališ posle seksa. - Ovakav seks i ovakva devojka se sreće jednom u životu. - Svi momci sa kojima sam bila nudili su mi brak, a tise te reči plašiš ko zec lisice. - I ja bih te oženio, ali me ti nećeš. - Kako znaš? - Devojka se nikad ne udaje za momka koji zna kakva je bila. - Milija, devojka voli da ima neko iskustvo pre braka i kad shvati da su muškarci svi isti onda bira bogatog jer golog kurca ima i na pijaci. - Takvi su i muškarci. - Sada spavaj, ljubomorni čoveče. Zato ću se ja udati za čoveka koga ne volim, ali prvo mora da mi napravi dete. - Laku noć, plavušo.

Novo jutro, a ja u krevetu sam. Gde li je otišla plavuša? Da nije sa Johanom ili je našla neku novu žrtvu? Na stolu me čeka doručak i kafa koja se ohladila. Danas kad se vidimo neću je pitati gde je bila i

šta je radila.

Posle doručka i popijene kafe krenuo sam na more na moje staro mesto. U moru su tri velike i široke stene gde se najčešće sunčam, a nekoliko puta sam i zaspao na njima. U početku sam bio samo ja, a posle je dolazilo dosta ljudi jer se odavde mogao videti veliki deo lepog plavog mora.

Ja na starom mestu, a ubrzo stiže i ona starija dama, lepa dama koja mi se udvara i zove da odemo u hotel u njenu sobu da pijemo kafu. Dama je uzela pansion u najlepšem hotelu u Splitu. Saznao sam da je sama došla na more, da je neki ekonomista i da je razvedena i da nema decu. Lepo je izgledala i nije došla na more samo da se sunča i kupa. I meni se odma svidela, ali kad mi je rekla da je ušla u petu deceniju brzo sam se ohladio. Dama je bila uporna i ja sam krenuo sa njom, ali nas je sreća plavuša koja je počela da viče na mene, a nju da vredja da su se svi prisutni okrenuli i pogledali prvo u nju, a posle u nas dvoje. Prišla je žena sa namerom da je napadne i udari, ali sam ja sprečio tuču tako što sam stao između dama koje su kidisale jedna na drugu. Žena se brzo izgubi, a plavuša mi skoči u zagrljaj govoreći da me voli i da me ne da ni jednoj drugoj ženi. – Milija, sram te bilo. – Šta sam uradio? - Krenuo si sa babom? - Samo da popijemo kafu. – Gleda te k'o mačka miša i samo čeka priliku da skoči na tebe. ...Tako ti švaleru, čim mene nema ti startuješ drugu ženu. - Ona se sama zakačila za mene. - Neće mačak slaninu. - Može majka da mi bude. - Može po godinama ali ti si želeo babu da ubodeš. - Šta pričaš? To nije istina. - Laži neku drugu. Ja sam tu školu davno završila. Da znaš da sam ljuta na tebe i ovo ti neću nikad zaboraviti. - Ništa se nije desilo. - Nije jer sam ja naišla. Te matorke su opasne i kad vide mlade momke one ih gutaju ko zmija žabu. Milija, čuvaj se matorih i udatih žena. – Šta će mi one? - Baba kad se upali opasnija je od devojke. – Svašta ću ja od tebe da čujem... Danas sam mogla da se udavim. – Šta ti se desilo? - Jedan mladi i lepi mornar me je odveo na brod koji velik k'o gazdina kuća. – Lepo. – Uvukao me u neku kabinu koja je puna nekog otpada i krenuo u akciju. Počeo je da se skida, a meni je naredio da budem

mirna, da ne vičem jer to mogu da čuju drugi mornari pa će i oni da dotrče u kabinu. Počeo je da me vata za sise, dupe, da me ljubi i svlači. Ja sam mu rekla da nisam devojka za seks partiju i da sam sa njim što je mlad, lep, pa želim da se upoznamo i kad dodje vreme i volimo. - A on? – Sestro, ona ti stvar viri iz očiju. - On me stegao, hoće oči da mi ispadnu pa sam počela da se derem, vrištim i otimam. Naučila sam da muškarce treba udarati i vatati za jaja jer je to vaše bolno mesto. Tada su dotrčali i drugi mornari, k'o psi kad se puste sa lanca. - Jadna ti. – Svašta je moglo da mi se desi. Odnekud se pojavila vojna policija i oni su se smirili i počeli da se svadjaju. -Pobegla im ptica iz kaveza. - Dok su se oni raspravljali, ja sam iskoristila priliku i istrčala na palubu, a odatle sam skočila u more. - Ti ne znaš da plivaš. - Pomalo znam, a čula sam i od tebe da se niko nije udavio u moru. Ne znam kako ali sam otplivala do obale i tako se spasla od zlih mornara. - Muškarcu kad se digne ona stvar on poludi i dok se ne istrese teško ženi. - Baš ste kerovi. - Ima i dobrih. - Kao ti? – Ja sam najbolji.

Hoćemo na ručak? - Nisam gladna. - Može neko piće? - To može, da se smirim I što pre zaboravim one lude mornare. – Ko zna kad su poslednji put videli ženu. – Pa su hteli na mene dase istresu. – Jel' mogu da te poljubim? – Ti mi se rugaš? - Ja volim te tvoje slatke usne i sise koje hoće da pobegnju iz brushaltera. - Tvoje su pa zato na sat rastu. - Sada neka miruju pa ću im večeras poželeti laku noć. - Prvo one hoće da ih maziš i ljubiš. – To se zna, to ti je moj deo posla. Šta pije dama? - Jedan vinjak. - Bravo devojko. – Dupli, da se smirim.

Pre ove drame bila sam na Marjanu. Posetila sam zoološki vrt, dok su me vojnici gledali sa željom da me što pre pojebu. Bila sam i na nudističkoj plaži, ali tu nisam ništa uzela jer su bez gaća, i osim nakita ništa nisu imali. - Kako ti se sviđa na plaži? - Nagledala sam se matorih kurčeva. – Mali, nikakvi. - Videla sam I jednog dedu koji je imao kateter i kesu. - Dovoljno da ti se smuče muškarci. - Bilo je i mladih ljudi kod kojih je imalo šta da se vidi.

Hoćeš još jedan vinjak? – Može. – Konobar! – Odma' dolazim. - Hoćeš nešto da pojedješ, neki sendvič? – Hvala, ali nisam gladna. Na

plaži mi se svideo jedan dedica koji je nosio zlatan lanac debeo k'o moj prst. On mi je prišao i zagledao me od glave do pete. - Šta on hoće? - Živa duša i on bi, ali ne može, stigle ga godine. Zvao me na piće ali sam ga odbila. - Što kad ništa ne može? - On bi umro kad bi pipnuo ove sise i moje butine. - I ja umirem. - Milija, nikako da umreš. - Ne bih još. - Budi živ dok mi ne napraviš jedno dete. - Ja hoću više dece jer sam ja jedinac u majke. - Ti bar znaš ko ti je otac. - Znam i malo ličim na njega. - Moja majka je bila prostitutka i ja ne znam ko mi je pravi otac. - To sad nije više ni važno. Znaš ko ti je majka i to je dovoljno. Imala sam dva vojnika i zaradila sam dovoljno da ću ja da kupim voznu kartu za Beograd. - Na moru smo još tri dana.

Videla sam gazdu u gazdaricu u gradu. - Jesi li im se javila? - Javili su se oni meni i pitali gde si. Šta si im odgovila? - Da me čekaš na plazi, a ja sam bila u kupovini. Gazda je opasan, ne skida pogled sa mene. - Još je on mlad čovek. - Gazdarica je dobra riba. - Moja koleginica liči na majku.

Čudi me da nisi sa njom došao na more. - Devojka ima momka i sprema se za udaju. - Ti nisi smeo da joj se udvaraš. - Ima momka koji je visok dva metra a širok ko šifonjer i kad bi me udario od mene bi ostala samo kosa na glavi. Neće se ona nikad udati za takvog momka. - Ti sve znaš. - Šta će joj taj? Ne može da joj pridje ni daje bocne. - Ona se hvali sa njim. - Ona laže sama sebe, kad ti kaže tvoja plavuša. - Meni se više ti svidjaš nego koleginica Milijana. - Milija, lepo lažeš i zato te volim. - Hvala, lepa devojko. - Blago onoj koja se uda za tebe. - Još je rano za ženidbu. - Što pre to bolje. Ja sam htela da se udam za doktora, ali me je lagao i iskoristio. Jel' znaš nešto o njemu? - Čula sam da se razboleo i da ima neku bolest koja ne može da se leči. - Šteta, bog mu dao lepotu. - Lep je ko slika. - Šta to vredi kad bolest ne bira.

Za moj posao su najbolji matorci koji ništa ne mogu, a ja uzmem šta mogu i bežim od njih. - I oni su ljudi. - Jesu, ali sam ja imala jednog oca i ne treba mi drugi. Plate piće, plate ručak, ja malo pomazim i pare su tu. - Nije to za tebe. - Znam, ali od nečega i ja

moram da živim. Ja želim da imam svog čoveka, svoju porodicu, a ne da se družim sa matorcima, vojnicima i drugim barabama. Svi oni hoće da se istresu i pošteni vraćaju kod svojih devojaka i žena. Matorci ne mogu ništa, vojnici brzo završe, a to meni odgovara. - Ne laži sebe. - Sad je tako. - Ja jesam neiskusana, ti si mi prva, ali sam vdeo i osetio da ti fali mnogo pažnje i ljubavi. Kad smo zajedno ti se topiš, uživaš I želiš da smo što duže u krevetu. - Milija, i ti si nešto naučio? - Da se ja pitam ne bih te dao ni za deset devojaka. - Sad lažeš. - Ne. - Koji muškarac voli i veruje kurvi? - Šta pričaš? - Ja sam kurva jer dajem seks za pare. - I druge žene menjaju pa njima niko ne kaže da su kurve. - One ne daju seks za pare. - Meni je to isto. - Udatoj ženi niko ne sme da kaže da je kurva, a meni svako to može da kaže jer nemam momka, čoveka koji će da me štiti.

Nude vojnici još para da ponove, ali ja neću jer su puni spermatozoida i postoji opasnost da zatrudnim. - Jer im daješ gumicu? - Da, ali ona može da pukne. - Bravo medicinska sestro. Ti hoćeš dete i nije važno ko mu je otac. - Ja hoću dete od pametnog čoveka i da znam da je on otac. Moja majka nije znala ko me je napravio jer je prodavala ljubav. Kad je ostala trudna ona se udala za prvog koji je hteo i tako je rodila mene. Moje dete mora da zna ko mu je otac, a ja ću umesto njega da biram oca.

Kako si? - Ova dva vinjaka su me vratila u život. - Ja bih. - I ja bih, ali gde ćemo? - Idemo na one stene. - Tamo ima mnogo kupača. - Oni rade svoj, a mi naš posao. - Da se nisam vratila ti bi sad u hotelu voleo onu babu. - Ja babe ljubim u ruku, a tebe od glave do pete. - Barabo, sve mi se više sviđaš. Šta ću ja bez tebe kad se vratimo u Beograd. - Družićemo se i dalje. Ja radim na infektivnoj pa možeš i da dodješ. - Volela bih. - Kad te ugledaju, kolege i kolegice umreće od ljubomore. Kad se doteram, skockam, malo zategnem i našminkam biću riba. - Bićeš prava dama. - Šta ako se tamo u nekog zaljubim? - Ne, ti voliš samo mene i ne verujem da ćeš se više zaljubiti. - Sad i više nikada. - Tako mislim i ja. Lepotice, idemo. - Do stena da plivamo, da vidiš da li će od mene biti plivač. - Super plivaš, k'o riba.

- Samo što sam lepša od nje. Stigli smo. - Ovde nema nikog. - Sad je vreme ručka pa su ljudi napustili more. Popodne biće ih još više. - Moram i ja da dolazim jer kad te ostavim samog, tu se nađe neka baba koja voli piletinu. Izadji iz vode, - Ja bih da napravim još jedan krug. - Požuri lepotice. - Milija, do mraka ima još vremena. Ovde ljudi i noću plivaju. - Mi nemamo vremena. - Mi se volimo. - A mom čoveku nikad nije dosta seksa. Dodji. - Gde da legnem. - Ima tri stene pa biraj. - Šta da stavim na ovaj vreli kamen. - Ništa. - Pa da ispečem ovo moje lepo dupe? - Za dobar seks moraš da se žrtvuješ. - Lezi ti, a ja ću na tebe. - Može i tako, sve može za plavušu. Jel' ima nešto? - I više nego što treba. - Ja sam uvek za dobar seks, a njega nema ako u gaćama nema ništa. Bolje da odemo u sobu i da se tamo volimo. - Može, sve može. - Samo da ga ćušneš? - To je njegova kućica. - Milija? - Šta je devojko? - Jel' vidiš. - Šta treba da vidim? - Zmija, velika zmija, ima je dva metra, a debela je ko moja ruka. - Stani iza mene, a ja ću je kamenjem oterati. Čim sam bacio prvi kamen zmija se izgubila u kamenjaru. Ovde žive opasne zmije i dobro je što je nismo nagazili jer bi najebali da nas je ujela. Znam ja da pružim prvu pomoć, ali bez seruma ništa nam ne bi pomoglo. - Milija, od seksa nema ništa. - Dama se uplašila pa drhti k'o da se kupala hladnom vodom. - Dobro je što nas nije ujela. - Zmija ujeda samo jednom. - Vidiš, ja to nisam znala. - Da radiš na infektivnoj sve bi znala. - Jebeš tvoju kliniku. - To i ja kažem jer sam mogao da umrem od velikih boginja. - Pa što nisi? - Ko bi te sada voleo?

I ja sam se uplašio i ne pamtim kada sam video ovoliko veliku i debelu zmiju. Sećam se da je na kliniku došla devojka sa momkom. - Jel' i nju ujela zmija? - Dok su vodili ljubav u šumi iz neke rupe je izašla zmija i ujela je za dupe. - Šta je bilo sa njom? - Na Avali nisu opasne zmije i posle primljenog seruma je otišla kuci.

Više nisam dolazio na ove stene i kupao sam se sa decom u plicaku koji je nekoliko metara udaljen u vodi. Vidjao sam vodene zmije ali se njih nisam plašio.

Sada kad je zmija otišla možemo da se volimo. - Jesi li lud! Zmija

može da se vrati.- Onda idemo u našu bračnu sobu. - Krevet je super.
- A momak još bolji. - Neću da te menjam.

Dobar dan gazda. – Gde ste zaljubljeni? – Bili smo na plaži. - Hoćete li da popijete kafu sa mojom ženom i sa mnom? – Hvala, idemo da se odmaramo. - Zvala je Milijana i pitala kako je kolega. – Gazda, nikad bolje. - Vidi se, Milija.

Što bi me ovaj čika kresnuo! - Muško je. - Šteta što nije moj tip. Gazda je pun k'o brod. - Šta to vredi kad me ne privlači, nekako mi je debeo, pun sebe I misli da je frajer za kojim trče cure... - Para ima i može da kupi curu koju hoće. - Mene ne može, ja imam svog čoveka... - Ima mnogo lepu ćerku. - Ako je povukla na majku. - I dobru, na klinici je svi vole, ali ona izbegava da se druži sa doktorima i tehničarima. – Milija, takve su najgore kad ti kaže plavuša. Ja od tih poštenih ne mogu da nadjem ni momka ni čoveka. – Možeš, ali nećeš. – Doći će dan kad moram da se smirim i sa nekim da živim i imam porodicu. - Smiri se, uozbilji se. - Kad porastem. - Imaš dvadeset godina i vreme je da imaš jednog muškarca. - Dodaj još pet meseci...

Čim smo ušli u sobu ona se bacila na krevet. – Dodji, lepi Milija. - A kupanje, a kafa? - Dodji da te još malo grlim i volim. Milija, svakim danom si sve bolji. - Zato si ti kriva i tvoje lepe sise i butine.- Uzmi, sve je to sada tvoje. Za mene je svaki dan poslednji dan i ja hoću sutra da me pamtiš, da me se sećaš. Ja te volim i želim samo tebe, tvoju ljubav i tvoj seks. Ti si muškarac koji lepo laze. – Ja sam sestra koja radi na infektivnoj klinici u Beogradu. Sad ću dati pokazem. - Koja je žena umrla od dobrog seksa? – Ti ćeš lepotice da budeš prva. - Kad sam s tobom u krevetu ja te vidim kao muža, i zato mi je svaki seks sa tobom lep, sladak, nasladji. Što si stao? – Da se odmorim. - Manje pričaj i radi ako misliš da se i sutra volimo. Ja bih svaki dan i ujutru i uveče. – Ne pitaš da li ja mogu. - Ti sve možeš. Milija, mi ne možemo zajedno da živimo jer kad ti dosadim ti ćeš pominjati moje bivše, a to će dovesti do svađe. – Ti me još ne poznaješ dovoljno. - Svi su muškarci isti, svi vole tuđe, a od svoje devojke i žene da budu svetice. - Ja nisam takav. - Da mene nisi sreo još bi bio

nevin. - Pravo kažeš lepotice moja....

Milija kad bi oženjeni muškarci znali ono što ne znaju nikad se nebi ženili. – Ko bi pravio decu? – To je jedino opravdanje, a što se tiče seksa ne zna se ko više vara. - Pametnice moja, ti si mogla i fakultet da završiš. - Mogla sam i srednju da završim ali mi je seks udario u glavu. Da mi je otac živ, ja bih sigurno bila bolja devojka, sa poslom i završenom nekom školom. - Ima vremena, ti si mlada. – Ima, ali ja moram i da živim, a trebalo bi i da se udam i radjam decu. Prvo moraš da nadješ nekog konja. - Konja ima koliko hoćeš, ali se dobar momak teško sreće. Sve se iskvarilo, svi misle samo da se istresu i idu od devojke do devojke. - Ja verujem u tebe i znam da se još nije rodio muškarac koji neće stobom u krevet. - Znam ja to ali ako se zaljubim, a on čuje kakva sam bila... - Ti traži momka što dalje od Beograda. Pametne devojke sve to rade ali se čuvaju ko zmija noge. - Ja tako ne mogu jer su moji pacijenti stariji muškarci i meni trebaju da nešto uzmem, ukradem ili dobijem pare.

Ja radim u bolnici i tamo sam za kratko vreme svašta video. - I ja dok sam išla na praksu. Doktori se udvaraju, tehničari se udvaraju, a bolesnici me vataju za sise i dupe. – Devojko, bolnice su k'o javne kuće, samo što se o nemoralu zdravstvenih radnika i bolesnika javno ne priča.

Ima bolnica gde leže teški bolesnici i njima ne pada napamet seks, Tu su doktori i sestre koji koriste noćno dežurstvo za seks. – Milija, i oni su živi ljudi. - Što to ne rade kad napuste bolnicu? - Nije slatko, a noću ih niko ne vidi. Svi su oni posle noćnog dežurstva verni svojim devojkama i ženama. - Možda u lakat. - Oni tako misle...

Idemo da se pozdravimo sa gazdom. - Idi ti. - Idemo zajedno neka vide da se volimo. - I da ćemo se sutra uzeti. - I to može ako plavuša hoće...

Gazda, došlo vreme da se rastajemo. - Brzo prođe dve nedelje. - Sve što je lepo kratko traje. – Možemo li da se rastanemo uz moju rakiju? – Može, gazda. – Da li dama pije? - Ne pije, ali ću sa vama popiti jednu-dve. - Živeli deco! - Dobra rakija i ako bi popila dve vas

dvojica momaka morali bi da me odnesete do kreveta.

Kako vam je bilo? – Gazda, ja sam zadovoljan, a i moja vas devojka hvali. - Hvala deco. Da dodjem na svadbu? - Kad odlučimo da se venčamo pozvaću i vas i vašu gospodju. - Samo pazi da ne bude juli i avgust jer tada imamo toliko posla da ne znamo gde nam je glava, a gde zadnjica. - Video sam gazda. – Milija, hvala što si pomogao mojoj ćerki. - Milijana je vredna sestra i ona je zaslužila da dobije posao za stalno. - Znam ja to ali bez veze je teško dobiti bilo koji nosao. Mi se svaki dan čujemo ali je puno pozdravite i kad je vidite dajte joj ovu kovertu. - Budite bez brige. Ja počinjem da radim za sedam dana ali ću otići na kliniku i predati kovertu. – Može li gospodjice još jedna? - Može jer idem u krevet. - Bolje ćete da spavate.

Gazda, mi bi da se povučemo u sobu jer sutra ranije ustajemo. – Milija, evo ti ruka. -Puno hvala. – Drago mi je što sam upoznao ljudinu od čoveka. Ako vas nekada put nanese u ove krajeve, slobodno svratite, za vas će se uvek naći krevet više. – Lepotice, što se zanosiš? - Ja ne znam kad sam popila ovoliko rakija. - Bolje ćeš da spavaš. – Ja bih i seks. - Možemo jedno veče da preskočimo. - Mora prvo seks pa spavanje. Milija, jel' može devojka? – Može, gazda. - Nisam trebao da joj sipam ovu našu rakiju. - Dobra i jaka. - Laku noć, deco. - I vi, gazda, mirno spavajte. – Milija, ovaj je hteo da me napije. – Ne, lepotice. - U očima sam mu videla da mu je riba u glavi. - Pusti gazdu na miru, mi sad treba da mislimo na nas i na še sutra. Kako si? – Nije mi ništa, samo sam se pretvarala da me je uhvatila rakija. - Ti nisi samo lepa, ti si i dobra glumica.- Milija, sve žene glume i nemoj ni jednoj da veruješ. - Ja verujem samo mojoj plavuši. - Ja svašta znam, svašta sam radila, ali kad nekog zavolim ja ga volim do kraja života. – Nadam se da sam to ja. - Neću da ti kažem. - Nema seksa dok mi ne kažeš. - Odoh ja u kupatilo, a ti se pripremi. - On se već ušiljio i liči na indijansko koplje...

Što mirišeš! - Ovaj miris nosim iz Beograda i tek sam se sada malo namirisala. - Prolećna ljubičica. - Tako piše. – Ja bih da stavim i koji

zalogaj. – Možeš, Milija, ali nemoj da se prejedeš jer ja očekujem dobar seks. - Biće i toga...

Jedan moj doktor sa cigarom udje u boks da pregleda bolesnika. – Ko ih jebe! - A doktor Gile uvek je dolazio u pidžami da pregleda bolesnika. – Milija, jel' ti radiš na infektivnoj ili na psihijatrskoj bolnici? - Svaka bolnica ima svoje otkačene doktore. - I otkačene tehničare. - Tu si sto posto u pravu. – Ja ti verujem, ali to nije normalno. - Ništa više nije normalno jer se izgubila sramota.

Jedan moj profesor pre podne drži vežbe, a kad dežura kod njega dolaze studentkinje. - Jedna ili više? - Svaki put dolazi druga. – Da li je on čovek ili bik? - On je budala, a i studentkinje nisu normalne. - Zato će pre da polože ispit. – Pa će sutra da leče ljude. – Milija, seks je čudo, a njima je lakše da legnu sa profesorom nego da greju stolicu. Milija, da li ti znaš ijednog doktora koji nije baraba i švaler? - Nemoj tako, njima je poštenje na prvom mestu. - I moja baba Vitka zna da su barabe i švaleri. Pričala mi baba da njen doktor Mita, prvo je poljubi, pomazi i tek kad završi posao on je pita šta je boli. - To Je pravi doktor i ja verujem da su sve njegove dame zdrave ko dren. - U njegovoj ordinaciji uvek je gužva. Baba kad podje kod doktora ona se kupa maže, maže nekom kremom koja širi lep miris i obavezno oblači novo odelo. - Opasna tvoja baba. - Govorila je da žena koja voli muškarce dugo će da živi. - Tu je u pravu. - Baba je umrla u devedesetoj sa svim zubima i na glavi nije imala ni jednu sedu dlaku.

Dobro je što ne radim u bolnici. - Tako lepa ne bi imala mira i mogla bi da biraš gde ćeš da radiš. Sestra koja legne sa doktorom u znak zahvalnosti dobije lakše radno mesto. One koje nemaju švalera na klinici obično rade na najtežem odeljenju. – Svašta, Milija. - Tako je bilo i biće.

Sutra idemo kući onim vozom u osam sati jer želim po danu da stignem u Beograd. – Gde ćeš ti? - Prvo idem kod drugarice, a posle kod majke. Tu je i onaj ludak. – A ko mi se javi ili me pipne razbiću mu glavu. – Mogla bi i mene da upoznaš sa njim pa da mu prebrojim koske. – Ti bi ga nosio u zubima. - Ja obožavam siledžije da bijem.

Leptice, jel' možemo i dalje da se vidjamo i volimo? - Što pitaš kad ti je to obaveza. - Slatka obaveza. - Jasam se navikla na tebe I srećna sam što sam dve nedelje imala čoveka koji me poštuje i voli. - I meni bi bilo teško bez tebe. - Kad sretnoš neku sestru na poslu ili devojku iz tvog sela brzo ćeš da me zaboraviš. - Ja sam prvi put voleo i želim da naša ljubav traje. - Ti si se zaljubio u mene i moju ribicu. - To i galebovi znaju. Ovo što mi se desilo sa tobom ne mogu i neću nikad zaboraviti. - Ja te razumem, bila sam ti prva, ali ne razumem sebe zašto te toliko volim. Pre tebe ja nijednom muškarcu nisam verovala, a sa tobom smem I u vodu I u vatru. - U životu još svašta može da mi se desi ali je za mene jedna i jedina moja plavuša. - Milija, ti si nešto zaboravio. - Nisam. - Ja ne mogu da zaspim bez seksa. - Sad kad te uhvatim spavaćeš ko beba posle dobrog podoja. - Polako ljubavi, duga je noć. - Treba malo i da spavamo. - Dok. smo se mi voleli u sobi se čuo samo sat na zidu. Mismo ćutali i voleli se ko mladenci posle venčanja. Kad sam pogledao na zidni sat ponoć je odavno prošla. - Lepotice, da li si živa? - Ćuti, hoću da uživam. - Još ćemo se mi voleti. - Sa tobom seksa nikad dosta. - Za sve si kriva ti i te tvoje lepe sise i još lepše noge. - Kad ti misliš da spavamo? - Spavaćemo u vozu. - Bila je to noć za pamćenje i jasam se ponadao da će tako uvek biti. Ovaku devojku treba oženiti i sa njom imati decu. Mladalačke ludorije vreme će da izbriše, a jaću pored sebe imati ženu i majku na koju ću biti ponosan. Toliko smo uložili u našu ljubav da mi je teško i da pomislim da će me ostaviti i otići kod drugog čoveka. Zagrljeni utonuli smo svako u svoj san i svako zadovoljan na svoj način.

Ustaj leptice, čeka te kafa. - Još samo pet minuta. - Kad sam ja govorio da se spava ti si htela da se volimo. - Bio si strašan i kad vratim film unazad niko me nije tako voleo. - Volećemo se mi još. - Ako ne nađeš neku poštnu i ja dobijem šut kartu. - Ja treba više da se plašim jer takvu lepticu hoće svaki muškarac. - Svi oni hoće samo da jebu, a niko neće da se ženi. - Zato su krive devojke i žene. - Mi smo krive što sunce greje i kiša pa da, za sve su krive samo žene. - Date muškarcu seks, on se brzo zasiti i traži drugu. Čim upoznam

nekog on odmah hvata za sise i dupe. - Postoji reč ne. - Ako je izgovorim on ode kod druge i ja osta suva. - Prvo venčanje pa seks. – Milija, to ima samo u ljubavnim romanima. - Kakva je kafa? - Možeš da se ženiš. – Ja sam našao devojkju, a ona me neće. – Jel’ je poznajem? – Da. - Kako se zove? - Moja plavuša. – Ja bih želela da ti budem žena i da ti radjam decu, ali me ti nećeš. – To si ti rekla. - Svi hoće da jebu tudje, a kad odluče da se žene, traže poštnu devojkju. - Takve se više ne rađaju.

Lepotice, vreme je da krenemo. – Zbogom, lepa sobice. – Zbogom, slatki krevetu. Zbogom, more. Zbogom, slatki čoveče. – Ja sam tu s tobom, lepotice. – Ti si jedini momak koga sam volela i koga cu da volim dok sam živa.

Beogradjani, vi krenuli. – Hvala, gazda. – Dođite nam opet. Vi ste hteli da odete, a da se ne pozdravite i sa gazdaricom. – Vi ste bili nevidljivi gosti jer za dve nedelje videla sam vas samo dvaput. – Ženo, njima je važniji krevet od mene i tebe. - Mužu i mi smo voleli krevet kad smo bili mladi. – Ženo, ja još nisam za bacanje, Ja još mogu. - Zato bežiš u drugi krevet.

Dovidjenja, dobri ljudi. - Pozdravite našu Milijanu. - Čim stignem na posao predaću joj kovertu.

Na stanici gužva, ljudi čekaju da se postavi voz. Svi čekaju da što pre udju u voz i odu svojoj kući. Svugde je lepo, ali je kod svoje kuće najbolje. – Lepotice, evo naša dva mesta. - Ona su zauzeta. – Gospodo, to su naša mesta, imamo rezervaciju, - Pa šta! -Budite ljubazni i oslobodite nam mesta. - E pa neću. - Zvaču konduktera. - Zovi koga hoćeš.

Gospodine, ja imam rezervaciju, a ovi momci neće da ustanu. - Moraće jer ću pozvati policiju. – Izvolite, lepotice, vaše mesto je do prozora. - To su ovi bezobrazni. – Ko ih šiša kad nisu iz Niša.

Mala, mi se poznajemo. - Ona nije mala, ona je moja devojkja. - Teško tebi. – Mi ćemo uskoro i da se venčamo i zato pazite kako se ponašate..

Izvinite. - Drugi put pazite kako razgovarate sa putnicima. - Da

pogledam vaše karte. – Jel' sve u redu? – Jeste, i srećan put. – Milija, to je onaj kondukter koji je hteo da me jebe. - A ti mu pokupila sve pare. - Zaključala ga u kupe. - Odelo i ključ sam bacila. - Nije loš,čovek, srednjih godina i može kod mnogih žena da prodje. - Kod mene niie mogao jer nije moj tip.

Devojko, budi se. – Jesmo li stigli? - Za deset minuta bićemo na glavnoj beogradskoj stanici. - Meni je dupe utrnulo od sedenja. - A ja sam se slatko naspavala. Sanjala sam našu svadbu. - Kakav sam bio mladoženja? - Smotan u radničkom odelu i sa kapom na glavi. - Zato sam dobar u krevetu. - Najbolji. Takvog majka više ne radja. - Samo me ti hvali. - Boljeg muškarca ni duži seks do sad nisam imala. Ja kad radim ja radim. - Bravo majstore.

Gde ja moju plavušu mogu da potražim? – Evo ti adrese gde stanujem, pa kad me poželiš ti me potraži. - Ti mene uvek možeš da nadješ na infektivnoj klinici. – Volela bi da vidim Milijanu. – Šta će ti ona? - Da proverim ko je lepši, ona ili ja. – Ti si lepša, ti si najlepša i zato te volim. – Milija, ti si najveći lažov koga sam upoznala. - Ja govorim samo istinu. – Mogu li da te poljubim? - Ti uvek i na svakom mestu.

Od sutra počijem da radim. Bilo mi je lepo s tobom. - Nadam se da si nešto naučio. – Puno, dovoljno, jer sam imao lepu i pametnu učiteljicu.

Milija, ti si mi pokazao da život ima i drugo lice, pa ću morati da se menjam. - Ništa se loše nije desilo, još si mlada pa se menjaj, sad ti je vreme. – Beograd, Beograd, povikaše kondukteri, a ljudi počeše da izlaze. – Tu smo lepotice. - Sad svako mora svojim putem. – Ja bih voleo da idemo putem kojim smo išli ove dve nedelje. - I ja ali će vreme i sudbina reći svoje. - Prvi put sam, lepotice, osetio da imam nešto svoje i da to pripada samo meni. - A ja da seks ima smisla samo ako se dvoje vole. Moj dosadašnji život je bio presipanje iz prazog u puno i tako u krug. – Mogu li devojku da poljubim prvi put na Beogradskom asfaltu? - Šta čekaš. - Poljubac, sladji od šećera. – Milija, volim te. - I ja tebe, lapa plavušo. – Milija, potraži me. - A ti

znaš gde radim...

Dobro veče. - Moj sin stig'o sa mora. - Lepo sam se proveo i mogao sam još da ostanem. - Što nisi? - Nisam mogao jer sutra počinjem da radim. - Sine, crn si k'o ciganin. - Dve nedelje bio sam na suncu i dobio tamnu boju. - Dok ja radim, moj sin se šeta po belom svetu. - To je naša zemlja, naša Hrvatska. - Ništa ti ne znaš. - A šta to treba da znam? - Radoje, ostavi sina na miru. - Mene ne zanima politika, ne zanima me šta je juče bilo, ja hoću da živim i radim. - Kad bi ti samo znao šta su nam radili. - Prvi put sam bio u Hrvatskoj i niko me nije dirao, ništa pitao, radio sam šta hoću i išao gde sam hteo. Uživao sam dve nedelje i dogodine ponovo idem u Split.

Jel' ima nešto da se jede? - Sad će majka da ti postavi. - Tvoji drugovi se žene, a ti juriš sojke po moru. - Neka se žene, oženicu se i ja kad nađem pravu devojku. - Radoje šta ti je, što si dete napao? - Pitaju me ljudi što mi se sin ne ženi, a ja ne znam šta da im kažem. Onaj Milin mali jedva hoda ali je doveo neku bosanku,lepa k'o slika. - Ona da je dobra udala bi se u Bosni, ne bi došla u Beli Potok. - Ženo, ti sve znaš.- Moj sin radi u bolnici I treba da uzme medicinsku sestru. - Majko, smiri se naći ćemo neku. - Znam ja da će moj sin da oženi lepu medicinsku sestru. - Hoću, majko, ali kad dodje vreme. - Kad, kad? - Tek sam počeo da živim. - Ženo, on će da bude baraba na tvog ujaka. - Neka je on majci živ pa neka uzme koju hoće. - Ja oče radim, imam svoju platu, mogu da idem gde hoću i da se ženim kad hoću. Da li ću se oženiti jednom ili tri puta o tome ja odlučujem.... Majko, sutra moram da ustanem u 6 sati jer u sedam moram da stignem na kliniku. Majko, ja idem da legnem. - Idi, sine, a ja ću te probuditi u 6 sati. - Nemoj da zaboraviš. - Ne brini. - Moram da uhvatim onaj bus u 6 sati i dvadeset minuta.

Kolega, prodje odmor. - Prodje lepa sestro. - Kako je bilo? - Lepo, a najviše mi se svidela tvoja soba i tvoj krevet. Roditejji su ti dobri ali imaju mnogo posla. - Tako je svake sezone. - Ove godine imaju toliko posla da su u pomoć pozvali rodbinu. Ovo ti je posiao otac. - Šta ima u toj koverti. - Otvori pa vidi. - Pare. Šta će mi kad mi

je već slao više puta. - Ima pa šalje. – Majka mi preko telefona reče da si bio sa sestrom. - Šta ti misliš? – To ti je bila neka devojka. - Odgovor je tačan. Koleginice, hvala jer sam kod tvojih roditelja proveo dve nezaboravne nedelje. - Majka kaže da ti je devojka prava lepota. - Kakav momak, takva i devojka. - Kako tvoja ljubav? - Ja i moj budući muž smo odlučili da nam budeš kum. - Hoću koleginice, Zašto baš ja? - On misli da smo u šemi, a sada kad čuje da ćeš nam biti kum očekujem da se smiri. - Kada je svadba? - Dvadesetog septembra. – Gde? - Ovde u Beogradu. - Baš lepo. - Dovedi i devojku. - Do septembra ima još dva meseca. - Obavezno da je dovedeš.- Zašto? - Hoću da vidim da li je lepša od mene? Kad sam ti se ja udvarao ti si rekla da imaš momka. – Ja sam mislila da si muško i da ćeš se boriti za našu ljubav. - Sad je kasno o tome razmišljati.- Ko pre devojci, devojka je njegov. - Tako je, koleginice...

Moja devojka mi je gledala u šolju i rekla da na klinici imam neku sestru koja misli na mene. - Ti veruješ u te price. - Verujem koleginice. - I šta ti je još rekla? – Da će ta sestra ostaviti momka i krenuti sa mnom. – Kolega, gluposti. - I ja kažem, koleginice.

Dva meseca je prošlo, a od plavuše ni traga ni glasa pa sam odlučio da je potražim. Posle posla krenuo sam da je tražim i brzo sam pronašao ulicu i broj gde živi njena majka. Tu sam video malu lepu kuću, sa baštom punom raznog cveća. Ispred kuće na malo klupici sedeli su i pili kafu mlađa žena i čovek srednjih godina. - Dobar dan. - Koga tražite?, upita žena. – Da li ovde stanuje plavuša. – Da. – Gde je sada i da li mogu da je vidim? - Ona je otišla na godišnji odmor. – Gospođo, ko ste vi? – Ja sam njena majka, a ovo je njen otac. – Ja sam došao da kažem da sutra u sedam sati dodje u restoran kod Žike ako hoće da radi. Žika je moj otac i traži radnicu. - Kad dodje kući ja ću joj sve reći. - Samo neka kaže da je poslao tehničar Milija.

Baba Mara koja je čula naš razgovor pozvala me u kuću da joj pomognem da iznese fotelju napolje. - Ja žurim. - Molim vas. – Tu su komšije. - Od njih je i bog digao ruke. – Gde je ta fotelja? - Nisam

smela pred njima da vam kažem. – Šta je to toliko važno kad ne smete javno da govorite. - Devojku koju tražite juče je odvela policija. Pre zore došli su kolima i uhvatili je na spavanju. – Zašto, kad je ona dobra devojka? - Ja ne znam ništa ali se priča da voli da krade i da se druži sa oženjenim muškarcima. - To rade mnoge devojke pa ih policija ne hapsi. - Meni je dobra. Ide mi u kupovinu i uvek donese račun. Njena majka je kučka, stalno je vređa i bije. Onaj mali čovek je njen očuh i nasrnuo je na nju. – Ludak. - Silovati devojku to je greh i njega će bog da kazni. - Kako je njeno pravo ime? – Svi je znamo kao plavušu. Njen pravi otac ako je pravi skoro je umro. Nije prošlo ni sedam dana, a njena majka je dovela ovu nakazu od čoveka. – Da li znate gde ju je policija odvela? – Ne, ali mi je žao te devojke.

Da li je po povratku već nešto ukrala ili je to kradja od ranije pa su je sada ulovili? U supu sam saznao da je u Padinjaku jer je od sudije za prekršaje kažnjena sa dva meseca, Kažu da je obila stan nekog starog gospodina i da je pokupila vredne stvari. Da li je to istina ili laž matorca, to samo ona zna. Svake subote sam je posećivao, nosio hranu i sok. Do mojih roditelja je stigla vest da imam neku ludaču koja je u zatvoru i da je posećujem. Otac mi ništa nije rekao, a majka da je to čula od čistačice Živke koja radi na infektivnoj klinici. Mene to nije zanimalo jer ljudi uvek pričaju, a jasam na to gledao ‘pas laje vetar nosi’. Ja ne mogu da zaboravim šta je ona meni sve učinila pa ću joj i dalje pomagati koliko mogu. Ja verujem u nju i znam da će se smiriti i da će imati muža i mnogo dece.

Petak, sunčan dan, a ja otišao da je izvedem iz zatvora. U ruci je imala jednu kesu u koju je stavila svoj prljav veš. Na sebi izgužvanu i prljavu majicu. Icepani šorc je pokazivao njene lepe noge. Na nogama je imala neke stare icepane patike pa je jadno izgledala. Samo su me njene bujne grudi podsetile na sve ono lepo što sam doživio sa njom.

Da poljubim moju lepoticu? - Jadna sam ti ja. – Ja se uželeo. – Ja sam te noćima sanjala i to mi je dalo snagu da se ne dam da izdržim ova dva meseca. - Zar i u zatvoru jebu? - Jebu sve što se kreće na dve

noge. Jebu žene, jebu se muškarci. - To nije zatvor, to je ludnica. Tamo se ne zna ko pije ko plaća. Tamo radi stoka od ljudi i gledaju samo šta će da pojebu i ukradu. Lopovi čuvaju lopove. - Svašta lepotice. Kad bi ja otišao u zatvor i mene bi jebali. – Ne, ti imaš malo dupe.- Moj profesor je govorio da kriminalaca i lopova više ima na ulici nego u zatvoru. - Nadam se da si nešto naučila. - Mnogo sam naučila gledajući ljude koji su gori i od stoke. - Kako hoćeš da te poljubim? - Samo neka bude slatko. - Sta kažeš? - Posle dugog vremena ovo je bio poljubac za pamćenje. Imao si dva meseca I mogao si da menjaš devojke. - Mogao sam ali nisam jer volim samo moju plavušu. - Čekao si mene? – Ti si najbolja i najlepša. – Milija, toliko lepo i sočno lažeš da bi mogao da pišeš ljubavne romane. - Ja govorim samo istinu. Ja dugo nisam znao da čitam i pišem, a time teraš da budem pisac. Posle nastave ostajao sam u školi još dva sata da učim čitanje i pisanje. -Ja ti ne verujem. – Tako mi tvoje lepote. Zakuni se u majku. – Majke, mi Danice. Izašao sam iz osmog razreda sa poklonjenom dvojkom iz srpskog jezika. - Sada pričaš ko navijen, a pišeš ko nogama.Ko to može da pročita? - Samo ja. Hoćeš da te vodim kući, a mogli bi i u hotel jer sam primio platu. – Ja sam gladna. - Ješćemo u hotelu. Kad napustimo hotel idemo u kupovinu, hoću da sve to sa tebe baciš u kantu za đubre. - To će da te košta. - I tebe će. - Ovo što ja dajem za tebe je besplatno. - Zato ću te častiti sa lepom majicom po tvom izboru. – Trebaju mi pantalone i nove patike. - Daj mi ruku pa da iz zatvorskog kruga izadjemo ko dva zaljubljena goluba. - Tisi lud. - Ja samo poštujem i čuvam ono što volim. Da li smo se opametili? – Ja sam uvek znala šta hoću pa sam se tako i poriašala. - Lepa si, zgodna si cura i vreme je da imaš svog momka. - Znam ja to ali me ne pitaš od čega ću ja da živim. - Da svratimo u ovaj hotel? - Tu nikad nisam bila. - Ni ja, slatko dete. - Dobar dan. – Izvolite. - Molim sobu za nas dvoje. - Molim ličnu kartu. -Izvolite. - I njenu. - Ona je sa mnom. - Moram da proverim da li je dama punoletna. - I ona i ja smo ušli u treću deceniju. - Gde to piše? - Meni na čelu. Jel' vi imate sobu ili da potražimo drugi hotel? - Samo mirno,

sve će da hude u redu, samo da upišem vaše podatke. Evo ključa, a vaša soba je na drugom spratu. Sa leve strane hodnika imate lift. – Ne treba, mi smo mladi pa ćemo peške stići na drugi sprat. Ljubavi, idemo. – Što je ovaj matorac nezgodan. – Mator, ne može da jebe pa mu smetaju mladi ljudi. – I on je nekada bio mlad. - Bio i zaboravio, pa mu sada smetaju oni koji mogu. Idemo mi u sobu da se ti odmoriš i okupaš. – Gde ćemo da ručamo? - Iz sobe naručujem ono što želiš. - I neko piće. - Šta pije dama? - Dupli vinjak i dve flaše piva. - Sedi lepotice pored mene. - Ona iznenada poče da me grli, ljubi i proklinje zlu sudbinu, dok sam je ja mazio i brisao suze. – Lepotice, zatvor je bio i prošao i sada idemo otvorenih očiju u novi život. Kupatilo je tvoje. - U zatvoru smo imali tuš kabine i kad se skinemo izgledale smo ko prave kurve koje treba biti i jebati. Dok smo se kupale gledali su nas čuvari i birali koju će da jebu. Toliko su bili bezobrazni da su nam čas puštali toplu čas hladnu vodu. Naši zatvori su gori od javnih kuća. - I žene su lude, pa se ljube, maze i jedna drugu zadovoljavaju prstima. Tamo ima žena koje su više godina u zatvoru pa neke imaju svog čuvara i sa njim žive kao muž i žena. I ja bih voleo da odem u zatvor na nekoliko dana i vidim taj cirkus, ali se plašim pedera.

Kada je izašla iz kupatila opet je bila ona stara lepa plavuša za kojom trče muškarci. Ja sam joj govorio da prestane sa krađom i da prodaje ljubav, ali sam znao da je to začaran krug iz koga je teško izaći. Krađa i seks idu zajedno. Malo je devojaka i žena koje su se vratile na pravi put. Neke su pokušale, ali je to trajalo kratko i brzo su se vraćale starom poslu

Kakav je ručak? – Odličan. - Posle dužeg vremena zajedno da ručamo. Sve je slatko kad smo zajedno. - Posle dva meseca da pojedem parče mesa. - U zatvoru nema mesa? – Ima, ali kuvarice to pokupe i podele radnicima zatvora. – Jesi li sigurna? - U svakom kivanom jelu ostaje miris mesa. – Milija, ja sam u zatvoru bila dva meseca. – To je bilo. - Ali nije bilo seksa. I mene hteo da jebe neki krezavi, ali su me ostale žene spasile govoreći da sam još dete. - Ja sam tu. - Šta čekaš? - Sad kad te uhvatim neću te pustiti do sutra. -

Nisi loš. – Šta bi ja bez tebe i tvog seksa. – Bila bi neka druga. Ti si najljepša i dovoljno je da vidim to tvoje lepo telo. - I on se diže. - Tako je ljubavi. Gospodin hoće samo tebe. - Ima sestara na klinici. - Ima ali ja imam pravo da biram. - Kako ti je Milijana? - Ona se udala, a ja sam joj bio kum. - Neće ona ostati sa tim čovekom. - Nisu par ali su se venčali. Bila je velika svadba, bili su i njeni roditelji i pitali za tebe. – Šta si im rekao? - Ništa. Ocu je sve bilo jasno, a majka se samo nasmejala. - Ja znam da će se Milijana razvesti i udati za tebe. - Šta to pričaš? - Živi bili pa videli. Milija ja te samo brukam. - To si sad rekla i nikad više. – Ti si doctor. – Ja sam medicinski tehničar. - A ja devojka koju za dinar-dva može svako da ima. Od koga si saznao dasam u Padinjaku? - Baba Mara mi je rekla da te je odvela policija a u SUP-u sam saznao dasi u Padinjaku. – Jesi li video moju majku i očuha? - Jesam. Majka i pored pedesetak godina lepo izgleda, a onaj gad ko kupus u mesecu junu. - I moja majka prodaje ljubav. - Da mi gledamo naša posla, a ona neka radi šta hoće. - Oni su mi rekli dasi otišla na godišnji odmor. Jesu li oni znali da si otišla u padinjak? – Jesu. – Što mi onda nisu rekli? - Možda se stide. – Lepotice, mi možemo u hotelu i da spavamo. - Ti sutra moraš na posao. - Odavde nije klinika daleko. - Pitaće tvoji roditelji gde si. - Ako ne dodjem kući misliće da sam dežuran. - Ja idem kući. - Kako hoćeš, ali prvo da te obučem. Čim izađemo iz hotela sto metara napred ima butik koji prodaje lepu a jeftinu garderobu.- Onda idemo tamo.

Šta kažeš? - Majica kao da je šivena za tebe. - A pantalone? - Ističu tvoje lepe noge. Kupi i patike. – Ja bi šiptarke. – Ne, kupi najke. - Imaš pare? - Da nemam, ne bih te doveo ovde. Sad si se kompletirala i izgledaš kao glumica. – Hvala, slatki moj. Ja sad idem kući. – Jel' može jedan poljubac? - Za tebe i dva. - Kad se ponovo vidimo? - Za tri dana kod Banjičke šume u petnest sati. – Važi, lepotice, a ti se čuvaj.

Ja stigao na zakazano mesto tačno u tri sata, a nje nema. Mala šumica sa mnogo zeleniša, k'o stvorena za ljubav u priridi. Seo sam na jedan panj i čekao. Posle desetak minuta mog sedenja na panju, iz

šume je izašla sa nekim starijim čovekom. Kad me je ugledama potrčala mi je u susret, a nepoznati čovek se izgubio u nepoznatom pravcu. Vidi šta sam dobila. – To su dolari. - Koliko je dinara sto dolara? – Ne znam ali možemo da svratimo u neku menjačnicu i da pitamo. Lepotice, nisi me ni poljubila. - Lepi moj, ti si najlepší i najsladji muškarac koga sam dosad videla. - Može jedan poljubac. - Za tebe sve može. - Jel' bilo seksa? – Nije.- Što ti je onda dao te pare? - On je pokušavao, stenjao, da bi je na kraju ljubio ko krava mrtvo tele. Radi deda u inostranstvu i kaže da ima deviznu penziju. - I šta je još rekao. - Ako hoću da se vidimo ponovo na ovom mestu za sedam dana. - Ja došao jer simi rekla da dodjem. – Dobro je što si došao, sada te vodim na ručak. - Gde idemo, lepotice? - U onu kafanu gde radi onaj lepi konobar. - On te guta očima ko zmija žabu. - On me hoće, nudi mi brak ali mi se ne sviđa. - Svi oni koji su normalni i koji te hoće ti bežiš od njih. – Jel' bilo seksa? - Nije jer mi stalno priča o braku, poštenju, a mene to nervira. – Ti si lepa devojka i svaki muškarac koji ima nešto u gaćama nudiće ti seks i brak. - Znam ja to. - Pa što se onda ne smiriš i počneš da živiš pošteno? - Hoćeš ti dame uzmeš? – Ne bih te odbio? – Biću ti poštena žena. Ja volim samo tebe. - Ali bi se tu našao još neko. – Ti mene još dovoljno ne poznaješ. - Meni si bila prva. – Ti si bio moj najbolji djak. - Ja više nikad neću sresti bolju učiteljicu. - Kakva sam u krevetu? - Vatra, a ja i ne znam za bolju. - Bolja ne postoji. Ja planiram da ti nabacim jednu moju koleginicu. - Kakva je? - Lepša je od mene. - Od tebe nema lepše. - Hvala Milija ako tako misliš. - Ja uvek govorim ono što mislim i radim ono što mi prija. - Ova dama se fiksa i kad primi svoju dozu teško muškarcu koji joj se nadje u biizini.

Lepotice, počni i ti da biraš i radi samo ono što ti prija. - Ja moje pacijente i ne vidim kao ljude, oni su za mene životinje u odelu koje ja iskoristim na svoj način. Ja ih brzo zadovoljim i usput nešto i zaradim. U početku sam se stidela, ustezala da radim ono što hoće, a danas to brzo završavam. Zadovoljan pacijent, zadovoljna ja. - Bez ljubavi. - Ovo što ja radim to je posao kao svaki drugi. Znam ja i da

volim. – Znaš. – Ti si moj izbor i moja ljubav sa kojom uživam. Sa tobom meni seksa nikad nije dosta. - I mene si navadila na tvoje lepo lice, dojke i ribicu. - Uživaj dok te hoću. - I dokle danas jedan sutra drugi? - Dok me muškarci hoće, dok se ne javi čovek koji će da mi napravi dete i ponudi brak.

Najlakše je sa matorcima, njih obradim za deset minuta i uzmem im sve što ima neku vrednost. - Zar se ne plašiš boga? - Ja nudim ono što mi je bog dao, a oni neka uzimaju ako mogu. – Jel' planiraš da se vratiš u školsku klupu? – Ja sam još mlada i vreme radi za mene. – Bila bi dobra medecinska sestra. - Pa da me jebu doktori. To neću. Daću ribu i ciganinu ali doktoru više nikad. - Ti baš mrziš doktore. - Ko ih jebe, oni su muške pičke. Kad mi ovakav život dosadi upisaću neku večernju školu. Ja školu mogu da završim jer sam prvu i drugu godinu medicinske škole završila sa peticama. - Šteta što nećeš da budeš sestra? – Ti si sestra pa neka tebe jebu doktori, mene neće. - Kad dodje vreme naći ću nekog glupog momka i glumiću da ga volim pa ću i početi samo da pričam o ljubavi, braku i poštenju. – Jel' i dalje planiraš decu? – Udaću se samo za čoveka koji mi napravi dete. - A ljubav? - Nema ljubavi, sve je laž i goli seks. - Meni se najviše svidjaš? - Lepo lažeš, doktore. – Ja sam tehničar. – Milija, koji muškarac može da voli ženu koja rastura brakove, krade, spava sa mladim momcima i starijim muškarcima Kojima mogu biti dete. - Ljubav nije samo seks. - Ja znam samo za takvu ljubav. Dobar seks - puno para ili dobar seks - mir u kući. - Počni drugačije da misliš i dase ponašaš, pa će ti bog poslati princa na belom konju. - Kakve sam sreće ja mogu da dobijem samo konja. - Ovakav život može svašta da ti donese. - Baš me briga. Sada mi je lepo, sad uživam. - Kakvo je to uživanje kad svaki dan imaš seks sa drugim muškarcima? - To žele sve te tvoje poštene žene samo se plaše, nemaju moju hrabrost i zato ja uživam a one samo maštaju o više muškaraca koje nikad neće imati. Još ti ne poznaješ žene. Svaka ženska osoba prvo želi da bude devojka, pa žena koja će da radja decu, i na kraju da bude kao ja. Milija, i tvoja će žena da menja muškarce, a ti ćeš misliti da je samo

tvoja. - To nisam znao. - Još ti ne znaš dovoljno ali radiš u bolnici i tamo ćeš svašta da vidiš i naučiš. - Zar to nije mučenje? – Sve je to život, i svi moramo da prođemo tim putem. – To je put greha. – Ja bih pre rekla da je to put sazrevanja svake ličnosti. Ja kad sam sa čovekom za pare mislim nešto lepo dok on završi posao. Lepo meni jer dobijem pare, a lepo i njemu jer se istresao, pa će sutra da se hvali jer sad ima recku više. Muškarci su mnogo glupi...

Moja koleginica hoće da me vodi kod jedne domaćice koja dobro plaća i traži samo da se mazi i ljubi. – Jesi li bila? - Sutra idem da i ja zaradim još para. Ti si neki zdravstveni radnik i znaš šta je to? - Danas se oralni seks najviše plaća. Ja sam to gledao na filmu i to se dešava najčešće u toaletu i dama posle opere zube. - Dešava se to više u krevetu. Moja koleginica je to radila u stanu pa moram i ja, jer dama ne želi da je neko vidi. – Jel' ima ona muža? – Ima. - Pa što on to ne radi? – Ona kaže da je veliki seljak i bogomoljac. - Šta rade žene u manastiru? - Ljube se. - Pa može on svoju ženu da ljubi. Jednom je ona krenula na muža, a on je pobjegao iz kreveta i svašta joj reko. Od tada ona se zadovoljava sa ženama. Jel' ta dama negde radi? - Ona je učiteljica. - Njena profesija i oralni seks ne idu zajedno. – Milija, ona u svom stanu može da radi šta hoće i da se voli kako hoće i s kim hoće. – Može ali mi to ne ide sa poslom koji radi. - Zašto je napustila tvoja koleginica? - Ona je odletela visoko i sada je poslovna pratnja jednog političara na vlasti. - Kažu da je on peder. - Slabi jebači, ali dobro plaćaju. – Hoće li plavuša da prošetamo gradom? - Ja hoću. - I ja hoću da te držim za ruku i da sam u tvojoj blizini. - Može da te vidi neko od tvojih poznanika kolega. - Kad bi oni znali kakva si u krevetu crkli bi od ljubomore. – Ti se ne stidiš mene? – Ti si za mene marka zlatnik. - I šta još? - Najbolja riba koju sam voleo. Ja lepotice ne pljujem u bunar iz koga pijem vodu. - Kažem ja da si ti veliki čovek i biće mi teško da te ostavim. – Nemoj. – Moram. - Imaš nekog boljeg? – Ti si najbolji i za mene prvi i poslednji momak koga sam volela. – Sa mnom si u krevetu bila mnogo puta i ja sam ti se zakačio ko krpelj, pa te molim da se i dalje vidjamo i volimo. – Jel' ti bilo

lepo? - Meni jeste. - I ja sam uživala. Samo moju ljubav da podsetim da si mi poklonila triper pa sam primio deset penicilina. - Triper sam dobila od gospodina koji ima ženu i troje dece. - Svi lažu, svi varaju. - Ja sam s tobom prvi put otišla u krevet iz ljubavi i sve lepo što mi se s tobom desilo to ne mogu da zaboravim. Sada ni jedan moj pacijent ne može sa mnom ako ne stavi gumicu. - Ja znam da me voliš ali ne znam zašto ti ja nisam dovoljan. – Ti si mi preko glave, jebeš ko lud, ali i ja moram od nečega da živim. – Jel' te zatvor ništa nije naučio? - Tamo sam videla svašta. Tamo se žene ližu, tamo čuvari jebu zatvorenice, tamo je opšte ludilo. I mene su pokuš ali da jebu ali su me zatvorenice spasile govoreći da sam još dete. Tamo žene uviju čajnu kobasicu u najlon i tako se zadovoljavaju.

Seks je čudo, seks je život, seks je zdravlje. – Milija, nema života bez seksa. - Tako je plava devojk, ali ne treba preterivati. Ja bih plavušo sa tobom vodio ljubav ceo dan i celu noć. – Ti se šališ. - Duša te želi a srce voli. – Milija, sve ima svoj kraj pa i naša ljubav. - Zašto je ne pretvorimo u brak? - To je nemoguće i ja o tome i ne razmošljam. - Ljudi koji se vole sve mogu da zaborave i krenu iz početka. - Kasno je za mene, neću da zbog mene doživljavaš razne neprijatnosti. Ja ti želim sreću i što pre da nadješ devojk. – Ja bih želeo samo tebe. - Bilo nam je lepo i ti ćeš me brzo zaboraviti. Mnogi me znaju kao lošu devojk i to bi se čulo i u tvom selu, a ja bih bila nesrećna. Znam ja da bi ti mene čuvao i štitio jer si takav čovek i zato ne mogu da se udam za tebe. Ja sam se smirila, više ne idem na. železničku stanicu ni u picin park jer su se pojavile nove devojke. - Stari zanat nikad ne umire. - Dok ima ljudi biće i prodaje ljubavi. Ko ima pare jebaće, a ko nema neka ga drži u ruci. - Tako mu dodje, plava devojk.

Ponudio sam joj lep prsten koji mi je poklonila majka, a ona me je odbila govoreći da će da nosi prsten samo od čoveka koji joj napravi dete. Samo ako ostane trudna udaće se. - A ljubav? - I bez ljubavi, samo da imam svoje dete. - Kad se vidimo ponovo? - Može u subotu. – Ko će toliko da čeka? - Onaj ko me voli. - U isto vreme, na istom mestu. - Umalo da zaboravim. - Imaš nešto lepo da mi kažeš?

- Bila sam kod doktora. – Šta je rekao? – Da sam zdrava k'o dren i mogu decu da radjam. Vidimo se, Milija. - Vidimp se slatko moje...

Zašto je bila kod doktora to samo ona zna. Da je nešto važno ona bi mi rekla ili pitala za savet.

Sine, gde si dosad? - Radio majko. – Jesi li gladan? – Nisam, jeo sam na poslu.

.....Gde si lepotice? Pet dana ko pet godina. Jedva sam čekao današnji dan da te vidim. - Što plačeš? - Umrla mi je majka. – Kako? Ona je mlada žena. - Sve nas je iznenadila njena smrt. - Kad ti je majka umrla? – Juče. - Kad je sahrana? - Sutra u 14 sati. - Kako se to desilo? - Komšije pričaju da je te večeri bila vesela, da je dosta popila, a muziku nije gasila do kasno u noć. - Kako je mogla da živi sa ludakom koji je silovao njenu ćerku? - I ona je bila čudna žena. - Sutradan je očuh našao u krevetu ukočenu i hladnu. – Jel' ti treba neki dinar? - Ako možeš daj neku paru da kupim venac. - Hoćeš i ja da dodjem na sahranu? – Nemoj, ne znam kako bi se ponašao onaj njen. - Kako ti kažeš. - Moja majka je čuvala pare za sahranu, a tu je i onaj ludak koji je pun ko brod. – Javi se posle sahrane. – Hoću. – Smiri se ako možeš jer ćemo svi umreti. - Ona mi je majka. - Sve je gotovo i plakanjem nećeš da je oživiš. - Nije ni zaslužila da je žalim ali me duša boli za njom. Da je ona bila dobra ja bih danas imala oca. – Ne mešaj se u njen život, ona je živela kako je mogla i htela. - Posle sahrane otići ću i ja da joj upalim sveću i odnesem buket crvenih ruža.

Prošlo je mesec dana, a ja o plavuši ništa nisam čuo. Često sam odlazio na ono naše staro mesto ali ona nije bila tu. Čovek kad oseti da nešto gubi još više ga voli. Valjda je takav život, valjda su takvi ljudi. Čovek dok ne izgubi ženu, on ne zna da je voleo...

Kada sam prestao daje tražim ona se iznenada pojavila na klinici. Kad su je videli i kad je pitala za mene kolegama i kolegamicama od iznenadjenja i ljubomore samo što nisu ispale oči. Obukla se ko glumica a izgledala je bolje i od neke glumice.

Gde si iepotice dosad? - Imala sam neka posla pa nisam mogla pre da dodjem. – Ja te tražio na starom mestu. - Ja tamo više ne idem. Bila

sam na sudu i dobila kuću jer očuh nije ništa tražio. Dobila sam i pet hiljada evra, toliko je majka imala na štednoj knjižici. - Sada si bogata devojka. – Jel' mogu da se udam? - Možeš momka da biraš. - Ali ja neću. Dokle radiš? - Za deset minuta izlazim sa klinike. - Čekaću te na kapiji. – Kolega, jel' to ta sestra sa kojom si bio na moru? – Jeste, koleginice. - Skoro nisam videla lepšu devojku. - Koleginice ti si ljubomorna. – Da znaš i da jesam. – Koleginice, ona mi je gledala u šolju i rekla da na klinici ima neka sestra koja me hoće. - Nije pogrešila. - Još je rekla da se ta osoba udaje ali će se razvesti zbog mene. - Tu je pogrešila. - Ja verujem u ono što ona kaže. - Samo veruj, to ništa ne košta. – Milija, milo ime moje. – Gde si krenula tako doterana? - Kod tebe, hoću da te vodim na ručak. – Gde? - Uzećemo pansion u najlepšem hotelu u gradu.

Kakva soba! - Hoću sutra da me se sećaš. - Ja tebe ne mogu nikad da zaboravim. – Milija, ti si nešto najlepše što mi se dosad desilo. - Samo je jedan Milija. - Sad se hvališ. – Lepotice, ja govorim samo istinu. - Lep jesi, zgodan jesi, ja sam te naučila da me voliš. - I ja sam zadovoljan. - Da nije bilo mene ti bi još bio sestra. - Hvala ali bi se pojavila neka druga. - Ovakva nikad. - I tu si u pravu. - Hoću da naš poslednji seks bude u lepoj sobi i na bračnom krevetu. - Ovakav krevet video sam samo na filmu. Koliko sve ovo košta? - Pare nisu važne. - Jesu jer ako počnemo da živimo zajedno moramo da naučimo i da štedimo. - Za tebe bi Milija ja svašta uradila. - Dovoljno je da me poljubiš i ja da osetim tvoje tople sise na mojim grudima. - Polako čoveče. - Ima krevet da škripi. - Aia si lud! – Lud, blesav, šasav, od tvoje ljubavi. - Nisi stavio gumicu. – Ja sam čist čovek. - Ako ostanem trudna? – Ti ga rodi.

Te večeri i sve do ponoći ja sam osvajao moju tvrdjavu i svaki put je pobjeda bila sve sladja. Ona topla, rumema, ko tek procvetala ruža..

Milija, vreme je da spavamo. – Ti si me dovela u hotel da spavamo i da pravimo dete. - Ako si pravi majstor biće sin. - Volim ja i devojčice. - Baba Mara, nju si video rekla mi je ako hoću sina da se uštinem za desno dupe, ako hoću ćerku da se uštinem za levo dupe. -

Baba svašta priča .Ja ovde ništa ne razumem. – Ti si radio i sipao bez milosti i biće kako bog hoće. - Danas mi je bilo najlepše. – Meni je sa tobom uvek lepo. - Zato što se volimo. Koliko je sati? – Devojko, ponoć je prošla. - Pridji bliže, hoću da te zapamtim, osetim, jer si bio jedini momak koga sam volela i koga ću voleti dok sam živa. - Biće još momaka. – Što je bilo bilo je, jer je došlo vreme da se smirim i volim jednog muakarca. - Još si ti mlada. - Rano sam počela i osećam se k'o da imam sto godina. Imam malo godina i mnogo životnog iskustva. Ovo što sam ja doživela, neke žene mogu samo da sanjaju. To je lepotice prošlo. - Ali je ostavilo traga na moje telo i moju psihu. Nasledila sam kuću, pet hiljada evra, a i ja imam štednu knjižicu pa ću pokušati da živim pošteno. Ja i dalje želim da se udam i da radjam decu. - Biće i to jer je život pred tobom. - Kako kad svi znaju ko sam i šta sam radila? - Kad budeš imala muža i decu ostavićete na miru. Ni druge žene nisu bez iskustva, pa sunce i dalje greje a zemlja se okreće u krug. Naći će se neki momak i za tebe. Mlada si, lepa si i biće ljubavi ko puževa posle kiše. - Ja sve znam, ja ću se potruditi da ga volim i poštujem ali se plašim da me ne ostavi ako čuje kakva sam bila. - Zašto tako govoriš? - Svi koji su bili sa mnom, rekli su da sam kurva i da me treba zapaliti ko vešticu. - Budale muške. - Jesi li razmišljala da prodaš kuću i odeš iz grada? - Sve zavisi od moje trudnoće? – Ti si trudna? - Mislim da jesam. – Ko je srećni otac? - Neću da ti kažem.

Milija, šta je bilo bilo je. – Da li ćemo i dalje da se vidjamo i volimo? – Ne, sada moram da mislim na trudnoću i dete koje nosim. – Jesi li bila kod doktora? – Šta će mi doktor kad znam da sam trudna? - Ja sam otac. - Bilo je mnogo muškaraca, ali sam ja ostala trudna od dobrog čoveka i zato ovo dete u stomaku moram da čuvam. Sada pare imam i ne moram da se vidjam sa vojicima i matorcima. - Zbog trudnoće ti si odlučila da okreneš ploču. – I zbog toga, a i zbog loših muškaraca koji me vide samo kao dobru ribu, da se istresu, a posle da me vredjaju.

Jel' se sećaš kad sam ukrala pare od dede i odvela te u hotel? – To

je bio seks za pamćenje. - I dan i noć smo bili u krevetu. Od tad nemam menstruaciju i stomak je počeo da raste. Da nisam nasledila kuću i da mi majka nije ostavila pare ja bih se sigurno očistila. - Ti hoćeš da kažeš da sam ja otac? – Ne, posle tebe je bilo nekoliko vojnika. - Što lažeš. Jel' ti misliš da se ja zakopčavam na ledjima? Prvi muškarac ubaci seme i tako nastaje trudnoća. Svi sledeći mogu da sipaju koliko hoće ali ne mogu da oplode ženu jer je to uradio onaj prvi. - Misli šta hoćeš, pričaj šta hoćeš ali ti nisi otac. -Neka bude kako ti kažeš. – Da si ti otac ja bih ti rekla i ti bi morao da me oženiš. - Što pričaš gluposti kad ja znam da sam otac tog deteta i zato ti hoćeš da ga rodiš. Saznaću ja kad se rodi. - Traži ti sebi devojku i pravi decu. - Ima još vremena. – Ti ćeš se oženiti sa Milijanom i pravićeš samo žensku decu. - Ona je udata. - Ja vidim da će se ona brzo razvesti. Ti si postala i vračara.- Uvek bude kako ja kažem.

Milija, više nema seksa. – Da li mogu po neki put da svratim u tvoju kuću? - Tebi su vrata šilrom otvorena. - Hoćeš da zajedno odemo kod doktora? - Nema potrebe, znam da sam trudna sto posto. - Budi dobra i kad se porodiš nadji nekog ko će da te poštuje i voli. - Sad mi je najvažnije dete koje nosim. - Da li plavuša želi? - Od danas ja nisam tvoja plavuša. - Kako da te zovem? - Moje ime je Višnja. – Ko ti je dao tako lepo ime? - Onaj idiot, kum koji me je silovao. - Ovo je važan dan pa da odemo na ručak, a ja bih za uspomenu I sećanje želeo da ti kupim poklon. - Može ako nije skup. Ja bi ženski sat da sutra pričam sinu da sam ga dobila od čoveka koji me je voleo i poštovao,i pomagao kad god sam napravila neko sranje. - Sad znam gde si. – Tu ću ostati dok se ne porodim. Ja sam Višnja, a plavuša je za tebe mrtva.

Nije prošlo ni sedam dana od našeg rastanka, a ja dobih poziv za vojsku...Otac je organizovao ispričaj za pamćenje jer u vojsku šalje sina jedinca. Šator trideset metara, oko dvesta zvanica i muzika iz Šumadije. Na ispraćaju su bili pop i popadija, iako je moj otac bio okoreli komunista. Dva dana se slavilo i veselilo jer sin jedinac ide u vojsku.Sa svakim gostom sam se poljubio i dobio pare za srećan put.

Na kraju je bilo toliko para da su stale u jedan džak. Medju dinarima bilo je i deviza. Na veselju su bili I kumovi. Kuma Milijana je bila zapažena od mnogih gostiju, ljudi su dolazili da je zovu da igra ali ona nije smela ,jer se plašila kako će da reaguje njen debeli muž. Nisu bili par ali je ona želela da se uda za njega i sada mora da igra kako on svira. Kum je samo sedeo, jeo i pio I gledao da li je žena pored njega. Bile su kolege i kolegkinice sa posla. Sestra Mara, mala vranjanka sa dupetom pozadi i sisama napred, svima je govorila da je moja devojka i ljubila me na svakom koraku. Na ispraćaju je bila rodbina, prijatelji, a i gosti koje sam prvi put video. Bili su i partijski drugovi moga oca, koji su sa sobom doneli i Titovu siiku. Svako vreme ima svoje ljude, koji misle da bez njih nema države. Srbi su narod koji voii vodju pa je tako I ovo vreme imalo ljude za koje je Tito bio važniji i od boga.

Sa majkom i ocem dolazim na beogradsku železničku stanicu koja je puna regruta. Neki trezni a neki pijani pa jedva hodaju. Tu je muzika, tu su trubači pa na sve strane odjekuje "voz polazi, draga piače". Oni koji su imali devojke imali su patnju, a oni oženjeni osim žena tu su bila i deca. Na stanici sam se poijubio sa ocem i majkom jer im za pet minuta polazi voz na relaciji Beograd - Požarevac koji staje na stanici Beli Potok. To im je najbolja veza za brz povratak kući. I oni su umorni jer su dva dana stajali na nogama dočekujući i spraćajući goste. Do polaska voza ostalo je još desetak minuta i ja sam krenuo da u vozu nadjem slobodno mesto jer do Splita ima dosta da se putuje.

Put mi je poznat ali sada idem u vojsku, Titovu vojsku. Kažu stari ljudi, ko nije bio vojnik nije muškarac. Ja se sa tim ne slažem, jer sam svoju muškost već pokazao i dokazao. Zauzeo sam mesto kraj prozor i gledao regruta koji ne može da se odvoji od žene i petoro dece. Voz je krenuo pa stao, a on se i dalje ne odvaja od žene. Deca plaču, a i on je počeo da plače. Neko bi rekao ciganska posla, ali sigurno da postoji neki razlog što ne ide u vojsku. Tek kad je naišla vojna policija oni se razdvojiše i regrut uđe u voz. Na peronu je i dalje mnogo ljudi, žena,

devojaka koje su došle da isprate svoje regrute. Osamnaest meseci je dug period ali domovina zove. Ubrzo voz napusti stanicu a u vozu i dalje odjekuje pesma. Neki regruti su poneli harmoniku pa se uz pesmu čuje i svirka. Neki regruti su pevali, neki pili, a oni koji su se napili spavaju. Oko ponoći tišina, svi spavaju samo se čuje lupa točkova i sirena voza.

Kad sam se probudio pogledao sam na sat koji pokazuje sedam sati. Kad sam pogledao kroz prozor video sam more i plavo nebo. Za trenutak video sam plavušu голу i sve ono lepo na njenom telu. Protrljao sam oči i sebi lupio šamar. Sramota je da kažem da sam osetio stezanje u grudima i suze u očima. Gde je ona sada, da li je stvarno trudna, da li sam ja otac tog deteta? Trebao sam da je potražim, da joj kažem da idem u vojsku. Rekla mi je da je ne tražim i da se više nećemo vidjati i voleti. Ona hoće da krene iz početka, hoće drugog muškarca. Da li je sve to laž ili govori istinu? Saznaću jednog dana ali ona neće biti moja. Sutra će neko drugi da ljubi njeno lice, njene sise i da mazi butine. Čim se vratim iz vojske ja ću je potražiti. Hoću da saznam istinu. Videću i dete koje je rodila. Ja i dalje verujem da je dete moje, ali ću se ponašati onako kako ona želi.

Splitska stanica meni poznata. Ovaj voz nije doveo goste turiste, ovo je bio samo voz za regrute. Regruti su silazili u Valjevu, Užicu i drugim mestima koja su imala vojne kasarne. Na stanici vojna policija čeka regrute. Ko ide u kasarnu Lora, povika jedan kršan vojnik visine do dva metra i težak devedeset kila. Nas dvadeset smo se javili a on nam reče da uđemo u kamion koji je parkiran iza stanice. Posle pet minuta dođoše policajci sa još dva regruta i kamion krete.

U kasarni Lora su nas ošišali, poslali na kupanje. Posle kupanja su nas isprskali pepeinom i dali uniformu da se obučemo. U vojnoj uniformi sam smešno izgledao jer mi je bluza bila kratka, pantalone isto, pa sam izgledao ko Čarli Čaplin. I nikako nisam mogao da nadjem kapu za moju glavu. Ovako uparadjeni, nas desetaro smo otišli u kasarnu gde su nas dočekali stari vojnici. Šest meseci sam imao vojnu obuku ali kad su iz podataka videli da sam tehničar poslali

su me u vojni dispanzer. Brzo sam se navikao na vojnički život i rado sam čekao svaku sredu jer je tada za ručak vojnički pasulj sa suvim rehrima. Ko nije jeo ovaj pasulj nije ni bio vojnik. Da bih dobio repetu uvek sam se javljao kao dobrovoljac da perem vojnički kazan. On je bio neki visoki rnršavi bosanac koji na sebi nije imao ni kilo mesa. Kad se skine ličio je na kostura kakvog imaju studenti medicine u anatomskom kabinetu. Uvek mi je govorio: ‘Milija ako hoćeš da jedeš moraš da radiš’.

Kad sam prešao u garnizonsku ambulantu imao sam stalnu dozvolu za odlazak u grad. Od doktora sam dobijao nalog da idem u oficirske stanove i bolesnim ženama i deci dajem injekcije. Brzo sam se proćuo da imam laku ruku pa su samo mene tražili, Dobijao sam razne poklone, to je bilo uživanje. Bilo je i..., ali to ne smem da napišem. Odem ujutru, a u kasarnu sam se vraćao pre ručka. Moj doktor Stanić Ivica je govorio da sam dobar momak sklon sitnim diciplinskim greškama. To piše i u Bukvici koju još ćuvam. Poneću je sa sobom kad krenem u raj gde mi je i mesto. Ja sam služio narodnu vojsku koja brine i ćuva svoj narod. Sve druge vojske su zlo za svaku zemlju. Za mene je Split tad bio, a i posle sam u njega često dolazio, najlepši grad. Splitska riva. Tu sam voleo da šetam i trošio slobodno vreme. Tu se vidjaju najlepše devojke, a i ljudi su ljubazni. Oni pobesne samo na fudbalskoj utakmici ako niste navijać njihovog Hajduka. Često sam se pitao zašto su svom timu dali to ime. Hajduka je bilo u Srbiji, a ne u Hrvatskoj. Šest meseci razmišljam da li da posetim gazdu i gazdaricu, ali kad odlučim da odem do njih ja odustanem. Verujem da bi se iznenadili, a voleo bih da ćujem kako je Milijana da li je još sa mužem. Svi na klinici su se ćudili i pitali zašto se udala za ćoveka koji joj nije prilika. Ona zna zašto, a ja sam se potajno nadao da je moja plavuša u pravu kad mi je rekla da taj brak nema budućnost. Voleo bih da je vidim, ali sve lepe devojke beže od mene. Moje kolege vojnici me zovu da idem sa njima jer su pronašli jednu kuću gde se za vojničku platu dobije mlada i lepa dama. Moždja bih i otišao, ali kad se setim da je devojka koju sam voleo, a i dalje

volim, radila to isto, meni se ne ide.

Plavuše više nema i ja ću kad tad krenuti nekim drugim putem jer je život jedan i brzo prolazi.

Nedelja, vojska dobila dozvolu za izlazak u grad. Svako je otišao svojim putem što je pre mogao, jer do 22 sata mora da se vrati u kasarnu. Ko zakasni mora u zatvor sedam dana. Ja sam na splitskoj rivi seo na prvu klupu. Gledam u more i galebove kako love ribu, kad me neko uhvati za rame. – Milija, ti si? – Ja sam kume (gazda). - Ti vojnik! - Sudbina je htela da ponovo dodjem u Split. - Kad si stigao? - Pre sedam meseci. - Što nisi došao do nas? - Ima vremena, Ja sam u Splitu još jedanaest meseci. – Milija, da svratimo u restoran na piće? – Može, gazda. – Drago mi je što smo se ponovo sreli. - Kako je devojka? - Našla drugog, ostala trudna i krenula u novi život. – Lepa, baš lepa devojka. – Jeste, gazda, a ja osta' sam. – Naći ćeš ti drugu devojku. -Hoću, ali sam se navik'o na nju i moram da priznam da mi fali. Gazda, onako lepa devojka se ne sreće svaki dan. – Da, ali život ide dalje. Kad budeš mogao svrati. - Prvom prilikom pijemo kafu. - Kad budem rekao ženi da sam te video iznenadiće se. -Puno pozdravite gospodju. - Ovih dana treba u goste da nam dodje ćerka. - Kako su golubovi? Jel' svako jutro guguču? - Nije za priču. I ja i žena smo se mnogo razočarali. – Ima li nešto novo? - Ako misliš na trudnoću, nema od tog posla ništa. - Mladi su, ima vremena i biće dece ko mrava pred kišu. – Milija, oni su se razveli. – Zašto? - Ćerka kaže da ne mogu da nadju zajednički jezik. On u klin, a ona u ploču. - Malo su požurili. -Ja sam joj govorio da je rano, da se još dovoljno ne poznaju, ali nije htela da me sluša. Iskreno rečeno, nisu par. - Ona ko princeza, a on ninašta ne liči. Milija, može li još jedno pivo? – Hvala, moram da idem u stan kod jednog oficira i ne smem da mirišem na alkohol. Žena mu je bolesna pa me doktor poslao da joj dam penicilin. - Vidimo se Milija. - Pozdravite gospodju.

Pogodila moja plavuša. Još mi je rekla da će mi Milijana i žena biti, ali ja o ženidbi još ne razmišljam. Još sam ja mlad i sad je vreme da živim I putujem jer je čovek samo jednom mlad. Starost se

iznenada pojavi I čovek koji nema čega da se seća nije ni živeo. Milijana je lepa devojka ali se plavuša samo jednom sreće. Ona je taze raspuštenica i kod nje ima još puno da se radi.

Gde je moja plavuša i šta li sada radi? Reče da je trudna, a neće da kaže da sam ja otac. Šteta što naša Ijubav kratko trajaše i što se više neće ponoviti. Ja se nadam da će vreme učiniti svoje i da će mi neka dama pomoći da je zaboravim. Možda će mi bog poslati Milijanu ili neku drugu da me teši i pomogne da zaboravim devojku koja mi je bila prva i koja je ulepšala dve nedelje našeg boravka na moru. Mene ostavila plavuša, a Milijana svog muža. Da li je to slučajnost ili bog tako hoće? Milijanin muž nije bio za nju pase pitam zašto se udala, zašto je pravila svadbu i potrošila mnogo para, kad u braku nisu bili ni mesec dana. Ko je kriv za propast braka to samo oni znaju. Ko je kriv što me plavuša ostavila, to ne znam i neću nikad saznati. Znam da me je volela, znam i da me I dalje voli jer sam otac njenog deteta, a ne znam zašto me je ostavila. Od nje sam čuo razlog koji nisam želeo ni da čujem ni da prihvatim jer se u Ijubavi pamte samo deca. Svi smo mi grešni, neko više neko manje, ali Ijubav traje ako je prava. Za Ijubav se treba boriti, I ljubav treba braniti i čuvati. Zašto se ja nisam borio za svoju plavušu i zašto sam joj okrenuo ledja, sada kad sam joj najpotrebniji.

Možda ćemo ponovo da se sretnemo, možda ću videti mog sina, a ona poželeti da opet budemo zajedno. Možda, ili je ovo samo moja želja...

Kod gazde sam svratio, ali kod kuće nije bilo nikog. Komšije su rekle da su otišli na sahranu u susedno selo. Umrla im je neka dalja rodjaka u stoprvoj godini.

Išao sam na Marjan i posećivao zoološki vrt. Vidjao sam mnogo lepih dama ali nijedna nije bila lepa kao moja plavuša.

Nudile su se dame, ali ja sam govorio da nemam pare. Jedna je htela i bez para, ali sam je odbio jer u kasarni vlada epidemija tripera. Vojnik ode sa damom, plati koliko traži i posle sedam do deset dana dobije polnu bolest poznatu kao triper. Pričalo se da vlada i sifilis ali

ja nisam video ni jednog vojnika koji je imao ovu polnu bolest. Vojnik oseti svrab, ona stvar procuri i mora lečenje. Iznutra curi neka lepljiva smrdljiva tečnost i doktor posle pregleda prepíše deset penicilina.

Jednom sam bio na hajdukovom stadionu i gledao hajduka i zvezdu. Da nije u pomoć došla vojna policija stadion bi napustio razbijene glave. U to vreme kad sam služio vojni rok u Splitu gradio se novi hajdukov stadio na kome nisam nikad bio. Često sam išao i u kasarnu Gripe, tu je bio centar za obuku bolničara i sa doktorom držao čas prve pomoći.

Milija, na kapiji te čeka jedna dama. - Ja ovde nemam nikakvu damu. - Ova je neka strašna riba. - Jesi li je video? - Nisam, ali mi je rekao portir sa kapije. - Pa da odem? - Idi, Milija, nikad se ne zna. - Ako si me slagao više neću da gledam to tvoje čupavo dupe i neću da ti dajem injekciju. - Moraš što pre da me izlečiš jer mi za sedam dana dolazi žena u posetu.

Šta se smeješ? - U tom vojničkom odelu izgledaš ko neki cirkuzant. - Nisam ja kriv što za mene nema uniforma po meri. - Otkud ti? - Čula sam od oca da si ovde pa sam došla da te izvedem u grad. - Smem li? - Ako si muško. - Ti si udata žena i moraš da vodiš računa s kim se ljubiš. - Baš si bezobrazan. - Kad sam te video svašta mi je palo na pamet. - Ni ti nisi loš. - Možeš ti i mnogo boljeg da nadješ. - Mogu, ali ni moj kolega nije loš. - Onda me vodi kući. - Da znaš i da hoću. - Prijatno iznenadjenje što si došla i što lepo izgledaš. - Ja sam uvek takva. - Vidi se da ti brak prija. Nemoj to da mi spominješ. - Prevario te muž? - Ja sam pokušavala ali nije nam uspelo. - Zar ti otac ništa nije rekao. - Ne, videli smo se, bili smo na piću i to je bilo sve. Jednom sam otišao kod njih ali nisu bili kod kuće. - Ja sam se razvela pre mesec dana. - Biće neki drugi. - I ti da si bio dobar ne bi te ostavila ženska. - Našla drugog, boljeg od mene i život ide dalje... - Bila je lepotica. - Jeste, samo je našla boljeg I šta se tu može. - Ja se ne kajem što sam se razvela. - Sa tvojom lepotom i lepim telom ponovo možeš da se udaš ko devojka.

Sa kolegicom sam obišao mnoga mesta koja sam prvi put video

jer je to njen grad. Sa njom sam bio i više puta kod nje na ručku I uvek smo bili samo mi. Posle smo odlazili u njenu sobu i njen krevet. Da li me je opilo vino ili nedostatak seksa, ja sam se vrlo brzo našao u njenom krevetu. Na moje iznenadjenje desila se i Ijubav koja je dugo trajala. Još nekoliko puta smo bili za jedno i svaki put Ijubav je bila sve sladja, duže je trajalo i često smo je ponavljali. Na gumicu nije mislila ni ona ni ja, već na Ijubav koja nam se iznenada desila. – Milija! - Reci Milijana. - Pored onog mog ja bi i dalje bila devojka. - To sad nije važno, meni je lepo i ja uživam. - I meni. Koja je bolja, ona ili ja? - Uvek je najbolja poslednja. - Šta ako se desi? – Ti si slobodna, ja sam slobodan i biće kako bog želi. - Čistačica Živka na klinici priča da si baraba i švaler. - Šta ti misliš? – Da si dobar čovek. – Ona je moja sestra od rođenog ujaka. – Što te onda ogovara? - Mene ne zanima šta ona priča. Ja bih, Milijana. – Ja sam tvoja i radi šta hoćeš. - Ja želim samo da te volim. Ja sam vojnik, dugo nije bilo seksa i teško tebi. - Ja uživam i želim da naša Ijubav dugo traje. - Trajaće onoliko koliko ti želiš. - Ja želim da ti budem žena i radjam decu. - Kada se vraćaš u Beograd? - Još dva dana ostajem kod roditelja. – Mi se Milijana više ne vidjamo. – Šteta, baš mi je lepo sa tobom. - Za mesec dana ja dolazim pa ćemo nastaviti tamo gde smo stali. - Samo ako želiš ozbiljnu vezu. – Ti bi opet dase udaš. - Ako ostanem trudna. Ja sam legla stobom kad mi je prošla menstruacija. – Ja sam ozbiljan i možemo da se družimo i volimo, a šta će biti s nama to će vreme pokazati...- Od kad sam se razvela na klinici su počeli svi da mi se udvaraju. - Misle raspuštenica, pa da se ogrebu.

Te noći smo bili zajedno do ponoći i zato sam kasnio u kasarnu i dobio sam sedam dana zatvora. Rekao sam kapetanu sve, molio i obećao da više neću da zakasnim ali reče pravila su pravila i važe za sve vojnike podjednako. Posle ove lepote od seksa, a mislim da je bilo i ljubavi setio sam se plavuše koja je rekla da ću je zaboraviti čim sretnem drugu damu. Ima tu istine, ali ja sa plavušom imam dete i pokušaću da je pronadjem i ponudim da se ponovo volimo i živimo zajedno. Sad sam joj najpotrebniji jer je sutra o detetu lakše da brinu

oba roditelja nego ona sama.

Milijana me je nekoliko puta zvala iz Beograda govoreći da me voli i da jedva čeka da budemo zajedno. Te njene reči su prijale i jasam poželeo da sam sa njom u krevetu i da se volimo od jutra do mraka.

Kada sam napustio kasarnu prvo sam otišao kod njenih roditelja i naišao na hladan prijem. Da li su oni znali da sam bio sa njihovom ćerkom i da smo se voleli, to samo oni znaju. Ja sam znao, ako ne nadjem piavušu da ću nastaviti sa Milijanom i da ću je uzeti za ženu ako ona to bude želela.

Prvim vozom stigao sam u Beograd, a odatle lokalnim vozom stižem u moj Beli Potok. Sutradan, javio sam se na kliniku ali nisam video Milijanu niti sam pitao kad radi. Pitao sam šefa i glavnu sestru kad da dodjem na posao, a oni su mi dali još sedam dana odmora.

Sad sam imao vremena pa sam krenuo da tražim svoju plavušu. Tamo gde je bila njena kuća podignuta je trospratnica, a komšije koje su ostale u svojim kućama pitao sam gde živi gospodja Višnja. Niko nije znao ili nije hteo da mi kaže gde sada živi. Od baba Mare sam čuo da ima muško dete I da živi sa nekim gospodinom srednjih godina ali ona ne zna gde sada žive. Kuću je skoro prodala i otišla iz našeg kraja.

ZBOGOM MOJA PLAVUŠO I ČUVAJ NAŠEG SINA.

Vratio sam se na posao i prva vest koju sam čuo je da je Milijana trudna. Neke sestre su je žalile - šta će ona sama sa detetom. Zli jezici govore da se razvela jer je imala švalera koji joj je napravio dete. Mi smo nastavili da se volimo i kad je stomak počeo da raste. Ja sam joj ponudio da se uda za mene, što je ona odmah prihvatila. Ubrzo se desila svadba, venčanje i krštenje.

SVE SE DESILO ONAKO KAKO JE PLAVUŠA GOVORILA.

Sve je to život...

Pisac je priču svoje supruge ispričao na svoj način.

Sunce moje

Milija Radovanović

Sunce moje

ROMAN

Beograd, 2022.

Sine, ubiće te otac kad čuje šta si uradio. - Nisam ja više mali pa i ja se branim. - Pre sedam dana si napunio jedanest godina, i počeo si da krađeš. Ti si zaboravio kako otac bije. - Dobro sam zapamtio vojnički kaiš. - Pola oklagije, jednu obramicu i babinu štaku je izlomio na tvojim leđima. - Ništa ja ne zaboravljam, a te batine pamtiću dok sam živ. - Otac kad krene da bije, ne zna da stane i zato ga slušaj. Nemoj majku da nerviraš. Sramota je da se krađu pare iz crkve. - Ja nisam ukrao, ja sam samo uzeo. - Sine, to je isto i nemoj više da ulaziš u crkvu. Sto nisi tražio pare. - Ja kad tražim, majka kaže traži od oca, a on uvek ima zmiju u novčaniku. Svaki dan posle posla ide u kafanu. - Sine, sramota je to da pričaš. - Gde je on, tu su i cigani sa pevačicom. Za cigane ima pare, a ja kad tražim on kaže radi. - Lepo ti kaže otac. - Majko, ko će mene da zaposli kad idem u osmogodišnju školu...

Selo priča da si ukrao pare iz crkve. - Uzeo sam deset dinara da mojoj devojci kupim dve šnale. - Još si ti mali da imaš devojkicu. - Svi moji drugari imaju pa mogu i ja. - Luda deco, još ne znate nos da obrišete, a imate devojke. Ko je ona i ko su joj roditelji? - Njeni roditelji su najbogatiji u selu. Sedi sa mnom u klupi i pomaže mi da popravim ocene. Ona mi kupuje sveske, olovke i piše domaći zadatak. - Sine, to ti je drugarica. - Mi smo stalno zajedno, gde je ona, tu sam i ja. Zajedno idemo na odmor, zajedno u đaćku kuhinju, a daje mi i svoju užinu. Ona je odličan đak sa svim peticama i učiteljica ju je stavila da sedi sa mnom u klupi. Ona mi pomaže da popravim kečeve. - Ja te nikad nisam videla da učiš i pišeš domaći zadatak. - Mi zajedno učimo na Velikoj česmi. - Zato tebe nema kod kuće. Kako učite kad ti i dalje donosiš kečeve i dvojke? - Tek smo počeli, a ja sam siguran da neću ponavljati. - Evo ti dvadeset dinara, neka ti se nađe, pa kupi devojci šta hoćeš...

Ko sada sedi u magarećoj klupi? - Niko. - Moj sin je sedeo četiri godine. Direktor je tu klupu izbacio sa odeljenja (iz učionice) i sada deca koja loše čitaju i pišu ostaju posle nastave dva-tri sata. I ti si,

sine, ostajao da učiš čitanje i pisanje. - Ja sam bežao kroz prozor, i donosio miša koji je prekidao nastavu. - Sine bio si loš primer. - Od kad sedim sa Draganom, ja sam se popravio, i sad sam drugo dete.

Selo priča da si uzeo pare iz crkve i da ćete pop prijaviti u miliciju. - Lažu, majko. Uzeo sam samo deset dinara. Juče je na kafi bila baba Tala i sve mi je ispričala. Baba laže čim otvori usta. - Sine, nemoj da te ona čuje. - Baš me briga, ja pričam istinu. Majko, od nje sam tražio pet dinara i nije mi dala. - Što nisi tražio od deda Čede, on bi ti sigurno dao. - Nije bio kod kuće. Tražio sam i od baba Stane, a ona mi reče da pare tražim od oca i majke. Kaže baba da ste me vi rodili i da ste dužni da brinete o svom sinu. Moja majka je stipsa i ja ne pamtim kad je meni neku paru dala. - Daje ti otac. - Da nije njega, ja bih išla gola i bosa. Moja majka je mnogo sebična, a takav mi je i brat Dragan. - On se na mene samo dere. - Sine, beži od ujaka jer on zna i da udari. Drugi put traži pare samo od mene. Sada prodajem mleko i uvek imam pare. - Šta će da kaže otac? - Ne mora on ništa da zna. Moj otac ima pare za muziku i pevačicu. - To više da nisam čula, on je tvoj otac, gazda u kući i može da radi šta hoće. Moji drugari u školu dolaze sa ruskim torbama i kačketima, a ja nemam ni tkanu torbu, nego sveske nosim u rukama ili pod mišku.

Davaće tebi majka pare. - Ni ti nemaš. - Nosim sir jednoj ženi, sutra dobijam pare. - Kada to čuje otac, uzeće ti svaki dinar. - Ne brini sine, ume majka da čuti i čuva pare za svog sina. - Da mi nije devojkice, ja ne bih imao ni svesku ni olovku. - Kako se zove? - Dragana. - Crni sine, ona je jedinica iz bogate kuće, a nas nema zašto pas da ujede. - Majko, mnogo je dobra, i uvek mi od kuće donese kolač ili neke slatke bombone. Odličan je djak i ne odvaja se od mene. - Sine, ti si najgori đak. Nemiran si na času. - Više nisam. - U školu ideš neuredan iako ti majka svako jutro ostavi čistu košulju i pantalone. Sine, moraš da se smiriš, u školu da ideš uredan i da ličiš na pravog đaka. Sine, ja ne znam zašto se ona druži sa tobom. - Ja je čuvam od drugara koji je vuku za kiku. Juče ju je drug Sima novukao za kiku i moja je devojkica pala u blato, a on je dobio pesnicu u nos. Dok su Simi zaustavljali krvarenje, ja sam je odveo kući da se presvuče i zajedno smo se vratili na treći čas. Sto ima lepu kuću, lepo dvorište sa mnogo eveća, a na sredini dvorišta ima i česmu i bunar. - Sine, oni su bogati ljudi. - Njena majka mi je dala

parče torte i sok od zove, i pitala što češće ne dolazim i učim sa Draganom. - I ona zna dasi loš đak. - Njen otac me ne voli i kad me je video pobegao je u drugu sobu.

Majko, sutra je roditeljski. - Ja radim, a otac od sramote neće da dođe. - Nisam ja jedini loš đak. - Znam, ali ti si najgori. Ti iz pevanja i vladanja imaš dvojke. - Mrzi me učiteljica. - Reci učiteljici, Lepi, da tvoji roditelji rade. - Ja neću da lažem. - Kad popraviš ocene, eto mene u školi. - Učiteljica je rekla da ću završiti četvrti razred sa dovoljnim uspehom. - I to je bolje nego da ponavljaš ili ideš na poravni ispit. - Juče sam bio redar i učenici koji su imali velike nokte su otišli kućama. Učiteljica je pričala da prljavština ispod noktiju zagađuje creva, a buve mogu da izazovu neki pegavac.

- Šta je to sine? - Neka opasna bolest. Moramo da kupimo prašak Pepein i da ga posipamo po posteljini, odelu i slamarici. - Sine, i za taj prašak trebaju pare. - Zdravlje je važnije. - Ako dam pare za prašak, ostaćemo gladni. - Ja sam ovih dana ubio mnogo buva. - Ja još nisam videla ni jednu. - Skaću po ćebetu i slamarici. - Sine, ti si momčić i trebalo bi da vodiš računa o higijeni i oblačenju. Moraš barem jednom u sedam dana da se kupaš. - Bure je bušno i voda nikako da se zagreje. - Ti si mlad tebi ni hladna voda ne bi smetala. Kada ćemo mi imati kupatilo? - Mi nemamo dovoljno ni za hleb, a moj bi sin da se kupa u kupatilu. - Gledao sam na tv kako se Ijudi kupaju. - Mi to možemo samo da sanjamo... Promenićemo bure i moj će sin ići u školu čist i uredan. - Moram jer je moja devojka čista, a kosa joj blista k'o rosa na jutarnjem suncu. - Sine, tebi se ona baš sviđa. -Dobra, lepa i ja je mnogo volim. - Vi ste djaci i treba da se volite, a ne da se svadjate i bijete. - U našem razredu ima nemirnih drugara. - I ti si jedan od tih. - Ja sam se popravio i slušam samo šta mi Dragana kaže. - Ako čuje njen ludi otac da sedite zajedno, može da je grdi, a kakav je može ćerku i da udari. - Ja ću da je branim. - Ludo dete, još si ti mali. Treba da pojedješ još sto kila pasulja da bi porastao i bio jak momak. - Tvoj otac je komunista, komunjara, a njen otac je bio četnički vojvoda. - Mene ne zanima šta su oni bili, ja volim moju devojku. - Sine, zanimaće te kad porasteš. Za četiri godine rata komunisti i četnici su se toliko ubijali da se to ne može zaboraviti za sledećih sto godina. - Kad su bili budale. - Tvoj otac i danas priča damu je žao što nije ubio Dragu četnika. Ti

danas voliš njegovu ćerku ali kad porastete Draga dok je živ ne bi dozvolio da se volite ili da se venčate i živite kao muž i žena. Sine, uvek je bilo para na paru, vaška na vašku, ali ti to još ne razumeš. - Majko, nisam ja toliko mali. - Nisi, ali se ni danas, ni sutra neće ništa promeniti. - Ja hoću da se družim i u klupi sedim samo sa Draganom. - O tome odlučuje vaša učiteljica. - Majko ti ne znaš koliko je ona dobra. - Ja pričam jedno, ti drugo. - Ona je pravi andjeo koji je sišao sa neba. U školu mi donosi razne kolače i bombone. - Može ona to jer je dete bogatih roditelja. Sine, nije ona tvoje društvo. - Šta meni fali? - Kad njen otac čuje da ti je Radoje otac zabraniće joj da se družim sa tobom. - Moj otac nema rogove. - Nema, ali je bio komunista i to Draga ne može da zaboravi.

Sine, dođi da ti ja pokažem kako se kažnjavaju lopovi. - Radoje, ne diraj dete. - Ja nisam kriv. - Svi po selu pričaju da imam sina lopova. - Lažu Ijudi. - Što kradeš, šta će ti pare? - Hteo sam drugarici da kupim poklon. - Moj sin krade pare iz crkve. - Uzeo sam samo deset dinara. - Svi lažu samo ti govoriš istinu. Gde su pare koje si uzeo iz crkve? - Ja potrošio. - Pop reče da si uzeo dnevni pazar. - Pop laže. - Sine, ne greši dušu jer Bog sve vidi i čuje. Zašto si uzeo pare iz crkve? - Da devojci kupim dve šnale. - Ko je ta devojka? - Radoje, kupio je drugarici koja sedi sa njim u klupi dve šnale. - On spominje neku devojku. - Dečija posla. - Jel' ta devojčica ima oca i majku? - Ima. - Pa što joj oni ne kupe te dve šnale nego moj sin krade da bi se pokazao?

- Radoje, i ti si meni kupovao šnale. - Ali nisam krao pare iz crkve. - Neće ni on kad poraste i bude imao svoju platu. - Ona meni kupuje sveske i olovke. - Što od mene ne tražiš pare? - Ja kad tražim ti mi govoriš da nemaš, da još nisi primio platu. - Sine, ja moram da štedim. Ovog puta neće da radi vojnički kaiš, ali ako to ponovo uradiš biću te ko vola u kupusu. Znaš kako bijem. - Znam. - Onda ne idi u crkvu i ne kradi pare iz crkve. - Ja ću deset dinara da dam popu, a ti pazi šta radiš. Meni je moja majka Tala rekla da si uzeo crkveni pazar. - Uzeo sam samo deset dinara jer toliko koštaju dve šnale. Ako meni ne veruješ pitaj ciganina Svetu i njegovu ženu Vidu. Oni prodaju razne šnale ali je cena ista. - Znam ja sine da Ijudi hoće da lažu, ali zapamtiće Radoja komunistu koji se četiri godine borio protiv stranog i domaćeg neprijatelja. Dok sam se ja borio, otac tvoje drugarice je jeo gibanicu i mladu prasetinu, a društvo mu

je pravila lepa devojka ili žena. - Pop mi je zabranio da ulazim u crkveno dvorište i crkvu. - Pokazaću ja popu i ako se što pre ne smiri obrijaću mu bradu. U pravu je bio moj drug Dragoslav što je u ratu više pobio popova nego Nemaca.

Otac Radoje i majka Danica

Ko je otac tvoje drugarice? - Čika Draga. - Draga četnik, najbogatiji čovek u selu. - Radoje, njegova drugarica je dobro dete, kad god me vidi ona mi se javi.

- Dete nije krivo što joj je otac četnički vojvoda. I ti si bio komesar u ratu. - Bilo ženo i prošlo, ali ne može sve da se zaboravi.- Kada sam ti ja govorila da ostaneš u vojsci, ti nisi hteo. - Ženo, nije lako biti vojnik. - Danas bi bolje živeli. - Ništa nam ne fali, imamo da pojedemo, da se obučemo i to nam je dovoljno. Da sam ostao morao bi u školu, i bio bih odvojen od kuće, žene i deteta. Sad znam ko joj je majka. - Gde si je video? - Dolazila je u zadrugu da kupi neko seme. - Ja znam da je vranjanka i pričaju da je lepa žena. - Lepa jeste, ali zašto se udala za Dragu, to mi nije jasno. - Šta joj fali? Udala se u bogatu kuću i živi ko kraljica... - Sine, jesmo li se dogovorili? - Jesmo. - Pazi šta radiš.

Naša crkva je najstarija i najlepša u okolini Beograda. Na mestu današnje crkve nekada davno bilo je seosko groblje.

Sveštenik Stevan Đ. Popović, rodom iz Belog Potoka, premestio je groblje 1881. godine pod Avalu gde se i sada nalazi. Bogat domaćin sa tadašnjim meštanima Belog Potoka sagradio je 1883. godine crkvu i crkvenu kuću za narod. Ogradio je plac, zasadio lipe koje su i danas tu i prave prijatnu hladovinu narodu za vreme vašara i crkvenih praznika.

Crkva u Belom Potoku

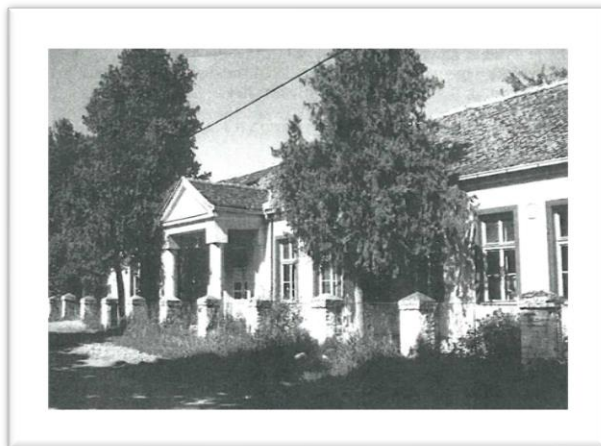
Danas su lopovi iz SNS uzeli groblje i time sprečili da se građani Belog Potoka besplatno sahranjuju. U crkvenom dvorištu je izgrađena zvonara dobrovoljnim priložima bogatijih meštana. Sa Avale u crkveno dvorište je donet prvi spomenik neznanog junaka u obliku krsta. Kasnije su komunisti sagradili sadašnji spomenik koji se nalazi na vrhu Avale, gde se i danas nalazi...

Crkva se nalazi u centru sela i još je u dobrom stanju iako je zidanje završeno 1883. godine. Ispred crkve nalazi se spomen česma. Na raskrsnici puta, kod Zvonare (stara je srušena), nalazi se spomen česma koja nas podseća na prošla vremena. Danas ni ova česma ne radi. Na spomen česmi (mermernoj ploči) upisana su imena izginulih boraca u oslobodilačkoj borbi od 1941-1945 god.

Ona podseća mlađe generacije da za slobodu vredi i život dati, jer bez slobode nema ljudskog dostojanstva, pa ni pravog života.

Spomen česma poginulim rusima i partizanima

Moja škola

Moja škola

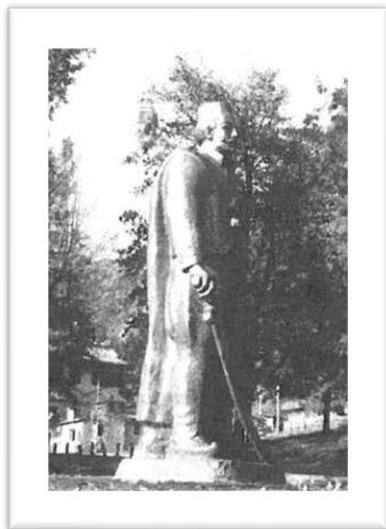
Preko puta je moja škola... Škola je zidana od 1909. do 1910. godine. Lepa prizemna zgrada sa još lepšim dvorištem. Škola je imala tri učionice, zbornicu, biblioteku i fiskulturnu salu. Pošto nisam znao dobro da čitam i pišem, posle časova ostajao sam u fiskulturnoj sali da učim čitanje i pisanje... Kad je lep dan donesem miša ili pacova koje pustim iz moje kutije i nastane vika I dreka. Svi se razbežimo i tog dan smo mirni. Ovo se često dešavalo, a krivac je uvek bio Milija. Sa mnom je uvek bila Dragana iako je bila odličan đak sa svim peticama. Često se dešavalo da posle nastave ode kući da uzme nešto za jelo i dolazi u salu. Ona me je bodrila, terala da budem dobar, miran i da pazim šta govori nastavnik. Moram priznati, od kako sam počeo da se družim sa Draganom, počeo sam i bolje da čitam i bolje da pišem. Posle nastave odlazili smo na veliku česmu da pojedemo ono što je donela od kuće. I tad me je terala da čitam, a ja sam se trudio da to bude lepo. Dragana je bila veselo dete, uvek nasmejana i uvek je za mene imala neku lepu reč. Često je govorila da sam lep i kad bi se oblačio k'o njen sluga bio bi „k'o upisan”. Lako je njemu i pitam se ko mu kupuje tako lepa odela. - Moj otac, jer neće da mu sluga izgleda k'o zakrpljeni đak. - Uz pomoć Dragane ja sam moje kečeve počeo da zamenjujem dvojkama. Više nisam mogao, ali je i to bilo dovoljno da prelazim iz razreda u razred. Dovoljan đak u društvu odličnog đaka i to je kod

drugara izazivalo Ijubomoru. Deca su više Ijubomorna i svoju Ijubomoru ispoljavaju agresivno, ali je tu bila moja pesnica, koja je smirivala takve drugare. Za Draganom je trčao njen sluga koji je toliko bio dosadan da sam više puta poželeo da mu razbijem nos. Uvek je nosio odelo sa kravatom, i svaki dan je oblačio drugo odelo. On je vozio fijaker bez koga gazda Draga nije izlazio iz dvorišta. Malo je stariji od nas, ali se uvek trudio da izgovara neke strane reči koje nisam razumevao. Momak za ženidbu koji je dosta ličio na Dragu, pa su Ijudi počeli svašta da pričaju. Neki su javno govorili da je to njegov sin i da u kući pored žene ima i Ijubavnicu (kuvaricu). Kažu Ijudi da je to njegova Ijubav i majka dosadnog mladića. Dragana ga nije volela, ali ga je slušala i izbegavala da o njemu bilo šta loše kaže. Što bi naš narod rek'o "krv nije voda". Draga je imao mladu i lepu ženu iz siromašne porodice. Kada ja gazda Draga otišao u Obrenovac da kupi kravu, video je lepu devojkicu i poželeo je da se oženi. Ona je rođena u Vranju ali je kao dete sa roditeljima došla u Obrenovac i tu ostala.

Od njenog oca je kupio kravu i posle kraćeg razgovora, uzeo je i njenu majku. Tako je Draganina majka stigla u Beli Potok. Muško je prokletu, uvek mu je malo i uvek misli da je tuđe bolje. Takav je bio i gazda Draga koji je pre ženidbe voleo drugu i napravio joj dete. Sada je u kući i žena, Ijubavnica, koja mu je rodila sina, a on je zaposlio kao kuvaricu. Svi zadovoljni, život ide dalje. I samo on zna da ima sina i ćerku. Tako misle svi grešni, ali istina kad tad izađe na videlo (ništa ne može da se sakrije).

Za ovaj cirkus prvo je saznala žena, ali je ćutala jer se plašila reakcije muža. Draga je bio prek, prgav čovek, koji je lako koristio nož i pištolj. Draganini roditelji su bili božiji Ijudi i nisu propuštali nijedan praznik, ni jednu Nedelju da ne odu u crkvu. Dosta para je dao da se uredi crkva i crkveno dvorište. On je bio glavni dobrotvor i njega je pop posebno cenio, i dočekivao kao da su rod rođeni. Gazda Draga je u crkvu uvek dolazio sa fijakerom. Tu je bila lepa žena, moja Dragana i uvek doterani sluga. Mladi sluga je nosio najlepše odelo, a mašne je menjao svakog sata.

Beli Potok je poznat po vojvodi Vasi Čarapiću. Poginuo je 1806. godine jurišajući na Stambol-kapiju Beogradske tvrđave. Po nalogu Karađorđa, sahranjen je u manastiru Rakovica.

Spomenik Vasi Čarapiću ispred planinarskog doma kod
„Čarapićevog bresta”

Himna škole
”VASA ČARAPIĆ”

Da li je oblak što nebom juri,
Ili je potok što nekud žuri,
Ili je šuma što se talasa
Ne, to je vojvoda Čarapić Vasa.

Al nešto strašno zagrme tada
I sitna kiša poče da pada,
A vasa skoči jatagan uze
Niz njegov obraz kanuše suze.

I slavuj peva, probudi zoru,
A vetar tihi zatrese goru
Avala poče da se talasa
Kada se pojavi Čarapić Vasa.

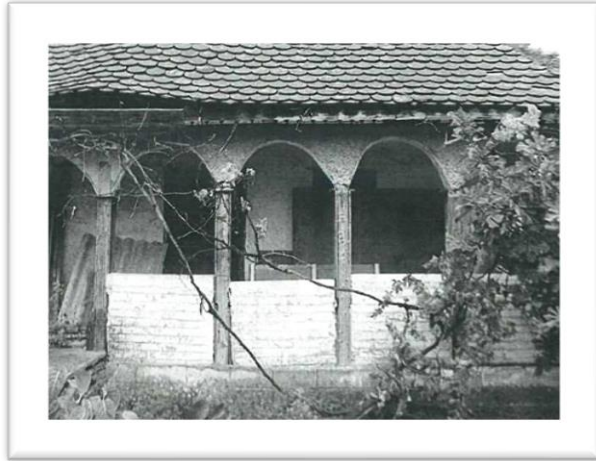

Moje selo je malo selo sa kućama od pruća premazanim glinom izmešanom sa plevom. To su čuvene kuće čatmare, koje štite od velike hladnoće. Ove kuće traju i više od sto godina. U jednoj takvoj kući rođeni su i moji roditelji. Moja majka Danica od oca Čede i majke Stane rođena je u takvoj kući koja i danas postoji. Kad bi se malo sredila, popravio krov, moglo bi da se živi u njoj. Majka je bila

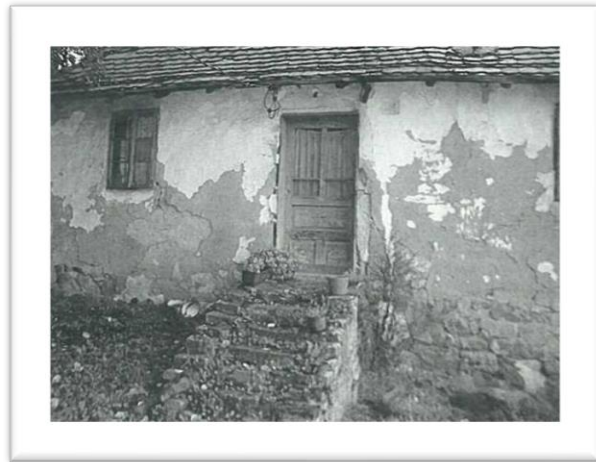
najmlađe dete u porodici Tomić. Bila je baš, baš lepa žena, a otac Radoje, ličio je po malo na nekog rusa. Majka domaćica, radnica, žena iz naroda, naučena da sluša i poštuje starije. Otac je prvo bio radnik, pa borac za narodna prava, jer je voleo Tita i partiju. Posle rata je završio neke škole, ali koliko ja znam, radio kao trgovac, a bio je i brigadir u zadrugi koju su osnovali komunisti. Tito i partija su mu uvek bili na prvom mestu pa tek onda žena i sin. Svako vreme ima svoje ludake, a jedan od takvih bio je i moj otac Radoje, koji je ispod jastuka držao sliku Josipa Broza Tita.

Deda Čeda, otac moje majke, bio je lep i krupan čovek, koji je voleo žene, i za lepu ženu dao bi i poslednji dinar iz džepa. Moj deda, šaren-deda (tako je pričalo selo, a selo sve zna), prvo je radio u majdanu, a kasnije kao mlekađžija, jer mu je to bilo lakše da radi. U majdanu se nagutao kamene prašine, pa je jedno vreme imao crvenkasti ispljuvak. Prvo su doktori mislili da je tuberkuloza. Beogradski doktori su rekli da nije i da mu je kamena prašina samo oštetila malo pluća i zato mu je ispljuvak crvenkaste boje. Rekli su mu da pije dosta mleka i posle nekoliko nedelja moj deda je ozdravio. Deda je uvek imao pare, i davao govoreći da ću sutra ja njemu davati. I umro je u januaru kad je i drvo pucalo od mraza. Od snežne oluje jedva smo ga odneli na seosko groblje. I pored lošeg vremena, bilo je mnogo ljudi i žena koji su ga ispratili na onaj svet. Bilo je i varoških žena, pa je selo posle sahrane pričalo svoju priču.

Imao je nekog malog mršavog konja, i čeze, na koje bi stavio nekoliko kanti sa mlekom i preko Kumodraža odlazio u Beograd, gde je imao svoje mušterije.... I tako svaki dan, i leti i zimi. Njegova žena, a moja baba Stana, bila je mala žena koja nikad ne sedi, uvek nešto radi, i sluša njenog dedu. Njen muž je za nju bio i sudija i kadija, tako je nekad bilo. Imali su troje dece, moju majku Danicu, tetku Radmilu i ujaka Dragu. Baba Stana je bila čista, na njoj je sve blistalo i uvek je nosila samo belu odeću. Imala je odelo za svaki dan, za subotu i nedelju, i ono novo i najlepše je čuvala za odlazak u crkvu. U crkvu nikad nije ušla bez muža i svoje dece. Baba Stana je volela mnogo da priča, ali je znala i da sluša. Šta kaže muž, tako je i tako je moralo da bude.

Kuća u kojoj je rođen otac Radoje

Kuća u kojoj je rođena majka Danica

U kući čatmari se rodila i porasla moja majka. Kad je došlo vreme za udaju dolazili su Ijudi da je prose, a deda je govorio da je ona još dete i da dođu kad poraste. U to vreme su se devojke udavale sa petnaest, šesnaest godina. Lepa devojka, kuća čatmara, vidi se sirotinja na svakom koraku, i od udaje za nekog gazdinog sina ne beše ništa. Bez miraza, devojka ne može da se uda... U toj

kući i ja sam proveo mnogo dana, nedelja i godina. Kad padne sneg i mraz stegne, ja sam tu dolazio da se ogrejem. Danas je Beli Potok moderno selo, gradsko selo, blizu Beograda. U selu mogu da se vide i kuće čatmare, ali u njima sada više niko ne živi.

Ispred kuće je veliki dud, i na njemu ogledalo koje je služilo deda Čedi kada se brije. Deda se svakog jutra brijavao, menjao košulju i gaće, jer nije hteo neuredan da ide u Beograd. Mlekadžija, lep čovek, sigurno je bio zapažen od neke beogradske dame. I o njemu se po selu svašta pričalo, ali tadašnje žene su se pravile da ništa ne čuju, a nisu smele ništa ni da pitaju. To je bilo vreme muškaraca, a žene su služile za kuću i krevet. Mazao se deda i nekom pomadom koja je lepo mirisala.

I ja sam se nekoliko puta mazao, pa su me drugari pitali ko mi je to dao, a ja sam se hvalio govoreći kako moj deda ima pomadu koja tako miriše. Opasan je bio moj deda i svašta je znao. Ja sam voleo da ga slušam, a on kad krene sa pričom, ne zna da stane.

U kući preko puta živeli su Bora Kusurić i njegova uvek vesela žena Desanka. Oni su svakog jutra i leti i zimi dolazili kod dede i babe na kafu i domaću rakiju. Deda je imao vinograd i pekao je dobru lozovu rakiju.

Oni su imali kuću zidanu od cigle i dvorište ograđeno žičanom ogradom. Dvorište čisto uredno i sve je na svom mestu jer je to bila Desankina obaveza. Ispred kuće velika bašta sa mnogo raznovrsnog cveća. Desanka je bila domaćica, a Bora poznati harmonikaš iako je svirao i violinu. Bez njegove harmonike nije moglo da prođe ni jedno veselje. Svadba na kojoj ne svira Bora i nije svadba. Odazivao se na sve pozive.

Nije gledao da li će da svira kod gazde ili sirotinje. Nema svadbe u selu ili okolnim selima oko Beograda, na kojima nije svirao Bora Kusurić. Sa njim je uvek bila njegova lepa Desanka koja je znala i lepo da peva. Moj deda je govorio da ga čuva od drugih pevačica i zato je uvek sa njim. Bora je bio lep čovek sa očima boje mora, a to je bilo dovoljno da mu se žene udvaraju. Sve je to na vreme videla žena Desanka i čuvala ga ko dobar pas svog domaćina. Bila je mala žena sa svim oblinama (grudi, struk, noge) koje krase lepu ženu. Stalno je ponavljala - moj Bora, moj Bora, moje sunce, ja volim samo njega, i kad nam dodje da idemo zajedno kod svetog Petra.

Sto metara od njihove kuće živi gazda Draga sa svojom

porodicom. I on je dolazio kod deda Čede da kupi lozovu rakiju. Tad sam prvi put video fijaker i njegovog slugu. On je imao najveću kuću u selu. Oko kuće zidana ograda sa gvozdnom kapijom. Gazda je imao veliko imanje i mnogo radnika koji su radili od jutra do mraka. Priča se da je plaćao redovno, ali je bio škrt na hrani. Ono što su jeli radnici to nisu htele njegove svinje. Mnogi radnici su odlazili kod drugih gazdi, ali su brzo videli da je hrana slična ili ista. Gazda Draga je svakodnevno obilazio radnike i ako vidi da se slabo radi, hvatao se za novčanik i takve radnike jurio sa njive. A kad bi video neku lepu ženu, on bi je odvodio sa njive i davao neki lakši posao. I takav je bio gazda Draga.

Majka se udala za oca kad je počeo drugi svetski rat. Iz sirotinje otišla je u sirotinju iako su je tražili momci iz bogatih kuća. Lepu devojkicu svaki momak hoće, a moja majka je bila baš lepa devojkica. Na onaj svet je otišla bez ijedne sede dlake na glavi. Otac Radoje bio je dobar đak, ali ga je otac Stepan povuko iz škole jer nije mogao sam da obrađuje zemlju i čuva stoku. Nije prošlo ni sedam dana a on je sa drugovima otišao u partizane. Deda Stepan, seljak koji se oženio najlepšom devojkicom iz susednog sela. Baba Tala, mirazinka, došla iz Resnika u Beli Potok. I tada su se čuda dešavala. Kad se rat završio otac je preko noći dobio neku diplomu i više nije morao da radi, čuva svoju i tuđu stoku, Kao komunista, zaposlio se u zadruzi i tu je postao vlast. Dok je on uživao I, k'o gazda Draga, jurio tuđe žene, majka je radila kod raznih gazdi od jutra do mraka. Majka je radila teške fizičke poslove ali je najviše kopala i radila teške poslove u magacinu hrane. Svašta je radila moja majka, koja je ćutala i slušala muža. Otac je bio čudan i nikad se nije znalo da li će bez razloga da udari majku. Često je kući dolazio pijan i tad je bio najopasniji. Nekad nije znao da dođe u kuću pa smo ga pijanog nalazili u šancu, jednom je pijan mogao da se udavi u šancu punom vode, a drugi put se smrztio u snegu. Kad je bio trezan bio je dobar čovek, a kad je bio pijan - bežite od njega. Zašto je pio, i to sam jednog dana saznao. Voleo je popadiju koja ga prvo nije htela, a posle su se voleli k'o dva bela goluba. Kad je bio trezan vodio je računa da bude obrijan i uvek je nosio čisto odelo. Majci je umesto sapuna kupovao prašak samo da bi mu košulja i pantalone mirisale. Za pojasom je nosio pištolj italijanske marke. Komunisti nikad nisu volele gazde i o njima su svašta pričali. Ta mržnja i danas traje.

Gazde i komunisti su podelili i zavadili Srbiju. Tako je bilo nekada, tako je i danas.

Sine, ja idem na posao, a ti kad dođeš iz škole ručaj jer ja kući dolazim uveče. - Hoću majko. - A ti slušaj tvoju drugaricu. Jedva čekam da popraviš slabe ocene. Ne moraju da budu petice, neka budu i dvojke, samo da ne ponavljaš razred. - Majko, imam li neku lepšu košulju? - Sine, ta je najlepša. - Fale dva dugmeta. - Sada će majka da ušije. Jel' i danas ideš u školu? - Danas idem na izlet. - Gde? - Na Avalu. Vodi nas nastavnik biologije. - Pazi se, u šumi ima zmija i raznih buba. - Nisam ja mali. - Ti si majkino mezimče. I majka brine.

U školi skupili se đaci lepo obučeni i samo čekamo nastavnika pa da krenemo na Avalu. Svi su tu, samo moje Dragane nema. Da nije bolesna, da se nije uspavala ili joj otac ne da da ide na Avalu? Nastavnik počeo da proziva, svi su tu samo Dragane nema. - Deco, zašto Dragane nema? Da li znate zašto nije došla, da se nije razbolela. - Nastavniče, da sačekamo još malo. - Mi moramo da krenemo, a ona zna gde je vrh Avale. - Nastavniče, nastavniče, mene boli noga. - Šta ti se desilo? - Juče sam igrao fudbal i uganuo sam nogu. - Ako ne možeš ti se vrati kući. - Jedan drugar reče da lažem i ja sam ga povukao za uvo, a on je vrisnuo k'o da ga je nagazila krava muzara. - Mir deco. - Nastavniče, ovaj ljudi Milija me povukao za uvo. - Kakvi ste vi to drugari kad se svađate i bijete. - Nije mu došla Dragana, a on neće bez nje da ide na Avalu. - Nastavniče, mene stvarno boli noga. - Ako nećeš kući, a ti polako za nama pa se vidimo na Avali. - Mićko, ti me čekaš. - Što kasniš? - Zaključao me otac u sobu kad je čuo da sedim s tobom u klupi i da se posle škole vidimo na velikoj česmi...- Šta mu ja smetam, što me ne ostavi na miru? - To mu je rekla i majka pa je dobila šamar. Jutros je otac otišao sa slugom (sinom) u susedno selo da pogodi neki posao. Kad je napustio dvorište majka me je otključala i ja sam tu. Teško meni kad čuje da sam i danas bila sa tobom. - Ovo je za tebe. - Što su lepe šnalice, ovakve ja volim. Kako si znao da pogodiš boju? - Tvoja majka je Vranjanka, a Vranjanci vole žuto cveće, žutu boju. - Mićko, baš si me obradovao. - Mala pažnja jer ti meni pišeš domaći zadatak, donosiš razne kolače. - Ti si moja duša. - A ti moje srce. - Ako hoćeš? - Šta? - Reći ću ti kad za to dođe vreme. - Ako moraš da učiš i popraviš ocene. - Ja učim ali mi slabo ulazi

znanje u glavu. - Mićko, lepe šnale ali ne smem da ih nosim. -
Zašto? - Pitaće me moji odkud mi. - Ti reci. - Pa da me otac prebije.
Ne znaš ti kako on bije. - Nisam ja barbaroga, mi smo drugari. - Moj
otac ne voli čika Radoja. - Oni su isti. - Šta kaže za moju majku? -
Da je dobra žena i da nije trebala da se uda za komunistu. Moji
Mićko tvog oca mrze k'o Nemca...

Nastavniče mi smo stigli - Milija kako noga? - Boli ali manje jer
sam zavio skočni zglob. - I to znaš. - To nam je pokazao nastavnik
fiskulture. - Deco, deco, mir i stanite u red. Dragana, što si
zakasnila? - Nastavniče, ja sam se uspavala. - Drugi put lezi ranije i
u školu da dođeš na vreme. Nastavnik poče predavanje o značaju
šume za naše zdravlje, a Dragana ne skida pogled sa žutih minduša.

Avalski toranj pre bombardovanja (1998.)

Posle predavanja koje se odužilo nastavnik reče odmor i đaci
krenuše svako na svoju stranu. Devojčice beru cveće, a dečaci

počeše da se penju po drveću. Dragana sa devojčicama, a ja video jednu veliku bukvu i krenuo da se popnem na nju. Dok sam se peo čuo sam vrisak đaka i pomislio da nisu videli ježa ili zmiju. Na Avali ima više vrsta zmija ali nisu otrovne. Prvo što sam video bila je Dragana koja sedi na panju i ne pomera se. Od straha je modra, tesu joj se ruke a prstom pokazuje gde leži velika zmija.

Ja sam i ranije viđao zmije i nisam se plašio. Otac mi je govorio da zmija ne napada čoveka, ali može da ga ujede kad je čovek nagazi ili hoće da je ubije. Stari ljudi su govorili da zmije ne treba ubijati jer one čiste prirodu od miševa, pacova i drugih gmizavaca... Baba Tala je govorila ako ubijem zmiju u dvorište će doći još mnogo zmija i zato još nisam ubio ni jednu zmiju. U mom dvorištu sam viđao zmije ali sam bežao od njih. Kada sam se približio Dragani, ja sam je uhvatio za ruku i povukao u stranu, a zmija je i dalje mirno ležala. Dragana se tresla ko dete kad hoće da dobije temperaturu, plakala je a ja sam je mazio po kosi i brisao suze. Tad me je prvi put poljubila u obraz i stavila svoju lepu glavu na moje rame. To su videli ostali đaci i počeli su da viču "momak i devojka pečena kokoška". Tog dana se nije odvajala od mene i moje ruke. Sa njom mi je bilo lepo i ja sam krivio moje godine, i koristio svaku priliku da budemo zajedno i da se držimo za ruke. Zbog nje sam hteo da budem dobar đak ali sve što pročitam ja posle pet minuta zaboravim...

Da li su krive naše godine ili prisustvo lepe Dragane to tad nisam znao. Sa njom je sve lepo, dan brzo prođe i jedva čekam da ponovo svane da bi bili zajedno.

- Sine kako je bilo na Avali? - Burno, svašta se izdešavalo. - Kako ti je drugarica? - Dobro majko. - Jel si joj dao poklon? - Jesam. - I šta kaže? - Baš se obradovala ali šnale ne sme da nosi jer se plaši oca.

- Onaj ludak glumi poštenje, a svaka druga žena na selu je njegova. Jadna njegova žena. - Moju Draganu umalo da ujede zmija. - Sine, šuma je puna zmija i trebali ste da se pazite. - Stalno smo bili sa nastavnikom. - Ko je bio sa vama? - Nastavnik Moma. - On je dobar čovek...

- Taj dobar čovek je mene udario da mi je pošla krv na nos. - Da si bio dobar on te ne bi udario. Sine, majka ti je kupila nove pantalone, košulju i patike, hoću da moj sin ide uredan u školu... - Stigle pare

od sira. - Stigle sine. - Šta će da kaže otac kad vidi da sam se lepo obukao? - To je moja briga...

Novi dan, novi odlazak u školu. Jedva čekam da vidim Draganu, sunce moje bez koje više ne mogu. Uvek lepa, doterana, sa kosom čokolade uvijene u dve kike i krupnim očima plave boje. U dvorištu đaci se čuju ko ptice na grani. Sa pojavom školskog zvona i ulaskom u učionicu sve je mirno ni muva se ne čuje. Nemirne đake čekalo je stajanje u ćošku ili klečanje na dva klipa kukuruza. Posle prvog časa seli smo na kamenu ogradu da pojedemo neku pitu koju je donela. – Dragana, jedi. - Ne mogu. - Šta se desilo? - Otac mi je sinoć kolima hitne pomoći otišao u bolnicu. - Smiri se, ne plači, biće dobro jak je on čovek. - Doktor kažu da je mnogo debeo i da će ga pojesti šećer. - Daj da ti obrišem suze. - Neka mogu i sama. Majka te je pozvala da dođeš kod nas. - Kad ti kažeš. - Čula je šta se desilo na Avali. Hoće da vidi mog spasioca. - Da li će biti i sluga? - Mile, sluga je uvek tu gde sam i ja.. - Samo ga nema u školi. - On je završio osmogodišnju školu i otac mu ne da da ide na zanat. Otac kaže da mu je on desna ruka i da će jednog dana biti sve njegovo... Dobar je moj tata ali je mnogo prgav, agresivan i hoće da udari. Koliko je puta udario majku koja mu ništa nije rekla. - Takav je i moj otac Radoje. Oni su izgubili živce u ratu. - Pa danas ispaštaju žene. Ja ne volim muškarce koji biju žene. – Dragana, to su loši ljudi, i njih treba izbegavati.

Gazda Draga je sa sobom vodio ženu, ćerku i slugu koga je zvao “sine moj”. Žena mlađa, lepa žena u koju bi pogledao svaki muškarac nosila je oko vrata dva niza dukata (mali i veliki). Ima se, može se... Selo priča da je u nju bio zaljubljen pop Miloje, ali selu ne treba verovati.

- Mićko, mog’o si i bolje. - Sve što me je pitala učiteljica ja sam znao. - Dala ti je samo dvojku. - Znao sam za veću ocenu. - Sada si popravio sve kečeve. - Jesam, sunce moje, ali sam samo dovoljan. - Biće bolje. - Sada bi mogo da dobijem jedan poljubac u obraz. - Može ali kad se vidimo na velikoj česmi. - Danas je baš toplo. - Meni odgovara ova temperatura. - Mogli bi na sladoled. – Jel’ imaš para? - Dala mi je majka deset dinara. - Mićko, dobar sladoled. - Može li još jedan? - Drugi put. - U ovoj prodavnici uvek imaju dobar sladoled. Hoćemo li na veliku česmu? - Danas ne mogu, moram da idem pravo kući. Majka je danas sama u kući pa da joj

pomognem oko ručka i kuću da očistim. - Što je moja drugarica vredna. - Ja ti nisam drugarica. Ja sam ti nešto više. - Ti si sunce moje. - Mićko, jel dolaziš danas kod mene? - Samo da odem do kuće i nahranim moje zečeve...

Velika kuća ko dvorac iz neke bajke. Na ulazu u dvorište velika i mala kapija od nekog belog metala koji se sija na suncu. Otvorio sam malu kapiju i povikao "Dragana, Dragana". Istrčala je ona a za njom i njena majka. - Stigao naš junak, ogłosi se njena majka. - Tu se stvori i sluga obučen ko da je neki glumac. Uvek obrijan i svaki put je koristio drugi miris i drugu mašnu. Lep, uredan momak, nema šta da se kaže, ali je dosadan ko trudna žena. Stalno nešto pita, sve on zna, on je najbolji, najpametniji. Stigao naš junak i njena majka me zagrli ko majka dete koje nije dugo videla. Od Dragane sam dobio i poljubac u obraz, a sve to je video i njen sluga. Dvorište veliko i podeljeno na dva dela. Čisti i prljavi deo dvorišta. U čistom delu video sam bunar, dosta cveća i kuću ofarbanu žutom, bojom. Tu boju voli gazda Draga jer mu je i žena i kuvarica iz Vranja. Od Dragane sam čuo da je otišla da obiđe Dragu.

Gazda Draga voli žuto cveće pa ga ima u dvorištu.. Uvedoše me u veliku sobu koja mi je ličila na sobu iz nekog filma gde je sve na svom mestu. Njena majka me je merila od glave do pete i samo se smeškala pokazujući svoje bele zube. Kad sam je pitao da li poznaje moje roditelje, klimnula je glavom a to mi je bio znak da ih poznaje. Reče da je majka dolazila da traži posao ali je Draga odbio govoreći da neće da ima posla sa komunistima. I oca je poznavala i na moje veliko iznenađenje o njemu je imala dobro mišljenje...Dragana se od mene nije odajala, a to je smetalo lepom slugi koji se znojio i s vremena na vreme dobijao crveno lice pa mi je ličio na ćurana pre parenja. Draganu je stalno zapitkivao, ali ga ona nije slušala, niti odgovarala na njegova pitanja...Svi smo zajedno ručali, a bilo je mesa i kolača ko drva i posle lepog ručka dobio sam pantalone, košulju i neke strane patike koje nisam skidao...Patike iz uvoza koje nije imao niko u selu.

Kad sam došao kući sve sam ispričao majci i pokazao šta sam dobio. Majka se prvo ljutila ali je posle rekla da nije sramota uzeti poklon od prijatelja. - Majko, čuo sam da si tražila posao kod gazda Drage. - Jesam ali nije hteo da me primi zbog tvog oca. Gazda Draga je bezobrazan čovek, a ja sine ne volim da me neko vređa i

ucenjuje.

- Mićko, kako to lepo zvuči. - Ti si moj Mićko. - Hoćeš da kažeš lepi Mićko. - Meni si lep, a i mojoj majci se sviđaš. Ona te hvali ali se iznenadila kad je čula da si dovoljan đak. Mićko i danas si dobio tri dvojke. - Učim ali naučeno brzo zaboravim. - Znam ja da ti mene slušaš. - Zbog tebe bi otišao na mesec. - Ja tražim da više učiš, a na mesec idemo zajedno.. Ja ću da budem učiteljica. - Ja bi voleo da budem pop. - Zašto pop? - Oni ništa ne rade, lepo žive i imaju puno para. - Mićko sa dovoljnim uspehom ne možeš ni na zanat da ideš. - Naći će se neka veza...- Dragana, tebi je lako, ti možeš da biraš jer imaš sve petice. - Ja mnogo ne učim ali sve što pročitam brzo zapamtim. - Moja lepa i pametna glavica. - Mićko da li da se podšišam? - Meni su lepše kike. - Oko njih ima puno posla. - Meni si ti lepa i sa kikama i bez kika. - Barabo muška! - Ti si pitala, a ja sam rekao svoje.. Dragana, jesi li čula da u selo dolazi veliki bioskop? - To je pre neki dan pričao otac majci. Bićemo jedino selo u okolini Beograda sa velikim bioskopom. Velike slike, velika slova. - Baš lepo... Hoćeš li sa mnom u bioskop? - Hoću ali sačekaj da stigne u naše selo...

Zadrugni dom

Beli Potok ima veliki zadrugni dom koji su zidali naši građani pre kraja drugog svetskog rata. U tom domu je velika bioskopska

sala sa binom i velikim bioskopskim platnom. Tu će slika biti velika i slova će se lakše čitati. - Dragana, što me tvoji roditelji ne vole? - Oni žele da me bogato udaju. Majka kaže da mi je otac već našao momka. - Još si ti mlada, još nisi završila ni osmogodišnju školu. - Za tebe kažu da si dobar ali svoju ćerku jedinicu ne mogu da udaju za siromašnog zeta. - A ljubav? - Moj otac i majka ne znaju šta je to. - Da li zna moja Dragana? - Znam, ali ja moram da slušam oca... Otac te je nazvao komunističko kopile i da bi se pre ubio nego bio prijatelj sa komunistima... - Kako ću ja bez tebe? - Mi smo drugovi. - Samo drugovi? - Ti si lep, ja te volim ali ja moram da slušam roditelje. Majka bi bila na mojoj strani i njoj si drag ali otac ne da da ti se spomene ime u kući. - Lepo meni kaže moja majka. - Šta kaže teta danica? - "Para na paru, vaška na vašku". - Ti si moj najbolji drug. - Ja želim da ti budem momak. - I ja Mićko ali moji to ne bi nikad dozvolili. Majka te voli ali otac neće ni da čije za tebe i tvoje roditelje.

- Evo dosade, odakle se on pojavi. - On je zadužen da me prati i čuva.. - Prati nas ko pas zeca. - Nije on kriv jer je njemu tako rečeno. - Ja sam ti najbolji čuvar. - Ali on to ne zna. - Dodje mi da mu razbijem nos. - On je jači od tebe. - Hoćeš da vidiš? - Ne Mićko, on je dobar i samo sluša šta mu moj otac kaže... - On nam smeta, on trči za tobom. - Njegova majka me zove „moja lepa snajka“. - Ipak ću da mu razbijem nos...- Smiri se Mićko, ja ga ne volim. - Onda voliš mene. - Samo malo. - Koliko malo? - Pola prsta. - Za početak i to je dovoljno. - Dragana! Dragana! - Što si došao? - Zove te majka da hitno dodješ kući, jer u dva sata idemo kod oca u bolnicu. - Brzo ću ja. - Da te sačekam? - Znam gde mi je kuća. - Požuri! - Sad ću ja... - Mićko nauči lekciju koja se nalazi na sedmoj strani. - Ako mi obećaš.- Šta? - Da ću samo ja biti tvoj momak. - Obećavam ali lekciju da naučiš ko pesmu... Mićko, ja sam čula da si imao sestru koja je iznenada umrla. - Mnogo sam je voleo, nosio u naručju, a ona se samo smejala. Živela je godinu dana i onda jednog jutra kad sam ustao video sam majku kako plače i sestru bleđu u licu sa zatvorenim očima. Majka joj je obukla neku rozu haljinicu, a na glavu stavila kapicu koju je poklonila baba Tala. Otac je uzeo sestru, koju je poljubio i stavio u sanduk koji je sam napravio. Majka mi je rekla da sedim kod kuće, a oni su sa sandukom otišli na seosko groblje. - Meni je brat umro u petoj godini od tuberkuloze. Posle

njegove smrti trebalo je da prođe dosta vremena da bi se ja rodila. - Sunce moje, mene je htela i krmača da pojede, jer sam mazio i nosio male prasiće. - Mićko baš si bio nemiran. - Ali me je spasila Jana, seoska baba devojka. - Baš si nevaljao! - Tako je bilo, sunce moje...- Moram da idem kući. - Prvo me poljubi u levi pa u desni obraz. - Jel dosta? - Nije. - Sada žurim ali biće još poljubaca. Mićko sada poljubi ti mene. - Dosta može neko da nas vidi. - Baš me briga... Još dve nedelje i završava se naše osmogodišnje školovanje. Ja sam se trudio, učio koliko sam mogo ali ću školu završiti kao dovoljan đak. Dragana odličan đak sa svim peticama. Sunce moje svakim danom sve je lepša i blista ko prolećno sunce. Upisaće za učiteljicu a ja ne znam gde ću jer dovoljnog đaka ni zanat neće.. „Sine nije ona za tebe“ - stalno mi govori majka a ja ne mogu bez nje. Mirazinku i bogatu devojku svi hoće. Ja nemam ništa i zašto se nadam da će jednog dana biti moja. Svaki otac želi da oženi sina sa bogatom i lepom devojkom. Tako je uvek bilo i biće. Ljubav dođe i prođe, a bogatstvo ostaje.

U moje vreme nisu se pitali momak i devojka jer su odluku donosili roditelji, a deca su morala da slušaju. Roditeljima je bilo važno šta i koliki miraz devojka nosi. Niko nije pitao da li se momak i devojka vole. Devojke su se udavale mlade i imaće vremena da zavole momka, muža, jer je život pred njima.

I Draganu su tražili ali se gazda Draga pokazao kao pravi otac. Govorio je da je njegova mezimica još mlada i da prvo mora da završi školu jer za udaju ima vremena. Prosci su dolazili, provodadžije, tetke, strine da hvale svoje momke ali je Draga govorio da prvo mora da se završi škola pa tek onda udaja.

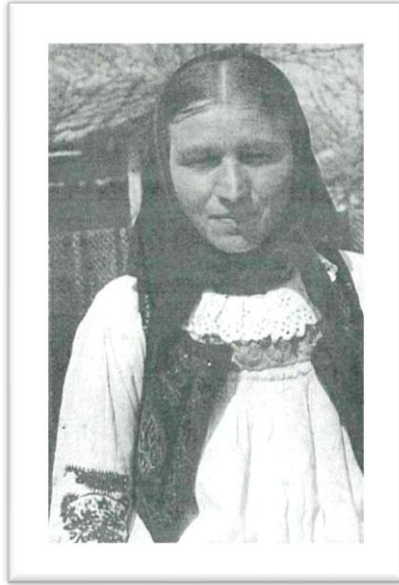
Moja Dragana će biti prva učiteljica u našoj familiji. Kad završi školu on će da joj nađe momka koji mora da bude iz domaćinske porodice...

...Deco nema više škole, sad će svako od vas krenuti svojim putem. Neko će na zanat, neko će biti učitelj, profesor, doktor. Ja očekujem od odličnih đaka da završe visoke škole i da budu ponos svoje škole i svog sela.

Pre podele svedočanstva o završenoj osmogodišnjoj školi idemo na ekskurziju u Nišku banju. Ekskurzija traje tri dana i bilo bi dobro kad bi svi đaci išli jer nam je to poslednje zajedničko druženje... Znam da ima dece čiji roditelji nisu u mogućnosti da pošalju decu na

ekskurziju ali će i škola pomoći. Molim roditelje da se snađu i bogatije porodice da pomognu kako bi sva deca bila u Niškoj banji. Deca će imati tri noćenja i tri obroka svaki dan... Deco, to vam je prilika da poslednji put budete zajedno tri dana od jutra do mraka. Na put idemo za sedam dana... - Mićko, jer ideš sa nama na ekskurziju? - Ja hoću ali sve zavisi od mojih roditelja. Dragana, pare su u pitanju. - Ja ću ti dati sto dinara koje sam juče dobila od neke babe koju sam prvi put videla. Majka kaže da mi je ona rod po ocu i kad je čula da sam odličan đak došla je da me vidi i da koju paru. Sva očeva familija je bogata i za njih sto dinara su ništa... Baba iskoristila priliku da hvali momka koga nikad nisam videla. Kaže baba da je lep, bogat i da me je video sa tobom na vašaru. - Ništa ne može da se sakrije. - I ne treba, lepi moj. Momak je naše godište, odličan je đak i upisaće školu za učitelje. - Biće tvoj kolega. Dragana, možeš li da se udaš za momka koga ne voliš? - Mene niko ništa i ne pita jer ja moram da slušam šta kažu moji roditelji... A ti Mićko? - Ja imam sunce moje koju volim i koja će jednog dana biti samo moja. Dragana, ja hoću samo tebe! - I ja hoću mog Mića ali se naši roditelji ne vole. - Kad dođe vreme možemo da odemo iz našeg sela i nađemo privatni smeštaj. - Našao bi nas moj otac i na mesec da odemo...

Mićko ako ti ne ideš na ekskurziju ne idem ni ja! - Ja se nadam da će mi deda Čeda dati pare. On uvek ima para i nema zmiju u džepu. Dok je radio u majdanu ja sam mu nosio doručak i uvek dobijao deset dinara. Danas kad je mlekađžija, ja ga čekam na ulazu u selo i od dede nekada dobijem bombone, čokoladu, a bilo je i para... Za put treba da kupim i odelo. - Za odelo ne brini. - Kako da ne brinem kad znam da moji roditelji nemaju pare. - Moj sluga ima pun šifonjer odela. Moj otac mu svakog meseca kupi odelo, novu košulju i mašnu. - Blago njemu. - Sutra moji idu kod babe u posetu. - Možda da vide tog momka. - Moguće, mog oca interesuje samo bogat zet. Ti dođi kod mene da odabereš odelo po tvojoj želji. - Da nije sramota. - Sramota je ukrasti...

Majka Danica

Majko, za sedam dana idemo u Nišku banju na ekskurziju. - Koliko to košta? - Dve hiljade. - Sine, puno je to para. - Bićemo tri dana u banji. - Ja nemam toliko ali ću da tražim od oca. - Deda Čeda ima pare. - Ako ima daće mi u zajam.

- Jer ide drugarica? - Samo ako idem i ja. - Onda moramo negde da pozajmimo pare. - Pitaj oca. - On i da ima ne bi dao.. - Majko, ja odoh kod drugarice. - Sklanjaj se od njenog oca. - Kad ga vidim ja mu se javim. - A on ćuti kao da mu je maca pojela jezik? - Otkud znaš? - On se nikom ne javlja.

- Dragana. - Uđi, Mićko. - Ja došao. - Sedi šta si se ukupio. - Plašim se da tvoji ne naiđu. - Samo što su otišli. Mićko gledaj i biraj. - Što su lepa odela. - Meni se sviđa ovo sivo. - Baš je lepo. Moraš da ga probaš. - Gde? - Skidaj se ja ću da okrenem glavu na drugu stranu. Lepo ti stoji, još da ti odaberem košulju i kravatu. - Ja nemam ni cipele. - Koji broj nosiš? - Četrdeset. - Taj broj nosi i moj sluga. Biraj ili da ti ja odaberem. - Bolje ti Dragana. - Mćko sad imaš sve. Ja idem u kujnu da donesem nama doručak a ti se skini pa

da ja to spakujem.

Mićko, hoćeš još? - Ne mogu. Baš sam se najeo. Šta će da kaže moja majka kad vidi odelo. - Reci istinu. Sutra u osam sati moramo da budmo u školi. - Hvala, sunce moje. - Može li poljubac u obraz? - Može, sad nas niko ne vidi. - Milija, zaboravio si paket. - Vidimo se sutra u školi... Sine gde si bio? - Kod Dragane. - Šta ti je to u kesi? - Odelo, košulja, kravata, cipele. - Ko ti je to dao? - Sve to mi je spakovala Dragana. - Deda Čeda je dao pare. - Sada imam sve...- Sine obuci se da vidim kako ti stoji odelo. - Šta kažeš, majko? - Sad si majkin gospodin. - Jel' nije sramota? - Nije, sine. - Majko ja idem da spavam a ti me sutra ranije probudi jer u školu moram da stignem do osam sati...

Trideseti jun, sunce sija, a temperatura raste iz sata u sat. U školskom dvorištu veliki beli autobus i đaci koji cvrkuću ko vrapci na grani.. Ja u odelu, nestrpljivo čekam da se pojavi Dragana. Sa njom je došla majka koja me je pogledala i rekla: „Deco čuvajte se“. I ostali đaci su se lepo obukli ko da idemo na svadbu a ne u Nišku banju. Dragana je obukla haljinu koju sam sad prvi put video. Lepoj devojci sve lepo stoji, dok je drugari gledaju ispod oka i sanjaju neke svoje snove. Ja i Dragana seli smo skroz pozadi, tako da smo mogli da vidimo sve drugare i nastavnika Momu koji uvek namršten i zna iznenada da udari šamar i da nemirnog đaka povuče za uvo.. - Moj Mićko. - Taj nadimak sam dobio od lepe Dragane. I ja sam tebi dao novo ime. - Baš mi se sviđa. - Ti si sunce moje.. Mićko, ti si počeo da mi se udvaraš. - Ja to radim od kad sedimo zajedno...- Moj Mićko je sedeo i u magarećoj klupi. - Četiri godine sam sedeo pored učiteljice i nije mi bilo loše. - Moraš da priznaš da ti je samnom bolje. - Jeste ali šta ću sad kad više nismo zajedno. - VIDAĆEMO SE NA VELIKOJ ČESMI. - Ti sad ideš u Beograd u školu i imaćeš malo vremena. - Za tebe ću uvek naći vreme. - U gradu ćeš upoznati drugog Mićka. - Samo je jedan Mićko i on živi u Belom potoku. U odelu si pravi gospodin. - Još da je moje. - To odelo mu je otac kupio pre tri dana i on ga nije ni video. - Ti si ga sakrila za mene. - Baš tako. - Hvala, sunce moje, to ti ne mogu nikad zaboraviti. Ako nekada budem imao pare, odvešću te u neki najbolji butik da sebi biraš najskuplju haljinu. - Biće para. - Važno je da se mi volimo. - Mićko uhvati me za ruku. - Što je toplja. - Crvena sam u licu i osećam toplotu tela, kao da imam temperaturu. - Neko te

ogovara. - Znam i ko. - Baš te briga, nama je lepo i neka ovo što duže traje. - Odelo treba da nosiš svaki dan. - Pa da me kravata udavi. - U odelu si pravi gospodin. - I majka mi je to rekla. - Šta kaže teta Danica? - Prvo se ljutila, ali je posle rekla da se poklon ne odbija. Ti si meni uvek lepa, a danas si k'o glumica. - Devojka treba uvek da bude lepo obučena jer se nikad ne zna ko će da je pogleda. - Moja lepotica već sada ima puno udvarača. - Ima ih k'o mrava pred kišu ali ja volim samo mog Mićka. - Moja majka kaže da se mnogo ne nadam jer bogata devojka ide uz bogatog momka. - Mićko, ti mene još dobro ne poznaješ. - Sunce moje, ja ti verujem, ja te volim ali znam da mirazinku i bogatu devojku želi svaki momak. - Ja se pitam, ja biram. - Tako bi trebalo da bude ali nije, sunce moje. - I ja, Mićko, hoću na mesec, ali ne mogu. - Idemo zajedno kad budeš moja žena. - Ja želim da budem tvoja i nadam se da će me otac ostaviti na miru i dozvoliti da sebi biram momka i muža.

Autobus krete, prisutni roditelji mašu rukama i na glas izgovaraju "srećan put". I nastavnik Moma reče "Deco, srećan put", a mi mu svi u glas odgovorismo: "Hvala nastavnice"... - Onaj tvoj sluga se ne odvaja od tebe. - Mi smo rod. - Molim! - Majka mi je sve ispričala. - Sad mi je pao kamen sa srca. - Mićko, ti si lep momak i možeš da biraš devojku. - Koja će siromašnog momka? - Ako budeš dobar možda ćeš neku i osvojiti. - Danas se devojke udaju za zanatlije, za ljude koji rade na železnici. Nijedna neće seljaka, nijedna neće da kopa od jutra do mraka. - Ja mislim i želim samo tebe. - Još smo mi deca. - Ja imam petnaest godina i znam mnoge vršnjake koji su se oženili i imaju dete. - I ja imam toliko, a već su me tražili momci. - To nisam znao. - Mićko, devojka treba nešto i da sakrije. - Ja od tebe ništa ne krijem. - Znam, i zato te najviše volim. Ovaj šofer brzo vozi. - Ja, sunce moje, više volim da smo išli vozom. - On je spor i ko zna kad bi stigli. Mićko, autobusom stižemo u Nišku Banju za četiri sata. - Ko ti je to rekao? - Nastavnik Moma.

Mićko, meni se spava. - Stavi glavu na moje rame. - Ne, da me poljubiš. - Samo deset puta. - Ti si lud. - I ljudi znaju šta je lepo. - Mićko, šta ćeš ti da upišeš? Neki zanat ili neku srednju školu? - Zar može srednja škola sa dovoljnim uspehom? - Može samo večernja, a to se plaća. Svaki dan se ide u školu, a školarina se plaća svakog meseca. - Ko ti je to rekao? - Doktor Brana iz Pinosave. On je rod

po babinoj liniji, a moja baba Tala gdegod bila ona me hvali. Prvo ću da pokušam da se upišem na zanat. - Uspeće moj Mićko. - I ja se nadam. Ako ne uspem upisaću večernju školu. Pre podne ću da radim fizičke poslove, a popodne idem u školu. - Ako završiš srednju školu ja ću se udati za tebe. - Neće dati Gazda Draga. - Ja ću pobeći i živjećemo daleko od našeg sela. - Ućiću i danju i noću samo da budeš moja.

Dva dana u banji brzo prodoše. Sutra je treći dan i ostalo nam je da vidimo vodopad, čudo prirode. Voda se sa visine od sto metara uliva u veliku provaliju.

- Nastavnik Moma je rekao da mu se ne približavamo nego da ga gledamo iz daljine. - Dragana, da se približimo još malo kako bi osetili vodu koja pršti na sve strane. Dok sam gledao u vodopad i brisao vodu sa lica nastavnik Moma me je tako udario da mi je donja vilica iskočila iz ležišta. Zbog toga nisam mogao da jedem i pijem vodu i govorim... Tu je bila Dragana da me hrani ko majka bebu. Vodu sam pio na slamčicu i teško sam govorio. Dragana se nije odvajala od mene govoreći da će o meni brinuti do kraja života. - Mićko, želiš li još vode? - Ako me poljubiš. - Tako sam ja tog dana govorio da ne mogu da jedem, da pijem vodu i dobijao poljupce. To mi je bio najlepší dan u životu i tog dana se i danas sećam. U Niškoj Banji sam osetio da sam muško i da mi je vreme da i ja imam svoju devojku.

Kada smo se vratili u Beli Potok nastavnik Moma me je izveo iz autobusa i odveo kod doktora, koji mi je vratio donju vilicu u svoje ležište i ja sam otišao kući kao nov. Majci ništa nisam pričao, a ona me je pitala kako je drugarica i kako nam je bilo. To popodne sam prespavao i sanjao Draganu kako se stvarno ljubimo i volimo...

Subota je dan kad su osmaci došli da podignu svedočanstvo o završenom osmogodišnjem školovanju. Svako je dobio ono što je zaslužio. Bilo je najmanje odličnih djaka, a moja Dragana je bila odličan djak sa svim peticama od prvog do osmog razreda. Kao najbolji đak dobila je zahvalnicu i knjigu "Orlovi rano lete". Tu je bio njen otac, majka i sluga (brat po ocu) obučen k'o da ide na venčanje. Nisam ga voleo ali je imao sve ono što je meni nedostajalo. Bio je uredan, lepo obučen, sa izbrijanim licem koje je negovao pomadom i koristio je miris koji štipa za nos. U školskom dvorištu čekao je fijaker bez koga gazda Draga ne izlazi iz dvorišta.

- Neka se zna ko je Draga, gazda Draga iz Belog Potoka.

Među najgorim đacima bio sam ja i još nekoliko mojih drugara. Ja sam se trudio, trudila se i Dragana, ali nisam mogao više. Sve što pročitam za pet minuta ja zaboravim. Dovoljan uspeh je za mene bio uspeh jer više neću ići u moju školu koja je sto metara udaljena od moje kuće. Jedino mi je žao školskog igrališta gde sam provodio sate i sate trčeći za loptom, družeci se sa mojim drugarima. U to vreme to nam je bila jedina zabava.

Otac je znao da sam najgori i od sramote nije bio u školi, a majka je radila. Da mi otac u to vreme nije bio gradski odbornik, ja ne bih ni osmogodišnju završio.

Nisu hteli nastavnici da budu protiv vlasti i ja tako završih školu.

Na kraju smo se svi pozdravili i svako je otišao svojim putem. Dragana je otišla čim je podigla svedočanstvo, a sa njom i moja nada da ćemo se ponovo vidati i družiti. Kroz prozor sam video kad su svi seli u fijaker i otišli. Prvo u crkvu, a posle idu svojoj kući. Da li je to kraj našeg druženja i da li ću još neki put osetiti poljubac na mom obrazu, to samo Bog zna...

Kako je moj sin jedinac? - Dobro sam majko. - Jesi li doneo svedočanstvo? - Jesam. - I kako si završio osam razreda? - Dovoljan uspeh. - Crni sine, sve dvojke. - Ja sam učio ali sve što pročitam brzo zaboravim. - Dvojka iz pevanja, dvojka iz fiskulture, dvojka iz vladanja. - Mrze me nastavnici. - Iz ovih predmeta mogao si da imaš veće ocene. Ko će da te upiše sa ovim uspehom? - Ako ne mogu ništa da upišem radiću fizičke poslove, samo da ne sedim kod kuće.

Jesi li gladan? Majka je skuvala ono što ti voliš, pasulj sa rebrima. Ako si gladan da jedemo zajedno. - Kasnije, sad mi se ne jede. - Kako ti je drugarica? - Ona ima sve petice i dobila je nagradu kao najbolji đak. - Blago njenim roditeljima...

Evo i oca, a ti ćuti, znaš kakav je kad se naljuti. - Zna on da sam dovoljan i zato nije bio u školi. - I ja sam mogla da dodjem, ali me je sramota. Ti znaš kakav ti je otac. - Ja se više njega ne plašim, ja imam petnaest godina i znam da se branim. - Jel' stigao mamin najgori đak? - Radoje, ostavi dete na miru. - Dokle će da me bruka? - Ima još dece sa dovoljnim uspehom. - Zaposliću ja njega u zadrugu pa neka radi fizičke poslove od jutra do mraka. - Šta da radi u zadruzi? - Da kopa, nosi džakove od pedeset kila. - Ima li nešto bolje? - To je pravi posao za decu koja ne vole školu. - Ni ti nisi bio

bolji. - Ja sam bio vrlo dobar ali moj otac Stepan nije ima ko koga da mu čuva stoku i radi u njivi pa mi je zabranio da idem u školu. Ženo, nemoj da ga braniš jer ako skinem kaiš ubiću ga od batina. - Ti si u zadruzi neka vlast i nađi mu neki lakši posao. - Može da radi na vršalici pa posle da utovara džakove do ponoći. - Kad će dete da spava? - Što nije učio školu, nego se družio sa onom četničkom devojkom. - Radoje, ostavi devojku na miru, šta je ona kriva što tvoj sin neće da uči. Ona je odličan djak i dobila je zato i nagradu. - A moj klippan ne bi ni osam razreda završio da mi Lika sekretar nije pomogao. - Ni njegov sin nije bolji. - On je položio sa trojkama. - Lako je njemu kad mu je otac sekretar škole. - Sine, kako je završio Gile? - On je vrlo dobar djak i upisaće neki zanat.... - Kako je Lige završio? - On je dobar. - Vlada I Boško? - Oni su odlični đaci. - Komšija Radomir? - On je majko vrlo dobar đak. Od drugarica odlična je Borka Ristić koja ima dve četvorke... - Samo moj sin dovoljan. - Neka je on majci živ i zdrav... - Kad sam govorio da uči, moja žena je ponavljala: „važno je da mi je sin živ i zdrav a školu će završiti kad tad“. Sin ti je doneo svedočanstvo i šta sada kad niko neće da ga primi. - Biće ‘leba i za njega. Radoje, i ti da nisi bio u ratu i da nisi komunista i ti bi kopao i nosio džakove, a danas si u zadruzi brigadir. Po ceo dan sediš u ladovini i zapisuješ ko je dosao na posao, dok radnici ceo dan kopaju na suncu i vetru... - Drugo sam ja. - Ti si komunista, tebi je partija našla lak posao. I moj će sin nešto naći, samo neka je on majci živ i zdrav...

Sine, vreme ti je za ručak. - Pojeo bih masno ćebe. - Ženo, a muža ne pitaš da li je gladan. - Sedi, na stolu je sve postavljeno pa jedi ako si gladan. - Ženo, sutra ću da pitam direktora šta tvoj sin može da radi u zadruzi. - Valjda je i tvoj. Traži neko lakše radno mesto. - U poljoprivredi svi poslovi su teški i treba dobro da se zapne. - Može da pomaže majstorima i usput nešto i da nauči. - Ženo, to može da radi kad ti budeš direktor. Traktoristi i majstori su svi nepismeniji. - Jesu, ali su oni za Tita i partiju. - Učlani ti svog sina u partiju. - Ne mogu jer još nije punoletan. Ako ga direktor zaposli i on se pokaže tražiću da ga prime u partiju. - Radoje, bori se za svoje dete....

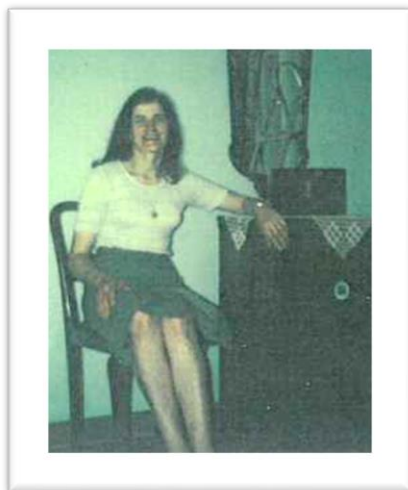
Septembar mesec. Moji drugari su upisali ono što su želeli. Svi moji pokušaji, sva obećanja da ću upisati zanat su propali. Moji drugari svakog jutra od kuće idu na avalski drum gde hvataju

autobus za Beograd. Draganu svako jutro vozi i sačekuje fijakerom njen sluga. Mi se nismo videli više od dva meseca, i jedva sam čekao da vidim njene krupne plave oči.

- Majko, idem da se vidim sa Draganom. - Sine, ne gubi vreme, neće ona tebe. Ona je iz bogate kuće, a mi smo siromašni ljudi. Nju su već počele da obilaze razne žene, koje hvale svoje rođake spremne za ženidbu. Drugarica ti je mnogo lepa, a za koju godinu biće i učiteljica...

Njeni roditelji ne vole tvog oca. - Šta im je on kriv? - Tvoj otac je bio u partizanima i borio se i protiv Nemaca i protiv četnika. Cela njena familija je bila u četnicima, a njen otac Draga je bio četnički vojvoda. - Majko, to je bilo i prošlo. - Nije sine, mržnja je ostala i ona će se prenositi sa kolena na koleno. Jednom četnik, uvek četnik, jednom partisan, uvek partizan. - Ja nisam i neću u partiju. - A i tvoj otac je partijski čovek i zato ga ne voli gazda Draga. - Majko, idem da sačekam Draganu, nisam je dugo video.

Sad je trinaest sati, i svakog trenutka treba da stigne autobus iz Beograda. Nekada je išao do Pinosave, pa su putnici iz Belog Potoka silazili kod kafane Kumbara. Odatle su pešice išli do centra sela jedan kilometar.

Sunce moje

- Mićko, ti me čekaš. - Sunce moje, baš mi nedostaješ. - I ti meni. - Dok smo išli u osnovnu viđali smo se svaki dan. - Baš nam je bilo lepo. - Sunce moje, ti si se prolepšala. - Ja sam ista, ali me ti nisi dugo video. - Prošlo je dva meseca i trinaest dana. Lepo si obučena pa mi izgledaš k'o prava glumica. - Moram jer sada idem u Beograd. Svi moji drugari i drugarice su lepo obučeni. - Ima i muškaraca? - Pola pola. - Sad moja Dragana može da bira. - Ja imam mog Mićka. Juče sam upoznala dve drugarice iz Zuca, a u trećoj godini ima jedna koleginica iz Pinosave i Ripnja. Mićko, šta si ti uradio? - Nisam mogao nigde da se upišem. - I šta ćeš sada? - Planiram da upišem večernju srednju školu. Tamo primaju sve ali se plaća školarina svakog meseca. Otac hoće da me zaposli u zadrugu da radim. - Tamo je teško. - Moram nešto da radim. Kad skupim dovoljno para sledeće godine upisujem večernju školu.

Sunce moje, šta će biti sa nama? - Ja te i dalje volim, ali moji roditelji ne žele da moj momak bude fizički radnik. Svi su protiv mene. - Jedan moj rođjak mi je obećao da me upiše na zanat pa me slagao. - Mićko, ne veruj ljudima. - Ja sam se nadao, ali nada pade u vodu. Doktor u Pinosavi Brana Marjanović je obećao mojoj baba Tali da će me upisati u večernju školu. Ona traje četiri godine i ide se svaki dan popodne. Prepodne ću da radim fizičke poslove, a popodne idem u školu. Ta škola se nalazi u Zemunu. - Kako se ide do nje? - Sa Zelenog Venca ide se trolom do Zemuna. Kad završim tu večernju školu biću medicinski tehničar. - Jel' to sigurno? - Baba kaže kad doktor obeća tako će i biti. - Ovo je za mene radosna vest. - Uspeću, znam da će me doktor upisati i da ću završiti srednju školu...

Evo onog tvog. - Nije on moj. Njega je poslao otac da me sačeka i fijakerom odveze kući. - Kakvo mu je ovo šareno odelo? - Lako je njemu, otac ga voli i kupuje mu što god poželi. Kad se ponovo vidimo? - U subotu na velikoj česmi. - Ko će da čeka pet dana? - Ko mora. - Milija, hoćeš i ti sa nama do sela? - Hvala momak, ja sam krenuo za grad. Mićko, počeo si i da lažeš. - Malo Dragana...

Sine, kako je bilo na poslu? - Majko, bole leđa. - Ako ti je teško nemoj da ideš u zadrugu. - Moram, trebaju mi pare. - Baba kaže da je doktor obećao da te upiše u večernju školu. - To se plaća i trebaju

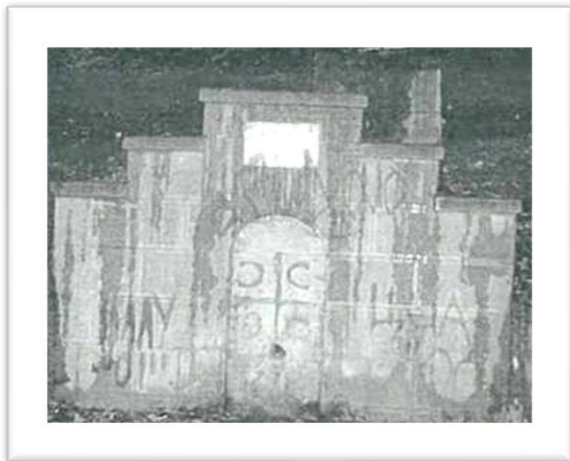
mi pare. Sledeće godine u septembru idem sa njim. - Baš se radujem što će moj sin biti doktor. - Majko, ako završim biću tehničar. - Završiće moj sin, zna majka.

Sunce moje, kad si stigla? - Pre deset minuta. - Čija je ovo krava? - Moja, ja je dovela da se napije vode. - Otkad ti to radiš kad imaš punu kuću radnika? Tu je i sluga. - On je gospodin, i on brine samo o konjima i fijakeru. Tata i mama su otišli na groblje pa sam ja dovela kravu samo da bi mogla s tobom da se vidim. - Sunce moje, cvete moj. - Ti se to meni Mićko udvaraš. - I ove ptice na grani znaju da te volim. - Sad ću da te poljubim. - Nemoj, može neko da nas vidi. - Može samo moja krava Belka. - Sad me poljubi i u desni obraz. - Ja bih te ljubiла ceo dan. Sada Mićko poljubi i ti mene. - Jel' dosta? - Nije. - Sada ću da ljubim prvo levi pa desni obraz. - Što je lepo. Kad me poljubiš ja se zarumenim u licu. - Sad si još lepša. Sunce moje, ti sad ideš u Beograd i tamo možeš da upoznaš nekog gospodina. - Mogu, ali ja imam mog Mićka... Mićko, ti si meni najbolji i zar ti ovi poljupci ništa ne govore. - Ovako se ljube deca. - I mi smo deca. - Dragana, ja sam pre mesec dana napunio 16 godina. - I ja ću za deset dana. Jesi li dobio poklon? - Ne, sunce moje. - Kada se budemo videli sledeći put očekuj poklon od mene. Tvoji poljupci su dovoljni.

Sinoć sam gledao jedan ljubavni film gde se glumac i glumica ljube u usta... - Kako se ljube? - Hoćeš da ti pokažem? - Ne mogu da dišem. - Tako je to prvi put. Sunce moje, šta kažeš? - Ovo je bolje i slađe nego kad me ljubiš u obraz. Mićko, probaj još jednom. - Sad mogu da dišem. - Tako je to dok ne naučimo. Oni su se Dragana na filmu ljubili više minuta. - Možda se to radi samo na filmu. Šta si još video i naučio dok si gledao film? - Ne smem da ti pokažem. - Slobodno, šta se plašiš, ja ne ujedam. - On je stavio ruku na njenu sisu. - Stavi i ti. - Mene je sramota. - Ako hoćeš da ti budem devojka stavi ruku na moju sisu. Ne tako, zavuci ruku ispod brushaltera. - Što ti je topla sisa. - Mićko, što je lepo, osećam da mi kroz telo struji neka slatka jeza. - A ja gorim sunce moje. - Šta ti se to diglo? - Sramota. - Ala je velika i tvrda...Šta si još video na filmu? - On je uhvatio za ruku i odveo u krevet. - Ovde nema krevet. - Ja sam ti ispričao šta sam video na filmu.

Mićko, ljubi me još malo jer me tvoji poljupci uzbuđuju. Kad me ljubiš meni je lepo i ja hih želela da sve ovo traje satima. - Ne

pitaš kako je meni. - Ti si se oznojio, a u licu si crven k'o ćuran. Pridji bliže, uhvati me oko struka da i ja osetim tvoju muškost. Meni se Mićko desilo. - I ja sam se pokvasio. - Što mi je bilo lepo. - I meni sunce moje. Meni su stari Ijudi govorili kada se desi Ijubav momak oseti toplotu i slatku jezu po celom telu. - Ja to uvek osetim kad me Mićko poljubi. Danas mi se desilo nešto najbolje, nešto što ne mogu rečima da opišem. - I meni sunce moje. - Ovo ću da pamtim dok sam živa. - Još ćemo se mi Ijubiti i maziti. - Jedva čekam drugu priliku... Sutra. - Počinjem da radim i ne mogu da te čekam na stanici. - Ti možeš da me vidiš u centru sela sa burićima i crvenim višnjama. - Otac Radoje kaže da će me fizički rad opametiti. - Moj otac mi je naredio da se ne viđam sa tobom. - Kako ću ja bez mog sunca. - I meni je teško kad te ne vidim, ali se plašim oca. Kad budem stariji ja ću da te branim. - On sa sobom uvek nosi veliki nož i pištolj i zato beži od njega. - Ja se nikoga ne plašim. - Vidi ti mog junaka kako se pravi važan...

Velika česma

Evo naše dosade. - Kad su se pre vratili sa groblja, nisam ja mala, a znam I gde mi je kuća. Poslao me gazda da vidim gde si i sa kim si. - Zar ne vidiš da sam dovela kravu da se napije sveže vode. Ako mu kažeš da si me video sa Mićkom ja ću se na tebe opasno

naljutiti. Više nećemo da govorimo, a i tvoju majku ću da izbegavam. - Dragice, gde si dosad, vreme je da ručamo? - Vodila sam Belku da pije vodu na velikoj česmi. Tamo je voda bistra i hladna. - Dete, to nije tvoj posao, kad imam radnike koji su zaduženi za stoku. Znam ja gde si i s kim si bila. - Drago, rekla ti je gde je bila. - Krava je mogla da pije vodu i u štali. Ženo, ja njoj ništa ne verujem. - Nemoj tako da pričaš o našoj ćerki. - I sluga će da potvrdi da sam bila sama. - Jeste gazda, bila je sama. Kad sam došao na veliku česmu ona je sedela na kamenoj ogradi i čitala neku knjigu...a Belka je pasla travu. - I ti sine lažeš. Zašto me svi lažete kad ja znam s kim se vđja. Ono komunističko derište hoće da mi upropasti dete. Ne da Draga, moja ćerka mora za gospodina da se uda. Njemu bi bolje bilo da završi neki zanat nego što po selu radi fizičke poslove, pa mu se seljaci smeju. - Drago, gledaj svoja posla, on ima roditelje pa neka oni brinu o njemu. - Da ima roditelje ne bi radio to što radi. Ženo, zar tebi ne smeta što se takav druži sa našom Draganom? - Bili su drugari osam godina. - To je bilo i Dragana ne sme više da se druži sa njim. I sama vidiš da našu ćerku traže momci iz domaćinskih kuća. - Oni trče što je devojka lepa i bogata. - Neću valjda da mi prijatelji budu komunisti. - Drago, još su oni deca. - Neću da ga vidim sa Draganom. Neću dete da mi bruka. Neka on sebi traži priliku, a moje dete neka ostavi na miru. Moja ćerka je mirazinka, a sutra će biti i učiteljica, i zaslužuje da se lepo i bogato uda.

Selo je imalo i svoj bioskop koji je radio četvrtkom i nedeljom. Prva predstava je bila u šesnaest sati, a druga u dvadeset sati. Sala je uvek bila puna jer je u to vreme bioskop bio jedina zabava za mlade Ijude. Sala je imala i svoj balkon. Tu su dolazili mlađi iako je karta bila skuplja. I mi smo posećivali balkon i nikad nismo gledali film. Uvek smo radili ono što je nama lepo, a balkon je bio mesto gde nas niko ne vidi. Za dva sata koliko je trajao film mogli smo da se grlimo i ljubimo do mile volje. U bioskop smo išli u šesnaest časova, jer sa prvim mrakom Dragana je bila u kući. Draga je i dalje maštao i pravio planove da Draganu uda za nekog bogatog i lepog momka. Bilo je raznih prosaca, ali je gazda Draga birao k'o da se on udaje. Lud čovek koga se Dragana plašila i slušala svaku njegovu reč. Momak je morao da bude lep, uredan, da zna da se ponaša, jer njegova lepotica zaslužuje takvog momka. I pored strogog oca

Dragana je nalazila vreme da se vidjamo, a krili smo se k'o da smo nekog ubili...

Lepa devojka i jos mirazinka mogla je da bira momka. Svake večeri u Domu omladine bile su igranke, u to vreme jedina zabava za momke i devojke. Krene se sa narodnim kolima, a završava se raznim okretnim igrama. Ja sam najviše voleo tango jer je Dragana tada bila uz mene telo uz telo a to nas je palilo i teralo krv u glavu. U Dom omladine sunce moje je dolazilo sa majkom i starom babom. Kad dođe sa babom mogli smo i da se pipkamo, Ijubimo, jer je baba gledala da zauzme mesto pored peći i spavala je ko da je u svom krevetu. Baba sa osamdeset godina i velikim naočarima gledala je svoja posla. Kad dođe sa majkom onda smo pazili šta radimo jer njena majka dobro vidi i zna šta je mladost. Žena sa pedeset godina i ružnim starijim muškarcem je svega željna a najviše Ijubavi. I kad je majka tu igrali smo sve igre ali smo pazili kad na red dođe tango jer smo tada bili spojeni ko blizanci, a to se majci nije sviđalo...Posećivali smo i vašare i sa nama je uvek neko bio. Devojka kad hoće uvek nađe vreme da se vidi, da izađe sa svojim momkom. Na vašarima sa nama je obavezno bio njen sluga koji je svojim oblačenjem izazivao pažnju. Zvale su ga devojke u kolo ali je on sve to odbijao i nije se udaljavao od Dragane. Meni je u početku smetao ali sam se vremenom navikao na njega i nisam ga primećivao...Na svakom vašaru ja sam joj kupovao licidersko srce, uvek smo bili u kolu, a sve to je smetalo slugi koji je goreo od Ijubomora. Ja na čelu kola, a ona do mene i kad krenemo ne znamo da stanemo. Tako je to bilo, ali na moju i njenu nesreću to vreme brzo prođe, ali je ostalo sećanje.

Dok smo igrali tango ja sam joj rekao da sam upisao srednju (večernju) školu. Od nje sam tražio da me poljubi k'o glumica glumca a ona je to i uradila. To je videla i njena majka, ali nam posle igranke ništa nije rekla. Posle tog slatkog poljupca je obećala kad završi školu da će se udati za mene. To je za mene bio znak da se uozbiljim i počnem da učim. I pored posla fizikalca učio sam k'o lud i za četiri godine postao sam medicinski tehničar.

Išli smo zajedno da podignemo svoju diplomu. Bio je sunčan dan, a moja draga je sijala k'o junsko sunce. Iz Zemuna smo došli na Kalemegdan i tu smo jeli kolače i pili koktu. Tog dana smo se na Kalemegdanu Ijubili i mazili, želeli smo da idemo i dalje ali nije

bilo mesta. Dragana je obećala da ćemo našu Ijubav nastaviti na našoj Avali. Čovek kad voli može da čeka. Čekanje je znak da se rodila prava Ijubav. Sve što je brzo nije prava Ijubav. Sad se desi i nikad više. Meni su stari Ijudi govorili da prvo treba Ijubav da se desi. Tek posle Ijubavi ide seks. Ako je obrnuto to kratko traje i ne zove se Ijubav. - Mićko, šta radiš u subotu? - Ništa, sad imam vremena jer više neću da budem fizikalac. - Sad je Mićko moj doktor. - Ko zna, možda ću jednog dana i to biti. Doktor Brana je već zvao i pitao da li hoću da radim. Prvo da se odmorim, a za rad ima vremena. Mogli bi u subotu na Avalu. - Ko će da čeka dva dana? - Ko voli taj će da čeka

Sine, danas budi kod kuće, dolaze nam gosti. - Ja moram da se vidim sa Draganom. - Možeš jedan dan bez nje. - Majko, bez nje ne mogu ni jedan minut. - Ludo dete, nije ona za tebe...

Subota, dan vedar, nigde oblačka, a sunce se smeje na plavom nebu. Kao da se i ono raduje što ću danas prvi put voleti moju Draganu. Dugo sam čekao i dočekaio da mi se desi ono što već duže vreme želim i sanjam da mi se desi. Ona se zaposlila kao učiteljica u jednoj Beogradskoj školi. Sada je samostalna, ima svoju platu i može sama da odlučuje ko će joj biti momak i sutra muž. Njen otac Draga je znao da smo zajedno i čekao je prvu priliku da nas razdvoji i svoju jedinicu uda za nekog bogataša. O meni je i dalje imao loše mišljenje i vređao me na svakom koraku.

Spomenik neznanom junaku na Avali

Još malo pa ću stići kod spomenika neznanog junaka gde me po dogovoru čeka Dragana. Na Avali osim radnika koji zalivaju cveće nema žive duše. Jedino se povremeno oglašavaju ptice svojim lepim pevanjem. Na stepenicama koje vode do vrha spomenika sedi moja Dragana. - Mićko, ja čekam više od pola sata. - Ja sam krenuo na vreme ali nikako da stignem. - Ja sam se uplašila da nećeš doći. - Ja od sreće celu noć nisam spavao. - I ja sam se prevrtala i znojila u krevetu. Nisi me ni poljubio. - Sad kad krenem teško tebi. - Dosta, ne mogu da dišem. - Sunce moje, idemo u boriće. - Ja se plašim. - Koga, lepoto moja? - Da ne ostanem trudna. - Ti ništa ne znaš. - Ja ništa ne znam. - Onda ćemo sunce moje samo da se mazimo I ljubimo. - Ja ovoliko godina čekala, a ti hoćeš samo da se ljubimo. - Da pomazim te lepe sise. - Baš su lepe. - Dozvoli da ih pomazim i pomognem da skineš brushalter. - Ja se stidim, još nijedan muškarac nije video. - Baš su lepe. - Sta to radiš? - Samo da poljubim. - Nemoj. Hvata me neka slatka jeza. - Moraš i farmerke da skineš. - Da ostanem samo u gaćicama? - Ja ću da ih skinem. - Mene je sramota. - Ja ću da žmurim, a ti skini gaćice. - Baš si bezobrazan. Mićko, gde da legnem, trava je vlažna. - Može na moj sako. - Isprljaće se. - Kupićeš mi novi. - Ako budeš nežan i dobar.

Opusti se sunce moje. - Ja nisam skinula gaćice. - Sad ću ja. - I to je sramota velika. - I on voli da vidi i oseti i uđe tamo gde treba. - Samo polako. - Jel' na pravom mestu? - Kako me lepo golica. - Sad ćeš ti da se pokvasiš, a on će da krene. - Neće me boleti. - Ne znam, sunce moje. - Odjednom sam čuo "joj joj" i osetio neku toplu tečnost. - Slatko moje, jel' bolelo? - Malo, ali sam osetila takvu slast da bi želela da mi se ponovo desi. Mićko, jel' to beše? - Sunce moje, beše. - A ja sam se plašila da će me to mnogo boleti. Mićko, daj mi maramicu da se obrišem. - Ti krvariš. - Nije to ništa, to se desi svakoj devojci kad tad.

Mićko, dođi. - Što si mi lepa. - Ja bih opet. - I ja bih sa tobom svaki dan od jutra do mraka. Ja navalih, moja devojka se nije branila, a mi smo uživali neznajući da će nas sudbina rastaviti jednog dana.

Mićko, vreme je da idem kući. - Gde su tvoji? - Otišli su da vide nekog momka koji želi da se ženi. - Jel' ga poznaješ? - Nikad ga moje oči nisu videle. - Hoće otac na silu da te uda. - On hoće, ali ja neću, ja sam sebi našla momka. Šta bih ja bez tebe. - Nas je Bog

spojio i mi ćemo biti zajedno do kraja života.

Ja se plašim tvog oca. - Ja sam obećala i ispuniću obećanje. - Ja se plašim za našu vezu. - Mićko, ja imam i želim samo tebe.

Sine, ustaj, vreme je da krenemo. - Brzo ću ja, majko. Šta se to čuje napolju? - Neka kuknjava. - Da nije neko umro? - Ovo kukanje dolazi iz crkve. Moja kuća je bila udaljena od crkve manje od pedeset metara i sve što se u njoj dešava čuje se i u mom dvorištu. - Majko, ja sam se obuk'o. - Jesi li obukao duge gaće i šlofijanku? - Ja nisam mali, za koji mesec ili godinu ja ću se ženiti. Idemo majko. - Ja se plašim da idem sama jer se blizu štale skupljaju kerovi koji hoće i da ujedu. - Majko, da odemo do crkve i vidimo šta se dešava? - Ja ne bih. - Samo da vidimo i odmah idemo. - Kako hoćeš. Kada smo došli do crkvene kapije Ijudi su počeli da viču i mole da se otvore crkvena vrata. Juče je bio veliki petak i neko je zatvorio Ijude u crkvu, a ispred stavio mnogo granja i trnja. Kasnije se pričalo da su to uradili komunisti i krijući se spominjali jedno ime. Precić, ovo ime se samo šaputalo jer je bio opasan i uvek spreman da napadne svakog ko mu se suprotstavi. Nosio je kožno odelo i debeli vojnički opasač sa futrolom u kojoj je bio veliki italijanski pištolj. Selo je sumnjalo da je on zatvorio Ijude u crkvu ali to niko nije smeo javno da kaže. - Sine, šta to radiš? - Pokušavam da otvorim vrata. - Bez ključa ne možeš ništa da uradiš. Idemo sine, može neko da nas vidi pa da sutra kaže da smo mi zaključali Ijude. - Nema ko, sad je 4 sata, vreme kad Ijudi spavaju.

Do štale je trebalo ići desetak minuta. Na ulazu u štalu su nas sačekali kerovi koji su na nas počeli da laju. Pošto sam u rukama imao veliki štap oni su se brzo razbežali. - Majko, šta traže ovde kerovi? - Koleginice koje rade hrane ih mlekom i sirom i oni su uvek tu kad se krave muzu. Štala je bila dugačka sto metara, a široka osamdeset metara. Tu je bilo mnogo krava, sve krave muzare i nekoliko bikova. Na kraju štale bilo je i nekoliko konja koji su služili da se đubre odvlači u njive. Nije bilo vremena za kafu jer je bilo mnogo posla. U to vreme pila se divka kafa. Neki su sa kafom pili i mleko. Oni koji su pušili koristili su čistu divku. U štali sa majkom su radile još dve crne žene i šef koga niko ne razume. Sa majkom sam često dolazio u štalu gde sam naučio da muzem i sirim. Zato mi je majka kad primi platu davala po pedeset - sto dinara. Ja sam te pare čuvao i trošio sa Draganom. U štalu se dolazilo rano i

osim kerova i ptica ništa se nije čulo jer su Ijudi spavali. Nedeljom sam sa radnicima razvezio mleko i od agronoma Pešića dobio sam ruski tranzistor. Dobar čovek koji je rano umro jer su mu obolela oba bubrega. Nije imao ni 40 godina kad je iznenada preko noći otišao na onaj svet. Dok smo se ja i majka mučili, otac je uživao jer je uvek imao neku funkciju gde se nije ništa ili malo radilo. Čovek komunista imao je zadatak da hvali Tita i partiju, a on je to dobro radio.

I otac je imao neku svoju muku koju je pokušavao da reši odlaskom u kafanu. Od kuće je odlazio oko sedam sati, a kući se vraćao u ponoć, toliko pijan da nije znao da potrefi vrata. Sve je ovo dugo trajalo da bi se otac preko noći smirio i počeo kući da dolazi na vreme. Zašto je pio, i to ću reći. Zašto se smirio, i to вреди napisati. Moja majka je bila mnogo lepa žena, ali se otac zaljubio u popadiju. Mala žena, sa kratkom kosom i šiškama koje su joj padale na oči. Oči vragolaste sijale su k'o mačka kad krene u lov. Imala je sve ono što krasi lepu ženu, ali je majka bila mnogo lepša.

Otac Radoje i majka Danica

Oca je dugo odbijala, a on je svoju nemoć zalivao alkoholom. Da li je volela mog oca ili je to bila samo avantura, to zna samo ona. Kad se pop razboleo i umro od tada se sve to pretvorilo u veliku

Ijubav i ko zna kad bi se završila da se dama nije razbolela. Iznenada je otišla iz sela i više je niko nije video... Sa dolaskom novog popa došla je i nova popadija na koju je moj otac bacio oko. Pričalo se da je i ovu popadiju ugrabio komunista ali to niko nije javno govorio. Znam da me je nova popadija zvala za uskras da idem po selu i skupljam jaja. Često sam bio i na ručku, a ona je znala vrlo česo i sto dinara da stavi u moj džep. Otac nije išao u kafanu, nije pio, kući je dolazio na vreme, a da li je voleo popadiju to još nisam video... Ostale su priče da komunista voli samo popadije. Selo je pričalo, a da li je tako ne znam. - Sine, gde si dosad? - Bio sam sa Draganom. - Zvao te je doktor Brana. - Otići ću sutra kod njega. Majko, ja sam umoran i idem da spavam. - Napolju je još dan. Hoćeš da jedeš? - Nisam gladan. - Sine, tebi će devojka doći glave. - Ona je dobra, najbolja koju znam. - Dete je dobro ali mora da sluša oca koji neće dozvoliti da budete zajedno. Narod kaže, para na paru i tako se pojavi momak Mile, sin gazda Žike. Bogat otac, šaren sin koji se već dva puta ženio. Od dve žene četvoro dece. Za takvog čoveka gazda Draga hoće da uda svoju mezimicu. Priča se da momak Mile voli da kupuje devojke i žene i da voli da uživa kad ostanu trudne, a on neće da ispuni data obećanja. Daje Mile pare ali zna i lepo da laže pa se žene i devojke lepe k'o marka na pismo. Gazde su se lako dogovorile, a da se momak i devojka nisu ni videli. U moje vreme roditelji su svojoj deci nalazili muža odnosno ženu. Takvi brakovi su dugo trajali jer je bilo sramata da se devojka vrati u očevu kuću. To je bilo vreme ludih običaja gde su deca morala da slušaju roditelje.

Sine, jesi li čuo? - Priča se majko. - Jel' to istina? - Ne znam, majko. Meni je Dragana obećala da će se udati za mene. - Ja sam ti govorila, a ti meni moja Draga na, pa moja Dragana. - Mi se volimo. - Kad se volite, što se udaje za drugog momka. Momak je lep i bogat. - Ja ga ne poznajem, majko. - Ja poznajem njegovog oca. Deda Čeda je hteo da me uda za njega ali ja nisam htela jer je ružan k'o smrt. Sine, to je mnogo bogata familija, ali su svi ženskaroši. Kod njih žene ostaju samo dok se ne porode. Sine, nekada ni pare ne pomažu, zato se ženi samo iz Ijubavi. - Ja volim Draganu. - Sine, pare dođu i prođu, a Ijubav ostaje za ceo život. Kad si se video sa Draganom? - U subotu. - Danas je petak. - Skoro sedam dana se nismo videli. - I ne možeš da je vidiš kad je otac zaključao u kuću. -

Majko, ona radi u Beogradu. - Znam i to, ali je do autobusa vozi fijaker, i vraća je kući. - Majko, lako je njoj kad ima slugu. - Priča se da je sluga njen brat po ocu. - Majko, selo svašta priča. - Jeste, sine, isti je Draga. - Ja u te priče ne verujem. Draga je velika baraba. - Ko će njega onako ružnog. - Žena koja je rodila tog malog, zaposlio je k'o kuvaricu. - Majko, otkud ti to sve znaš? - Priča selo. - A ti u to sve veruješ? - Sine, to je istina...

Ja i sunce moje

Dragana je iz bogate kuće, ona je dobra cura ali su joj roditelji šareni ko uskršnje jaje. Otac je devojci napravio dete, a za majku se priča da se vidja sa našim popom. Meni je Dragana dobra. - Sine, iver ne pada daleko od klade. Kad ćeš da vidiš Draganu? - Sad nju zaključavaju i prate, a ja od posla padam na nos. Majko, još malo pa ću biti svoj čovek. - Jesi li bio kod doktora Brane? - Bio sam juče. - Šta kaže? - Posla ima, ali prvo moram da položim državni ispit. Prvo moram šest meseci da idem u bolnicu na praksu pa tek onda mogu da polažem državni ispit. - Ko će to da dočeka? -Ja, majko. Mi smo se dogovorili, kad dobijem posao da se uzmemo. - Draga bi se pre ubio nego što bi tebi dao svoju jedinicu... Draga je lud za trojicu. - Majko, ja volim njegovu ćerku. I ne želim da ga vređaš. - Ja ga dobro poznajem i znam da se tako loš čovek jednom radja u sto godina. Sine, da li ti je Dragana nešto rekla? - Mi srno razgovarali da nećemo da živimo ni kod njenih ni kod mojih roditelja. - A gde ćete da živite? - Otići ćemo iz sela i naći neki stan. - Ko će da vam

plaća kiriju? - Ona radi, a ubrzo ću i ja dobiti posao. Doktor Brana je dobar čovek i on kad obeća to je sigurno sto posto. Baba Tala kaže da smo neki rod. - Ja ne znam ali to sada i nije važno, jer je čovek obećao da ćete zaposliti kod njega. - A gde on radi? - On je profesor i radi na više mesta. Ja sam sine čula da radi u bolnici sa onim bolesnicima koji čas plaču, a čas se smeju. - Majko, on je doktor za takve bolesnike.

Sine, videla sam da te Dragana voli. - Volim i ja nju. - Ali onaj njen otac voli samo zeta koji je gazda i koji ima kapital. Dragana se neće dugo zadržati ako se uda za Mileta jer je to bogata švalerska familija. Ja se molim Bogu da seoske priče nisu tačne, ali se plašim šta sve može da se desi u gazda Draginoj kući. Šta ste vas dvoje još pričali? - U Beli Potok dolazićemo kao gosti. - Živite gde hoćete, samo se slažite i volite. Bez ljubavi nema ni braka ni života. - I ja sam se uplašio, jer selo ne prestaje sa pričom, a ja nemogu da vidim Draganu i od nje čujem istinu.

Komšija, gde si, šta radiš? - Učim, hoću da polažem državni ispit. - Čujem da si završio srednju školu. - Jesam, Joco. Od koga? - Od oca. - Mogao bi da mi pomogne da se zaposlim u Hitnoj pomoći. - To moraš ti da ga pitaš. Sad možeš i da se ženiš. - Imam devojkicu, ali je još rano. - Naš narod kaže, ko pre devojci ona je njegova. - Ti si imao neku lepu iz našeg sela. - I dalje smo zajedno. - Lepa cura. - Ja biram Joco. Da nije i Joca nešto čuo pa hoće da mu ja to potvrdim. Opasni smo mi Srbi, samo hoćemo rekla-kazala, a niko ne gleda svoja posla... - Čuo sam i ja da u nedelju dolazi Draganu da veri momak Mile, gazda Žikin sin. Čuo sam i da se dvaputa ženio, ali to selo ne sme da priča. Svi ćute k'o da im je maca pojela jezik. Prijatelji su se dogovorili i time je sve rečeno. Gazdina reč se poštuje, a deca samo treba da slušaju i rade kako roditelji kažu.

U gazda Draginoj kući sve vri "ko u košnici". Svi rade, svi se spremaju za taj dan koji je Draga dugo čekao. Hteo je on svoju mezimicu i ranije da uda ali je čekao da prvo završi školu. Već nekoliko dana u Draginu kuću uselila se muzika, a njihova svirka i pesma počinje od rane zore, a završava se u ponoć. Gazda je gazda, tako je uvek bilo i biće....

Meni se ništa ne radi, ne mogu da spavam, ništa mi se ne jede i samo mislim na sunce moje. - Sine, što danas nisi bio na poslu? - Boli me stomak. Mora da sam nešto kvarno pojeo. - Ženo, njegova

bolest se zove "ostavila ga devojka" - Radoje, ostavi dete na miru. Draga, bi se pre ubio nego bio priljatelj sa nama... Znam ja njega, kuće četničko, svašta je radio u ratu i neka se zahvali bogu što je živ. - Radoje, bio je rat. - Bio, ženo, ali nije morao da ubija, krade i siluje sve što nosi suknju. Taj nije birao, njemu su i babe bile dobre. - Zar je i to radio? - On i njegov ljudi brat mnoge porodice su zavili u crno.. - Otkud ti to znaš? - Moja četa je bila zadužena da ga likvidira, ali je pas imao sreće i preko nekih svojih veza je pobjegao u Šumadiju.

Da nije krao i ubijao danas ne bi bio najbogatiji čovek u selu. - I drugi su krali. - Jesu, ženo, ali oni nisu klali i silovali decu, a roditelji to gledali. - Neka mu Bog sudi ako je kriv, a njegovu ćerku ostavi na miru. Dete mu je dobro i kad me vidi uvek mi se javi i nas dve se slatko razgovaramo.

Njena majka se ljubi sa popom u crkvi, a ljudi su videli da to rade na livadi i u šumi. - Otkud ti to znaš? - Ljudi pričaju. Radoje, i tebe ogovaraju. - Ko priča, šta priča? - Svašta, ali ja narodu ništa ne verujem. - Kaži ko je taj, da mu glavu razbijem. - Da se i ti nisi udvarao njenoj majci pa kad te je odbila ti je sada ogovaraš? - Žena je lepa, nema šta, ali sam ja oženjen čovek. - Neće mačak slaninu. Radoje, i o tebi se priča, pa smo i dalje zajedno. - To pričaju oni koji me mrze. - Pominju popadiju i tvoje česte odlaske kod nje. - U zadruzi treba činovnik pa se i ona javila na konkurs. - A ti hoćeš da joj pomogneš? - Ja sam predsednik konkursne komisije. - Što meni nisi našao lakši posao? - Šta da radiš, u kancelariji? - Mogla sam da budem kafe kuvarica. - Direktor je doveo svoju rođaku. - Oni su rod kao što sam ja princeza. Čoveče, čuti, nisam ja sisala veslo. - Možeš svašta da misliš i pričaš, ja sam čist pred Bogom. - Još se nije rodio takav muškarac.

Devojka je dobra i blago onom ko je oženi. - Ženo, ti ništa ne znaš. - Ti si najpametniji i tvoja reč mora da bude poslednja. Radoje, gledaj svoja posla i ne ogovaraj tuđe dete. Ona je mogla da bude i tvoja snaja. - Mogla je da je mamin sin više bio muško. - Deca su se volela, vole se i dalje ali sudbina ne želi da žive zajedno. - Ima još devojaka. - Ima Radoje, ali naš sin voli samo Draganu. - Šta on zna šta je ljubav? - Dete je napunilo šesnaest godina i vreme je da voli i da se ženi. Sa koliko si se ti godina oženio? - Nisam se još ni brijao, a moj otac Stepan navalio da se ženim. - Nije imao ko da radi i čuva

stoku. Šta ti fali što si se mlad oženio? - Ništa, ali sam mogao u školu da idem. - Da nije bilo rata ti bi danas bio slepac. Radoje, komunista ništa ne radi, a prima državnu platu. - Mogao sam ja i direktor da budem. - Što nisi? - Da sam imao srednju školu danas bi bio budža u zadruzi. - Tvoj kolega Loca je upisao srednju ekonomsku školu. - Jeste, ali nikako da donese diplomu. Ja sam bio bolji đak od njega. - I hteo si da se oženiš njegovom ženom. - To je hteo moj otac jer je bila mirazinka i malo je vukla nogu.

Ako je tako suđeno, neka je Dragici srećan brak, a mi ćemo našem sinu naći neku devojkicu. - Ženo, nije slep pa neka sam sebi traži druga. Ženo, ja nisam krao. - Zato pas nema zašto da nas ujede. - Nismo mi sirovašni. - Šta imamo? - Imamo novu kuću. - I u kući stvari koje smo doneli od tvojih pokojnih roditelja. - Jeste ženo, ali ja danas mogu mirno da spavam....

Sine, gde si krenuo? - Trči za onom četničkom ćerkom, a ona ga neće. - Neka trči, devojka je dobra, lepa i pametna. - Kad bi znao da iver ne pada daleko od klade, on bi tražio drugu devojkicu. - Sve ti znaš! - Ženo ja se nisam juče rodio.

Sine, sutra hoću da te vidim u šest sati da si na poslu, neću ja hlebom da te hranim. - Jedva čekam da položim državni ispit i da pobegnem iz te jebene zadruge. Odo' ja. - Čekaj, sine, imam nešto važno da ti kažem. - Sve si rekao. - Moj drug Prcić ima devojkicu za udaju. - Neka se udaje, ja imam devojkicu. - Ćerku četničkog vojvode. - Ona ima ime. - Baš me briga kako se zove. Slepče jedan, ona te neće. Ona neće golju, ona puca na visoko i udaje se za bogatog momka. - Ona mora da sluša oca koji voli samo pare. - Shvati da se udaje za bogatog momka, gde će da živi i uživa. - Ima ona svoju platu i može dobro da živi i bez ičije pomoći. - Radoje, ne staj sinu na muku. - Sutra će da bude srećan što je nije uzeo. Da li ona zna da se udaje za čoveka koji se dva puta ženio? - Radoje, ne pričaj to pred sinom. - Ženo, to celo selo zna ali svi ćute. - Ćuti i ti. - Majko, neka priča, ja ga ne slušam.

Sine, da li si video tu Prcićevu ćerku? - Jesam. - I šta kažeš? - Neću da budem zet čoveku koji zaključava Ijude u crkvi. - Od koga si to čuo? - Priča selo. - Ako to čuje Prcić teško njima. Prcić je obećao miraz, a devojka nije loša. - Radoje, što se dosad nije udala? - I ona bira. - Ona je starija od našeg sina sedam-osam godina. - Pa šta? - Da je dobra, dosad bi je neko uzeo. - Ženo, ti sve znaš. -

Mladom momku treba mlada devojka, a za te starije dobri su i udovci. - Majko, ostavi me na miru. - Mi sine samo pričamo, a ti nemoj da nas slušaš. Dragana je lepotica, a Prcićeva ćerka je prosečna cura. - Ženo, kad si je poslednji put videla? - Viđam je svaki dan jer prolazi pored naše kuće kad ide u prodavnicu. - I šta joj, ženo, fali? - Sredina i krajevi. - Samo tvoj sin je lep. - On je majci najlepší. Ona Dragani ne može ni cipele da obriše. - Radoje, bilo bi lepo da tvoj sin oženi Draginu ćerku. - Ženo, od tog posla nema ništa. - Sa mirazom njegove ćerke bili bi drugi ljudi. - Ženo, četnici i partizani ne mogu zajedno.

Sunce moje, sutra ćeš da budeš sa drugim momkom koga još nisi ni videla. Sve naše priče, svi naši planovi od sutra padaju u vodu. Da li ćeš tog momka voleti kao mene ili ćeš sve da zaboraviš i kreneš iz početka? Koga nema, bez njega se mora, kažu stari ljudi.

Subota, sunčan dan bez vetra i sa mnogo sunca. Ljudi rade svoje svakodnevne poslove, a u domaćinskoj kući teku poslednje pripreme jer je sutra dan kada će drugi momak veriti sunce moje. Dobiće prsten od momka a tu su i darovi koje će dobiti od svekra i svekrve i bliže rodbine. Sutra će moja Dragana biti okićena ko božićna jelka... Muzika svira bez prestanka i podseća ljude da će sutra u gazda Draginoj kući biti veselo. Draga je čekao i dočekao priliku, a da li će se Dragani svideti momak to niko ne pita jer su roditelji sve završavali. Lepo je rekao moj otac, da bi se Draga pre ubio nego bio priljatelj sa komunistima. Mnogi meštani će sutra biti gazda Dragini goosti, a on neće žaliti hranu i piće. Hoće gazda da se pokaže i da se pamti dan kada je njegova jedinica verena. Treba se pokazati i kod prijatelja, ali je Draga to znao jer je godinama obilazio razna veselja gde je uvek bio rado viđen gost.

Te subote koju ću pamtit dok sam živ obilazio sam sva mesta gde smo se nekad sastajali, ljubilu, mazili ali od Dragane ni traga ni glasa. Možda me je zaboravila, možda me nije dovoljno volela, a ja se pitam kako ću sutra bez nje. Možda je morala da poslušaju oca jer on kad se naljuti je mnogo opasan čovek. Gazda Draga je uvek sa sobom nosio italijanski pištolj i kamu (veliki nož za klanje ljudi i svinja). To mu je bila navika iz četničkih dana. Jednom četnik, uvek četnik. Čovek koji jednom ubije postaje kukavica i čuva se od vidljivog i nevidljivog neprijatelja i zato nosi oružje. Opasan je nevidljivi neprijatelj od koga nema spasa, a zove se savest. Kad on

priča svi čute, kad on peva, čuje se samo on. Gazda Draga je bio mnogo opasan i bogat čovek. Selo je šaputalo, a komunisti su i glasno govorili da je u ratu bio četnički vojvoda. Zahvaljujući Dragi selo je bilo pošteđeno četničke kame. U selu se ne zna ni za jedno četničko ubistvo. Zna se za pijanke, četničku gibanicu, mladu prasetinu i cigansku muziku. Zna se i za silovanje žena i devojaka, ali ni jedna žena nije bila ubijena. Žene su pravile poznatu četničku gibanicu sa mnogo sira, kajmaka i masti, a Ijudi su pekli mladu prasetinu. Kad se jede gibanica mast curi na bradu. Gde su četnici tu je i muzika. Dok su se četnici nalivali dobrom domaćom rakijom i merkali (gledali žene i devojke), muzikanti su svirali bez prestanka. Ako violinista ili harmonikaš prestane da svira, dobije metak u glavu. Pijani četnici, a bilo je i treznih, jurili su žene po dvorištu i koju stignu vodili su u seno. Sad su tu pokazivali svoju muskost. Bilo je žena koje su se branile, ali su posle silovanja u licu izgledale k'o da su bile u bokerskoj areni. Ljudi koji su pokušavali da zaštite žene bili su ubijani iz puške, a neki su zaklani k'o svinjče u oboru. Šta je sve rađeno u drugim selima to se zna, ali osim bivših partizana to neće niko da govori. Moj otac kaže da je ubijao samo nožem, klao je Ijude sa osmehom na licu. Njegovi četnici koristili su i nož i vatreno oružje. Zbog ove četničke družine ugašene su mnoge porodice. Partizani su više puta jurili njegovu četnu, mnoge su ubili, a kako je Draga dočekao slobodu i danas se pita moj otac Radoje.

Nedelja za mene, crna nedelja. Od rane zore u najvećoj i najbogatijoj kući muzika ne prestaje da svira. Sunce moje, zar me ostavljaš i sve želiš da zaboraviš? Bože, pomози i meni i njoj. Ja krenuo u centar sela jer će tu proći svadbena kolona fijakera, sa lepim konjima, posebno zakićenim za ovu priliku. Crkvena zvona počeše da pevaju svoju pesmu. U prvom fijakeru bio je momak sa svojim roditeljima, a u drugom muzikanti. U ostalim fijakerima rodbina i prijatelji. Bogati Ijudi imaju bogate nrijatelje, a siromašni vaške i bajat hleb. Tako je bilo i biće sve dok gavran ne pobeli. Kako je meni bilo to samo ja znam i oni momci koji su nešto slično doživeli. Vratio sam se kući i odmah otišao u svoju sobu. Majka je radila, a oca nisam video u dvorištu. Da li je otišao kod popadije ili u baštu, to je samo on znao... U sobi sam, a na zidu slika moje lepe slatke Dragane. Tu sliku, koju sam uramio, dobio sam posle naše Ijubavi na Avali. Pozadi piše "samo mom budućem čoveku".

Njegova i samo njegova Dragana. Da li sam plakao ili sam proklinjao zlu sudbinu, ne smem da napišem, ali mi je bilo mnogo teško. Te nedelje i moje sobe i danas se sećam. Njenu sliku i danas čuvam iako je prošlo mnogo leta i zima. Prva ljubav, prvo razočaranje, koje i danas pamtim. Ljudi kažu da se gubitak druge i treće ljubavi lakše preboli. Da li je tako, saznaću jer sam još mlad. Sutra punim 19 godina i neće imati ko da me poljubi. Ljubav je oluja koja dodje, traje i ode. Sunce moje, sutra će da voli i ljubavi drugog čoveka. Da li je tako trebalo da bude ili je to sudbina, to samo Bog zna...

Sine, vreme je da se ustaje. - Pusti me još malo da spavam. - Dok ustaneš i nešto pojedješ, doći će vreme da kreneš na posao. Sine, znaš šta ima novo. - Ništa me ne zanima. Cele noći nisam mogao da spavam, a glava boli, hoće da prsne od bola. - Sine, ima Boga. - Da ga ima, ne bi dozvolio da drugi momak uzme moju devojkicu. - Ona je i dalje tvoja. - Kako, zar se juče nije verila i obećala Miletu, sinu gazda Žike? - Ništa od toga se nije desilo. Dragana, kad je čula da dolaze da je vere, ona se obukla i otišla kod tetke u Obrenovac. Njena majka je rođjena u Vranju, ali je sa roditeljima i sestrom otišla da živi u Obrenovac. Draga je upoznao majku kad je kupovao kravu i sa kravom je doveo u Beli potok. Sećam se ja njihove svadbe. Celo selo je bilo na svadbi, a na ražnju se pekla dva vola. Svadba je trajala tri dana, a gosti su od alkohola spavali i ispod stola. Tri dana se jelo i pilo, bila je to velika svadba o kojoj se i danas priča. Sine, Dragana te voli. - Meni je govorila da hoće samo mene. I da ćemo otići da živimo što dalje od njenih i mojih roditelja.

Gazda Dragi je od sramote pozlilo kada je od žene saznao da Dragana nije u kući. Počeo je da viče i udara ženu, ali su dalje batine sprečili gosti koji su bili tu. Sumnjao je Draga da je njegova žena tu umešala prste ali je sve ostalo na sumnji i nekoliko šamara. Puna kuća ljudi, tu su i prijatelji, a devojkice nema. Kad je to čuo Mile, on je prvi ustao, pozvao roditelje i svi gosti su napustili Draginu kuću. Sa odlaskom gostiju i muzika je otišla i u Draginoj kući zavlada tišina. Žena se klela da ništa ne zna i da će pokazati ćerki za ovu veliku bruku koja se desila u njihovoj kući. Draga je menjao boju lica i govorio - platiće ona meni. Negovao sam je od kilo mesa, a ona oca ovako da obruka. Sad mi se smeju golaći, nadničari, a

najviše komunisti. Svima njima jebem majku. I oni će da me zapamte, kad im kaže gazda Draga. Ja sam odlučio, ja sam dao reč gazda Ziki i tako mora biti ne zvao se ja Draga. - Čoveče šta ti je? - Počeo sam da se gušim. - Mali, idi zovi hitnu pomoć. - Brzo ću ja gazdarice. - Draga, čas crven u licu, hoće krv da curi, a čas je beo ko kreč. Dođe i hitna pomoć koja dobi dobar bakšiš i odvezoše Dragu u bolnicu. Smestili su ga na internu kliniku, a neki mali suvi doktor reče ženi da sprema šta nema. Žena se nije mnogo potresla ali je sin plakao, molio i davao pare samo da mu otac ostane živ. Sedam dana svaki dan u posetu su išli žena i sluga koji se nije odvajao od Drage.

Kad je prošla kriza i kad su doktori rekli da će gazda ostati živ, majka je pozvala Draganu da se vrati kući. Tetka je zadržavala Draganu da još malo ostane ali kad je od sestre čula šta se desilo, sve je ispričala Dragani. Kad je Dragana čula da joj je otac u bolnici, istog dana se vratila kući. Krivila je sebe za očevu bolest, ali joj je majka stalno ponavljala da je brak bez ljubavi osudjen na propast. Bolji je Mićko od naduvenog i uobraženog Mileta. - Majko, ja volim samo njega i njemu sam mladost dala. - To nisam znala. - To nam se desilo na Avali. Majko, ti se ne ljutiš? - Ne, ako je iz ljubavi. Mene je moj otac zajedno sa kravom prodao tvom ocu. Ja sam se udala, tebe rodila, ali tvog oca nisam nikad volela... Imala sam momka u Obrenovcu ali ga moj otac nije voleo jer je bio radnik koji je jedva zarađivao za hleb. Od svoje male plate hranio je oca, majku i tri male sestre. Ja sam htela, ja sam se obećala tom momku ali otac nije znao. I danas nosim Zoranovu sliku. - Što je lep. - Nikad sebi ne mogu da oprostim što se nisam udala za njega.

Sine, dobra je tvoja Dragana. - Ona je sunce moje. - Ja bih volela da mi bude snajka, ali se plašim kako će da reaguje Draga kad je bude video. Ja sam sigurna kad baksuz ozdravi da će se ponovo videti sa gazda Žikom i pričaće o Miletu i Dragani. To su opasni matori baksuzi koji misle samo na pare. Velika je to bruka za Dragu i on će sve učiniti da mu Mile bude zet.

Sada kada se vratila Dragana, da je potražiš i razgovaraš sa njom. Važno je šta ona hoće i kaže. Ako te hoće, da se majka sprema. Imam jednu njivu koju mi je dao otac Čeda pa mislim da je prodam. Njiva je na lepom mestu i dobiću dosta para. Dovoljno da ti majka napravi veliku svadbu. Ima da se pamti. - Majko, jel' čuvaš

narodnu nošnju? - Čuva je majka za moju snaju. Od oca sam dobila i zlatan lančić sa medaljonom, i njega ću da dam. Sve će majka da da samo neka se deca vole. - Dragana mi je lepa k'o ikona. - Videla majka da i ona voli tebe. - Bez nje je teško živeti. Ljubav, Ijubav i to je sve što je čoveku ostalo. Sve drugo dođe, prodje, ili se zaboravi. - Ja nisam volela tvog oca pa sam se udala za njega. - Kako si mogla? - Morala sam jer se Čeda dogovorio sa Stepanom, a mene nije niko ništa pitao. Majka Stana se bunila govoreći šta ću kod siromašnog Radoja kad su me tražili momci iz domaćinske kuće. Kopala sam kod mojih roditelja, a sada kopam i kod Radoja. - Vidim, majko, ti se baš mučiš. - Navikla ja da radim i tako ću dok ne umrem. - Opasan je moj otac. - Ja ga najbolje poznajem. - I ja sam ga dobro upoznao. Kad se setim njegovih batina, pitam se da li sam još živ. - Zato ti sine budi dobar, pazi i voli Draganu. - Mi se volimo. - Ljubav traba negovati i čuvati. Njen otac Draga je sačuvaj bože i ja se pitam kako ona lepa žena može da ga poljubi. Žut u licu, pun pega, a na ćelavoj glavi ima dve dlake. Sa krivim nogama i velikim stomakom liči mi na bure od sto kila. - Majko, ja moram u zadrugu, a ti ako nešto čuješ... - Tu je baba Tala. Ona sve prva čuje.

Tri nedelje je Draga bio u bolnici i svaki dan su ga posećivali žena, ćerka i sluga. Nikad nisu išli praznih ruku, a sluga je delio pare svakome ko je rekao da će njegovom ocu biti dobro. Kada je doktor pitao ko je ovaj mladi čovek, majka je rekla - sin. Tako su sada i doktori znali da Draga ima sina i ćerku...

Fijakerom su išli do drumu i tu čekali autobus za Beograd. Fijaker je kući vraćao Žile, prvi Dragin komšija. Po povratku iz Beograda, fijaker je čekao na autobuskoj stanici i tako pune tri nedelje. Baba Tala je čula da je Dragana obećala ocu da će ga slušati i sve raditi kako on kaže. Čula je baba da je sunce moje otišla kod tetke u Obrenovac po želji svoje majke, jer se i ona udala za čoveka koga nije volela. Nije želela da se to desi njenoj ćerki. Sve je to čula baba Tala i sada ko radio stanica prenosi po selu. Mnogi krive Dragu, a ima i onih koji kažu da je majka u pravu. Život bez Ijubavi je izgubljeno vreme, koje muči i izaziva glavobolju. Meni je važno šta će mi reći Dragana, iako znam da će o njenoj sudbini odlučiti tvrdo glavi otac. Da li će Ijubav da pobedi pokazaće vreme, a meni je ostalo da čekam i da se nadam...

Posle tri nedelje boravka u bolnici vratio se Draga u svoje selo.

Sa njim su bili žena, ćerka i sin. U centru sela je sišao i otišao u prodavnicu da kupi sanduk piva. Hoće gazda da se vidi i pokaže da je ozdravio i da će on još dugo biti glavni u selu. Dani prolaze, a ja obilazim naša mesta sa nadom da ću videti Draganu. Da li se krije, da li me više neće ili je stvarno obećala ocu da se više nećemo viđati? U selu se samo priča o Dragi i njegovoj lepoj ćerki. U najbogatiju kuću dolaze provodadžije i Ijudi koji imaju sinove za ženidbu. Svaki otac želi da oženi sina sa najbogatijom devojkom u selu. Devojka dobra, lepa i bogata. - Dragana, sunce moje, gde si? - Ne smem da izađem iz kuće. - Ja svaki dan obilazim naša mesta, a tebe nema. - Otac je naredio slugi da me u stopu prati. - Nema dosade. - Ja sam mu zapretila da me ostavi na miru ako neće da mu razbijem glavu. - Šta ako kaže ocu da si došla na Veliku česmu? - Neće jer se mene plaši a dobio je i sto dinara da ćuti. - Sunce moje, šta se to desava sa tobom? - Samo problem. - Zašto nas ne puste da se volimo kada je život samo jedan? - Moj otac hoće na silu da me uda, a ja neću. Svake večeri je u kući svađa, a otac i dalje tera po svome. On sve zna, on je najpametniji i ko njega sluša biće srećan čovek. - Tvoj otac je tvrdoglav k'o mazga. - Mićko, ja ga najbolje poznajem. Majka je na mojoj strani i ako nešto kaže u moju odbranu dobije šamar i mnogo ružnih reči. Otac i meni svašta priča i stalno pominje moje bekstvo u Obrenovac. Ćerko, zbog tebe sam mogao da umrem. - Drago, nije ti ona kriva što imaš šećer od rođenja. - Šta bi joj falilo da se udala za Žikinog sina? Mile je lep, domaćin čovek i tu bi moja ćerka uživala ko bubreg u loju. - Drago, Mile nije momak. - Kako nije? - Dvapat se ženio i ima decu. - To selo priča, jer je Ijubomorno na njegovo bogastvo. - Tvoja ćerka je devojka. - Ko zna, kad ie stalno sa onom barabom! - On je dobro dete. - Ženo, nije se od njega odvajala. Neću da kažem da je ružan, ali ne može ni zanat da završi. Kad god prođem pored prodavnice on gura buriće. Šta će meni takav zet? - Ima završenu srednju školu. - Imam i ja bujnu kosu. - Tata, ima srednju školu i zvanje tehničara. - Onaj smotani? - I ja sam to čula. - Zeno, ti manje idi po selu i ne slušaj te seoske alapače. - Dragana, jel' istina da je tehničar? - Jeste, majko. Ja sam mu videla diplomu. - Što onda ne radi kao tehničar nego se bruka po selu? - Majko, mora prvo da položi državni ispit.

Ženo, ja sutra idem kod Žike pa da se mi orodimo. - Da li će posle one bruke želeti da budemo prijatelji? - Hoće, Žika bi za pare

prodao oca i majku. Hoćeš i ti sa mnom? - Gde ide moj muž, idem i ja...

Sine, ustaj, napolju je lep dan. - Majko, danas ne radim. - Ja zaboravila da je subota. - Danice, tvoj mezimac bi mogao sa mnom u livadu da pokosimo ono malo trave što je ostalo od juče. - Pusti dete neka spava. Dosta mu je što se muči u zadruzi. Sad je dobro zaradio.

- Jesam, majko, sve me boli, svaki mičić. U onaj veliki kamion utovarim skoro sto burića. - Sine, danas odmaraj, a ti gospodine kosu na leđa pa u livadu. Oko podne da vas vidim na ručku. Sine, jedi. - Nisam gladan. - Ima li nešto novo? - Ništa, majko. - Jel' se vidate? - Viđamo, majko. - Bože, pomози deci i čuvaj njihovu ljubav. Čovek se jednom zaljubi i ko zna da li će to ponovo da se desi. Naš narod kaže "prva ljubav zaborava nema"....

Ja čekam da se moja dama pojavi. - Kad si stigao? - Čekam te sat vremena. - Mićko, što lažeš? - Čekam te pola sata. - Sramota je lagati. - Samo što sam stigo kad se pojavi sunce moje. Ti si mi sve lepša. - Želim da ti budem lepa. - Ti si meni najlepša, lepa si k'o ikona. - Jutros rano su moji otišli kod gazda Žike na razgovor. - Ja se plašim da će se lako dogovoriti. - Teško meni, moraću da se udam za čoveka koga ne volim. - Jeste li se videli? - Još nismo, a oni koji su ga videli kažu da je lep. - Lepši od mene? - Samo je jedan Mićko. - Da poljubim moju damu? - Ja čekam, a on melje ko stara vodenica. Sto je slatko. - Da ponovim? - Ja bih da tvoj poljubac dugo traje. - Pa da se moja lepotica uguši. Jel' smem? - Pipni slobodno. - Što su porasle. - Željne su milovanja. - Sunce moje, da odemo u boriće, šuma je gusta i niko neće da nas vidi? - Drugi put. - Idemo sada.

- Čuvaj me, Mićko, nemoj da ostanem trudna. Ti svršio unutra. - Desilo se, neka. - Bilo mi je lepo. - Ja kad s tobom vodim ljubav ja se od lepote izgubim. - Tu si pored mene i ja te čuvam. - Šta ako ostanem trudna? - Ako me voliš, ti ga rodi. - To si trebao i na Avali da uradiš. - Sunce moje, device najlakše ostaju trudne. - Može li Mićko da ponovi? - Još kažeš. Ja sam spreman k'o zapeta puška. - Kako ću bez tebe, kako ću bez ovog lepog seksa? - Jel' dosta? - Lepi moj. - Idemo dalje. - Jel' ti hoćeš da ja umrem? - Slatko moje, od seksa niko nije umro. - Mićko, mnogo te volim. - Ti se šališ. - Da te ne volim ne bi se s tobom valjala po ovoj zelenoj travi. Mićko, jel'

nećeš da se Ijutiš ako budem morala da se udam za Mileta? - Ko mene pita šta volim, šta ne volim. - Ja te pitam. - Ne bih voleo jer te volim i želim da budeš samo moja. - Kako da odbijem oca kad mi on svakog dana govori da je Mile dobar, daj e prilika za mene i da ću sa njim biti srećna. - Kako on to zna? - I ja se pitam. - Čovek koji ima mnogo para ne voli sebe i Ijubomorani su srećni i zaljubljeni. Sunce moje, ja se nadam da te momak posle one sramote neće. - On je rekao ocu da je sve zaboravio i da jedva čeka da me vidi. Danas su otac i majka otišli kod njega, a u nedelju dolazi da me vidi i da prstenu. Doći će on i njegovim roditeljima jer žele sve to u tišini da se obavi. - Kada se vidimo ponovo? - Možda u subotu jer otac i njegov sin idu na pijacu u Obrenovac. - Ja bih još da te Ijubim. - Moram kući. - Samo poljubac-dva. - Sve dok me ponovo ne odvedeš u šumu. - Može to ako boćeš. - Ja s tobom uvek hoću ali već kasnim, pitaće majka gde sam dosad bila. - Zna ona da si sa mnom. - Sigurno zna i uvek za tebe ima lepu reč. Nju je otac kupio zajedno sa kravom. - Ti se šališ. - Tako je to bilo. Ona je provela život sa mojim ocem neznajući šta je to Ijubav. - Zato je ona sunce moje na našoj strani. U nedelju moraćeš Mileta da poljubiš. - Ja ću da žmurim i misliću da Ijubim svog Mićka. - Čuvaj se, opasan je on čovek. - Nije opasniji od tebe. - Ja sam čuo da je imao mnogo avantura sa devojkama i ženama. - I ja, ali su to priče rekla-kazala. Čuvaj se Ijubavi. - Vidimo se Mićko. Volim te, volim te. - I ja tebe, sunce moje.

Sine, gde si dosad? Mi te čekamo da zajedno ručamo. - Majkin mezimac trči za onom četničkom ćerkom k'o lisica kad ugleda kokošku. - Neka trči. I ti bi trčao da imaš njegove godine. - Umesto da mi je pomogao oko košenja on luta po selu. - Možemo posle ručka. - Kasno, otac je sve završio. Gde si bio? - Šetao sam. - Opet si bio sa Draganom? - Ne, bio sam sa Giletom. - I on se uskoro ženi. - Rekao je da ima neku iz Beograda koja neće na selo. - Radoje, jesi li ručao? - Jesam. - Sada mi zakolji kokošku, hoću sutra da vam kuvam domaću supu i da ispečem kokošku sa krompirićima. Reci majci da li si video Draganu? - Jesam. - I šta kaže? - Njen otac je navalio da je uda za Mileta. - Znala sam. On što kaže Dragana mora da sluša. - Predlagao sam da dođe kod nas ili da pobegnemo iz sela. - Našao bi vas Draga da se sakrijete i u mišju rupu. - Kaže Dragana da bi nas sve pobio. - Ludak bi pokušao jer i tvoj otac nije bolji pa bi

se branio. - U nedelju dolaze da je vere. - A sramota? - Momak je sve zaboravio. - Kažem ti ja da bogate zanimaju samo pare. Oni obraz i čast bacaju pod noge. Gile ima sreću, dobiće lepu devojkicu i bogat miraz.

Sine, bio je Prcić. - Šta sad on hoće? - Njegovoj ćerki se sviđaš. - Ona se meni ne sviđa i neka me ostavi na miru. - On nas je sve pozvao na slavu. - Idite. - Neće otac ako ne pođeš i ti. - Što niste rekli da imam devojkicu? - Ja nisam smela od oca, a on je rekao da te je devojkica ostavila i da se uskoro udaje. - Ja hoću samo Draganu. - Sine, njeni roditelji ne žele da im budeš zet. - Ja neću drugu.

Stiglo ti je pismo. - Ko se mene setio? - Obaveštenje da si položio državni ispit. - Sada mogu da zovem doktora i da ga pitam kad počinjem da radim. Ala će se Dragana obradovati kada čuje. - Hoće. Ona mi je rekla kad se zaposlim udaće se samo za mene... - Sunce moje, što plačeš? - Bio me je otac. - Znači moraš? - Moram ili će me zadaviti, tako mi je pretio. - Svašta od njega. Vidi šta sam dobila od Mileta. - Lep prsten. - Dobila sam i lančić. - On nije žalio pare. - Meni ovo ne treba jer nije od tebe. - Nemam ja pare za to zlato... - Otac mi je više puta ponavljao. - Njemu nije dobro. - Ako ga ponovo obrukam, on će me ubiti. I majka je bila protiv oca, govoreći da Mile nije momak, da ima decu i zato je dobila takve batine da je dva dana u krevetu. Dolazio je i doktor da joj da injekciju protiv bolova. Prsten i lančić sam skinula kad je Mile otišao. Kad je otac to video počeo je da viče po kući I udario mi dva šamara da sam pala na pod. - Šta ćeš sada? - Ne znam. - Dođi kod mene. - On bi došao i sve vas pobio. - Da odemo kod moje tetke u Rumu? - Rekao je, ako odem od kuće ubiće mi majku. - Izvini, ali ti je otac lud sto posto.

Za moju Ijubav imam dve vesti. - Pričaj Mićko. - Položio sam državni ispit. - Dođi da te poljubim. - I dobio sam poziv da idem na predvojničku obuku. - Moj slatki vojnik. Šta je bilo sa poslom? - Za to nema brige. Tu je Dr Brana Marjanović. - Moraš da me upoznaš sa njim. - Ima vremena, sunce moje. - Koliko to traje? - Samo dve nedelje. - Kako ću ja bez mog Mićka? - To će brzo da prođe i bićemo stalno zajedno. - Mićko, ja ću sve da ispričam Miletu i ocu o nama. - Ubiće te otac. - Ja više nisam mala i sama odlučujem o svom životu. Ja imam jedan život i hoću da ga provedem sa čovekom koga volim.. Reći ću Miletu da nisam devojkica, da imam

momka i da sam trudna mesec dana. Kad on to čuje ostaviće me na miru. Šta će mu krava sa teletom! - Njemu to nije važno. On hoće tvoj miraz. - To ću da kažem i ocu pa neka me ubije ako hoće. - On će se praviti da to nije čuo, da to nije istina, jer je odlučio da te uda za Mileta, sina gazde Žike... On je tako odlučio i tako mora biti. - Neće moći jer se i ja pitam.

Mićko, ja bih da se volimo. - I ja sunce moje. Svaki put nam je sve lepše. - Mićko, ovo se pamti, ovo ne može nikada da se zaboravi. Ti opet unutra? - Rekla si da si trudna. - Samo ti radi. - Ja ću da im kažem pa neka bude kako bog kaže. - Sunce moje, ja u ponedeljak idem u neko selo na predvojničku obuku, pa se ponovo vidimo i volimo za dve nedelje. Ko će to da dočeka? - Dama koja me voli i koja hoće da bude moja. - Mićko, ja bih da ponovimo. - Biće kako učiteljica kaže. Što je lepo, što je slatko, sunce moje. - Ti opet! - Ja bih s tobom svaki sat, svaki dan vodio Ijubav, ali moja učiteljica nema vremena. - Šta ću kad me čuvaju i ne daju iz kuće da izađem. Kad krenem na posao prate me do autobusa. - Kad bi znali kako je lepo voleti ne bi bili takvi. - Sutra je vašar u selu. - Ja ne mogu da dođem jer mi je otac bolestan i ne da mi da idem od njega. Stalno nešto traži, stalno me zapitkuje, a ja ćutim i pravim se da ga nisam čula. - Šta ćeš mu ti? Tu mu je žena, bivša Ijubav. - One beže od njega. - Dobro ga poznaju. - On je težak čovek ali je moj otac i ja ga mnogo volim. - Sunce moje, krv nije voda. - Ti se ne ljutiš što ne mogu da dođem? - Ne. - Onda se vidimo za dve nedelje na istom mestu u deset sati. - Važi, sunce moje. Da te ispratim do krivine? - Nemoj, može neko da nas vidi...

Sine, gde si dosad? - Bio sam sa Draganom. - Jesi li joj rekao da ćeš dve nedelje biti majkin vojnik? Jesi li se pozdravio sa devojkom? - Jesam i dogovorili smo se da se ponovo vidimo za dve nedelje na istom mestu. - Ona te baš voli. - Volim i ja nju. - Da da bog jednog dana da budete muž i žena. - Ona je obećala da će se udati samo sa mene. - Sine, ja njoj verujem ali onaj njen luđi otac može na silu da je uda... Sutra je vašar, pa ćete se ponovo videte. - Ne može da dođe jer joj je otac bolestan. - Crko dabogda. - Majko, nemoj tako. - Zar ne vidi da se deca vole?

Novi dan, nova nedelja a ja rano ustao jer ne mogu da spavam.
Danas je vašar u mom selu.

Ljudi iz okolnih sela masovno dolaze na vašar, a crkveno dvorište je puno ljudi. Jedni idu u crkvu, a drugi se hvataju u kolo. Crkveno dvorište se šareni k'o najlepša bašta u mesecu maju. Ljudi obukli svečana odela, a tu je i muška i ženska narodna nošnja. Mlade žene i devojke dolaze u narodnoj nošnji koja se čuva za ovu priliku. Devojke osim narodne nošnje stavile su i svoje dukate. One bogatije imaju dva niza dukata, a one siromašnije jedan niz ili ducat-dva, tri, koliko su imale...Dva niza dukata imale su gazdine ćerke. Prvo idu veliki pa mali dukati. Ja još nisam video sunce moje da je stavila dukate oko vrata. Nikad je nisam pitao zašto ne nosi dukate, niti je ona spominjala da ima dukate.

Svake godine, svakog četvrtog avgusta crkveno dvorište je puno ljudi k'o košnica pčela. U ranim jutarnjim časovima vernici dolaze u crkvu. Oko podneva dvorište počinje da se puni gostima iz okolnih sela. Vašar se čeka godinu dana i kad dođe četvrti avgust, i mladi i stari žele što pre da dodju na vašar... Tu su deca, stari ljudi, a tu su i momci i devojke koji se gledaju i zagledaju jer su se sada prvi put videli. Na vašar dolaze i momci i devojke koji se znaju i koji će uskoro u crkvu na venčanje. Oni koji su se upoznali na vašaru, ne prestaju sa pričom jer žele o sebi što više lepog da kažu. Oni misle da se tako lakše dolazi do ženskog odnosno muškog srca. Kažu ljudi da je prva ljubav najslađa i da se nikad ne zaboravi. Kažu ljudi, a ljudima treba verovati. Na vašaru ima i razne muzike, došli muzikanti sa svih strana da nešto zarade. Tu je bela muzika sa pojačalom, zvučnicima i lepim pevačicama. Tu je i crna muzika bez koje ne može ni jedan vašar. Ovi crni muzikanti kada sviraju ne znaju da stanu. Vidi se da su rođeni za muziku i dok sviraju i oni uživaju. Ovi beli muzikanti često prave pauzu da se odmore, popiju kafu i jedu... Na vašaru svašta može da se kupi. Glavni prodavci su cigani, a ima i srba kod kojih je roba skuplja pa narod kupuje kod cigana...

Deca kupuju slatkiše i razine igračke, a momci devojka licidersko srce. To je kolač u obliku srca na sredini sa malim ogledalom. Može da se nosi na ruci, a može da se okači i oko vrata. Prodavala su se mala, srednja i velika liciderska srca. Babe su govorile da devojka koja ponese licidersko srce je odlučila da se uda za tog momka. U životu je obično tako i bilo. Na vašaru je svako selu imalo svoje kolo i svog kolovođu. To je uvek bio krupan, lep

momak obučen u narodnoj nošnji. Pored njega je njegova devojka ili devojka koju je upoznao na vašaru. I posle vasara se o njima pričalo i svi su očekivali da čuju da će se uzeti. Na kecu je momak koji može da bude drug ili rođak. Svako kolo je lepše ako ima lepog kolovodju i keca koji znaju da igraju. Svi belopotočani idu na vašar koji se čeka godinu dana. Stariji porane, odu u crkvu pa se vraćaju kući da čekaju goste. Tada je bilo mnogo gostiju jer su se Ijudi voleli i posećivali. Mladi su na vašaru po ceo dan, i tek sa pojavom debelog mraka odlazili su kući. Neki su sa vašara odlazili na igranku, neki u bioskop, a neki su posećivali šumarke kojih je bilo mnogo... Svake godine i ja idem na vašar i po navici kupujem licidersko srce.

Ove godine sam bio sam jer moje sunce nije došla. Bolestan otac ili nešto drugo. Možda će doći Mile sa roditeljima u goste. Sve je moguće, a ja se nadam da će moja dama održati datu reč. Kupljeno licidersko srce poklonio sam deci koja su ga slatko pojela...

Vaşar ne može da bude bez velikog belog šatora gde pevaju lepe bele pevačice. Iako su gazde digle cenu svojih proizvoda šatorje pun. Gazda je uložio pare koje mora da vrati muzika sa pevačicama i njegovim jagnjećim i prasećim pečenjem.

U šatoru je i moj drug Gile, loš đak kao ja, i da mu otac Lika nije bio sekretar škole nikad ne bi završio osmogodišnje školovanje. I on je momak ali je krenuo iz kafane u kafanu, i tu sebi nalazi konobarice i pevačice. Drug visok, ima ga dva metra i blizu sto kila, a žene k'o žene, videle priliku pa koriste momka za svoje zadovoljstvo. Lepo je i njemu, jer da nije, on se ne bi sa njima družio. Mlad momak mora negde da ga istrese, a udate žene su za to najbolja prilika. Da li ga to košta ne znam ali se svako zadovoljstvo plaća. Kad bi momci znali ono što ne znaju nikada se ne bi ženili. Od kad je gavran pocrneo, svi lažu i varaju. Svi su pošteni i svi kad tad imaju ženu ili muža.

Druže. - Molim, lepi Gile. - Dođi na jedno piće. - Ja ne pijem sa barabama. - Ljubi te majka Danica, ti si mnogo dobro dete. - Jedi... - Hvala druže.

Čuo sam da si postao medicinski tehničar i da hoćeš najlepšu i najbogatiju devojku u selu. - Narod svašta priča. - Od te tvoje želje nema ništa jer bi se gazda Draga pre ubio nego pristao da mu budeš

zet. Lepa jeste, pametna jeste, završila je za učiteljicu i otac hoće da je uda za nekog Mileta iz susednog sela. - Ludi Gile sve zna. - Milija, jedi govna. Jel' istina da se vidate? - Po neki put ona dođe na veliku česmu i progovorimo po neku reč. - Nisi se udvarao. - Zašto kad bogata devojka neće siromašnog momka. - Kad bi je Gile uhvatio! Pucale bi kosti. - Kad je miš umro ispod plasta sena. - Jebe Gile pa rastura. - Bež'te deco sa prozora.

Hoćeš da ti nađem devojku? - Hvala. - Drugovi smo. - Jesmo, ali ja imam devojku. - Vi se volite? - Ja je želim, a da li će nešto biti to samo bog zna. - Druže, ostaćeš ti suva kurca ako nju čekaš. Druži se sa mnom, ima devojaka koliko hoćeš. - Ja bi samo nju. - Budala ostaje budala. - Ja želim samo nju i nijednu drugu.

I moj Lika je bio kod gazda Drage. - Svi hoće bogatu devojku. - Zgodna je, baš je zgodna. Kad bi mi dala samo da je poljubim, dao bih joj svo imanje koje sam dobio od oca. - Traži, možda će ti dati. - Beži od mene k'o đavo od krsta.

Šta slaviš? - Postao sam električar pa hoću sebe da častim. - Čestitam drugar. Sada i ti i ja imamo neka zanimanja, a bili smo najgori đaci. Ja sam završio sa dvojkama. - A ja sam imao dvojke i trojku iz pevanja. - Brzo je prošlo naše osmogodišnje školovanje. - Šta nam je falilo, bilo nam je lepo. - Sada još da se oženimo. - Gile će prvi. - Rek'o mi otac Lika, ako se ne oženim za mesec dana izbaciće me iz kuće. Jel' imaš neku? - Imam neku beogradanku ali je čula da sam kafanski čovek pa se neće. Jedan dan kaže da će se udati za mene, a drugi dan da neće i tako me zajebava.

Konobar, donesi još jedan tanjir za mog ludog druga. - Nisam gladan. - Sedi i čuti. - Na stolu je puna činija pečenja. Tu je prasetina, jagnjetina, a našla se i pečena ćurka. Budalo, sta će ti ovoliko mesa. - Čekam da mi dođe dama iz Beograda. - Seljak hoće da se pokaže. Budalo, što je nisi vodio kući. - Pa da me Lika ubije. Rekao mi je da u kuću mogu samo ženu da dovedem. On hoće da me ženi i po našem selu i okolnim selima traži devojku za mene. Dok je ne nađe ti menjaš ko ciganin konje. - Kad ću ako neću sad. Sad mi je vreme, sad sam u najboljim godinama. - Imamo vremena. Meni je 19 godina. - Ja sam napunio dvadesetu. - Ja zaboravio da si ti jednu godinu ponavljao.

Milija, jesi li čuo? - Ja ovih dana svašta slušam. - Gazda Dragina ćerka se udaje za neku bogatu barabu. - Ja ne verujem u te

priče. - Verovao ili ne, gazda Draga je odlučio. - Ko ti je to rekao? Otac Lika. - Jesi li dobio poziv za predvojničku obuku? - Jesam i u ponedjeljak idem u neko selo u Sremu. - Koliko ostaješ? - Na pozivu piše dve nedelje. - Dok se ti vratiš devojku će jebati drugi. - Gile, jedi govna. - Čekaće tebe budalo. Ja ne idem. Moj Lika je našao nekog doktora koji je napisao da sam nesposoban za vojsku. - A sposoban si da juriš žene? - Ja ne jurim, ja skupljam i mlade i stare. - Tebi će pička da dođe glave. - Bolje da umrem kao švaler nego seronja ko ti.. - Šta će ti toliko žena? - Meni ona stvar ne služi samo za pisanje. - Gile, jak švaler. - Ja sam pojebao više žena nego što si ti leba pojeo. Jebe Gile pa rastura.

...Milka, da te upoznam sa školskim drugom. On je još nevin. - Poštovanje, gospođo. - I vama, gospodine. - Milka, jel' ti se sviđa? - Lep momak, ali ja imam momka. - Uzmi ga na dan dva, neka vidi rupu pa ga posle šutni u dupe i pošalji u Beli Potok. - Gospođo, ne slušajte ludog Gileta. - Ne bih rekla, tvoj drug je lep nomak i sigurno ima devojku. - Ko će budalu! - Gospođo, mi smo stari drugari i bili smo najgori đaci u našoj školi. - Milka, za mog drugara da otpevaš pesmu po želji. - Šta želi da čuje drug? - Ako može, osamnaest karanfila. - To je i moja pesma.

Lepa žena, lepo peva, a ja se uznemirio k'o momak kad prvi put poljubi devojku. - Drugar, što si crven u licu, da nemaš temperature? - Čuti, barabo. Zgodna žena. - Hodeš da ti sredim jedan seks, ali moraš da platiš. - Kako kad ima momka? - Ala si glup, te devojke se jebu ko štuke. - Jesi li ti bio sa njom? - Mi smo još uvek zajedno. - Jadna ona, kome daje ribu. - Gile dobro jebe, a hoće i da časti. Kad je Gile uhvati ona ne zna gde se nalazi. - Lepo lažeš. - Jebem ko konj. Hteo sam da je oženim. - Lepa, baš lepa dama. - Ali sam ljubomorani.

Ne bi mogao da živim sa njom kad znam da peva no kafanama i vašarima. - Ti bi hteo da jebeš tuđe, a tvoja žena da bude svetica.

Bravo, gospođo. - Želite li još neku pesmu? - Može neka po vašem izboru. - Čiko, hoćete cveće? - Mali, beži odavde. - Gile, ostavi dete na miru. Jesi li nešto prodao? - Niko neće cveće da kupi. - Seljaci, dete. - Milija, kupi ti cveće. - Da znaš i da hoću. - Te crvene karanfile možeš na kurac da staviš.

Mali, koliko kašta ovaj buket? - Vi imate popust. - Jel' dosta sto dinara? - Jeste. - Mali, sada idi. - Gile, daj mu neku paru. - Neka mu

da otac što mu je jebao majku. - Mali, evo još sto dinara. - Hvala, čiko.

Gospodo, ovaj buket karanfila je za vas. - Mnogo hvala. - I da znate da lepo pevate, a mogli bi i ploču da snimate. - Znam ja to ali treba mnogo para.

Drugar, ja bih kući jer sutra moram rano da ustanem. - Moraš, nije lako biti vojnik. - I to je za Ijude. - Jeste, ali te tamo jebu bez one stvari. - Dve nedelje će brzo proći. - Sedi budalo i posluži se. - Može da naiđe tvoja Beograđanka, pa kad me vidi može u mene da se saljubi. - Ti si seoski leptan. - Lepši sam od tebe i kad spavam. - Ona je već trebala da dođe, ali stalno kasni. - Ima drugog pa dok se sa njim pojebe prođe vreme. - Baš me briga, ima Gile na svaki prst po dve. - Ja volim jednu i ona mi je dovoljna. - Ti voliš nju, ali ona ne voli tebe. - Rekla je da će se udati za mene. - Sve žene lažu, kad ti kaže Gile. - Moje sunce mene ne laze. - Drugar, glup si k'o kurac.

Milija, kako ti je na poslu? - Dobro, ne radi se mnogo, a plata je dobra. - Gde radiš? - U prijemnoj ambulanti. - Tamo se svašta radi i ne zna se ko koga jebe. - Lupaš Gile ko razvaljena vrata. - Meni su Ijudi govorili da sve žene vole pare i kurac. - Sunce moje nije takva... - Pre deset dana, uvodio sam struju u domu zdravlja i taj dan sam jebo dve medicinske seste. - Lažeš Gile. - Gile nikad ne laže. Bio sam zaljubljen i u jednu doktorku. - Jel' bilo seksa? - Nije dala jer nisam njen nivo. - Ja čekam damu. - Ako imaš pare neće biti problema. - Ovo je ozbiljno i moram da budem kulturni. - I vreme je da se opametiš. Hoćeš i tebi neku da nađem? - Neću. - Ti si zaljubljen u Draginu ćerku. - Draga je bio četnik, a tvoj otac Radoje partizan i oni nikad ne mogu da budu prijatelji. I Moj Lika ne izlazi iz te kuće, ali Draga hoće za zeta samo zeta iz bogate kuće. - Znam, para na paru ide. - Meni i tebi sigurno neće dati ćerku...

Ona je ko slika i kad je pogledam ne znam šta je lepše. - Gile, meni se sviđaju noge. - Ide k'o paunica. A kad se nasmeje, meni ona stvar leti u nebo. - Gile, zar ti to imaš? - Kažu žene da liči na burgiju. - Gile, mene zanima ljubav. - Mene Milija njeno bogatstvo. Ljubav prođe, a bogatstvo ostaje. - Gile više voli pare nego ribu. - Riba ima gde hoćeš.

Milija, ja i ti smo zaljubljeni u istu devojku. - Ja jesam, a ti bi samo njene pare. Ko devojci biće njegova. - Ja sam odustao, a moj Lika ne izlazi iz te kuće.... - Gile, vreme je da idem kući. - Baš smo

se lepo ispričali. Kad se vratiš sa predvojničke obuke dođi kod mene, možda će tu biti i beograđanka. - Hoću družu. Ako te hoće ta Beograđanka ženi se i pravi decu.

Sine, gde si dosad? - Bio sam sa Giletom na vašaru. - I on se uskoro ženi. - Ko ti je to rekao? - Priča selo. - Selo sve zna.

Majko, budi me sutra u šest. - Hoću sine.

Osvanuo novi dan. Nebo plavo, a sunce se još nije pojavilo. - Majko, ja idem, a ti ako nešto čuješ javi. - Hoće, majka, a ti se čuvaj. - Dve nedelje brzo će da podju. - Jel' ide Gile? - Lika je našao nekog doktora koji je napisao da je bolestan i da nije za vojsku. - Da li si se video i pozdravio sa Draganom? - Jesam, majko i videćemo se kad dođem kući. - Ona je dobra devojka, ali ima ludog oca.

Dve nedelje brzo prodoše, a meni u posetu ne dođoše ni majka, ni otac. Šta je sa Draganom, da li me čeka? Ili ju je otac na silu udao? Da se udala, majka bi mi javila. Ja sam jedva čekao da vidim i poljubim sunce moje. Još sa vrata, pitao sam majku za Draganu, a ona gleda u pod i ćuti. - Majko, šta je bilo, šta se desilo? - Sine. Dragana se udala za Mileta. - Što mi nisi javila? - Nisam htela da se nerviraš jer znam koliko se volite. Bila je velika svadba. - Nije mi suđeno da imam ženu koju volim. - I ja sam se nadala da ćete biti zajedno. I ja sam bila u crkvi kad su se venčali. - Zašto me je ostavila, zašto se udala za Mileta kad mi je govorila da ga ne voli? - Sine, morala je da posluša oca. - Što nije pobegla kod tetke u Obrenovac? - Jednom je bežala. - Sad je mogla da pobegne u Vranje i tamo da me čeka. - Draga bi ubio i tebe nju kad bi vas video zajedno.

Nisam ja više mali. Znam da se branim. - Nikad on ne bi dozvolio da mu budeš zet. Smiri se, sine. - Miran sam majko. - Brada ti se trese, a u licu si bleđ k'o krpa. - Teško je majko kad izgubiš devojku koju voliš. - Sine, naći ćeš ti drugu devojku. - Majko, ima devojaka, ali je za mene Dragana jedina, i najbolja.

Vreme leti, a ja i dalje mislim na Draganu. Pokušavam da je zaboravim, ali ne ide. Kažu ljudi da vreme leči sve i pomaže da se svaka ljubav zaboravi. Nekome se to desi ranije, a nekome kasnije. Lažu, jer kad čovek voli, ljubav ne bleđi i nikad se ne zaboravi. Jednom se voli, sve drugo može da dođe i da traje. Ali u duši ostaje rana koju ni doktori ne mogu da izleče...

Pokušavao sam da se ponovo zaljubim, ali ne ide jer mi je u

glavi samo sunce moje. Počeo sam pomalo i da pijem, ali sam brzo prestao, jer kada radim u bolnici i ne smem da mirišem na alkohol. Kad sam slobodan znao sam i dobro da se napijem ali sam prestao govoreći sebi da je ona otišla, da je više nemam, jer je ona sada sa drugim čovekom. U bolnici se ne radi mnogo, plata nije loša, tu su lepe sestre, a ja se ponašam prema njima k'o da su monahinje. Samo službeno se družimo i kad prođe radno vreme bežim kući k'o da ćeme one pojesti. Sestre lepe, ne zna se koja je lepša, ali ni jedna nije kao moja Dragana.

Danas smo trebali da se vidimo na velikoj česmi u deset sati, ali ona neće doći. Prošlo je šest meseci od njene udaje, a ja se svakog ponedeljka nadam da ću je videti na zakazanom mestu. Česma je tu, naši borići su tu, samo Dragane nema. Vreme leti, ja se nadam, i volim je svakim danom sve više. A ona već mesecima voli drugog čoveka.

Sine, hoćeš da jedeš? Spremila je majka ono što najviše voliš. - Nisam gladan. Idem da prošetam, mogu videti nekog drugara, a obećao sam Giletu kad se vratim da ću ga potražiti. - Dođi na ručak. - Hoću majko...

Oženio ti se drug Gile. - Jel' sa beogradankom? - Jeste. - Reče on meni na vašaru da će da dođe. - Jel' ostala u drugom stanju? - Samo što se nije porodila...

Na velikoj česmi nikog nema. Seo sam na veliki beli kamen i giedao u jednu tačku. Sećanja navru ali Dragana nije tu. Sramota je da napišem da sam plakao ko malo dete kad ga tuče otac. Na moju sreću nikog nije bilo da vidi suze momka koji plače jer ga je devojka ostavila. Šetao sam oko česme, išao u boriće i pitao sebe gde sam pogrešio. Da li sam udaju mogao da sprečim, zašto je nisam ukrao i zajedno pobjegli od Drage što dalje. Sa česme sam krenuo kući, ali je na putu bila seoska kafana u koju sam svratio prvi nut. U kafani puno ljudi, muzika i pevačice rade svoj posao, a pare padaju k'o gnjile kruške. U ovoj kafani i moj otac je dočekivao zore. Sada znam da ni njemu nije bilo lako iako je moja majka bila mnogo lepša od popadije. U početku, naša popadija ga nije volela, a on je opijajući se pokušavao da zaboravi popadiju.

Sad je tu njegov sin koji osim mleka nije okusio alkohol. Ljubav od čoveka može da napravi i anđela, a može i đavola koji je krenuo da pije i posećuje kafane.

Moj otac je imao sreće jer mu se popadija vratila, a moja Dragana je otišla i zaboravila. Konobar Đura se prvo iznenadio kad me je video u kafani, a zatim pitao šta hoću da popijem. Popio sam dva piva i meni je kafana počela da se vrti u krug. Na sredini kafane sedi mlad čovek, lepo obučen, sa dve dame koje su više gole nego obučene... Da li su pevačice ili njegove ljubavnice, to samo on zna.

Đuro, ko je onaj čovek što sedi sa lepim ženama? - To je Mile, Žikin sin i zet gazda Drage. - Jel' oženjen? - Ima najlepšu ženu u selu. - Šta onda traži u kafani? - Baraba ostaje baraba. - Ti svašta vidiš. - Ovde dolaze pijanice, žene koje traže đavola, a tu su i poslovni Ijudi. Moja kafana sve prima, a najviše volim one koji troše pare. Ovde pijanice za jednu noć ostave celu platu. - Ove lepe žene, šta traže u kafani? - Love muškarce koji imaju pare. - Jel' nešto ulove? - Neke su se i obogatile. - Ja bih Đuro još jedno pivo. - Ne komšija, idi kući pa kad se otrezniš dodji sutra, ja te častim. - Baš mi je muka, samo podrigujem i tera me da povraćam. - Nisi navik'o da piješ. - Kako je Ijudima koji piju svaki dan? - Za njih je pivo k'o čaj od kamilice. Jel' možeš da ustaneš? - Ne, hoću da padnem. - Jel' može jedna kafa, kuća časti? - Može. - Kad je popiješ, biće ti bolje. Mile je moj najbolji gost, i on dođe čim otvorim kafanu i ostaje do kasno u noć. - A žena sama kod kuće? - On se oženio sa najlepšom i najbogatijom devojkom u selu. Pre neki dan mu je žena pobacila. - Jadna moja Dragana. Da li je to naše dete? - Šta pričaš komšija? - Lupam ko otvoren prozor. Pre ove ženidbe on se već dva puta ženio. - Lep, bogat, a žene se lepe k'o marka na pismo. Svi smo se iznenadili kad je uzeo devojkku. - Jadna njegova žena. - Da joj nije lepo, ona bi ga napustila. Ne znam kako mu se zove žena, ali je lepa ko boginja. - Ja sam je video nekoliko puta i znam da je učiteljica i radi u jednoj školi u Beogradu. - Mi smo komšije i znam da više ne radi, ne da joj Mile da se muči i putuje u grad. - Đuro, to se u mom selu zove Ijubomora.

Ja bih da krenem. - Jel' možeš? - Moram, Đuro, čeka me majka da ručamo. - Sada je vreme da se večera. Sine, gde si dosad? - Ja svratio u kafanu. - Ako sine, kafana je za muškarce. - Majko, ja se napio k'o svinja. - Sine, ništa se loše nije desilo. - Izvini, nisam hteo. Ja moram da legnem jer mi se kuća vrti u krug. - Lezi, sine, sad će majka da te pokrije i sutra ćeš da budeš k'o nov. - Sine, kako je? - Boli me glava. - Popij šolju rasola. - Baš prija. - Jesi li gladan? -

K'o vuk. - Spremila je majka ono što voliš. Kad ideš na posao? - Danas radim drugu. - Dođi pravo kući. - Hoću majko. - Sine, nisam ti rekla da je gazda Draga u bolnici. - Crk'o dabogda. Majko, šta se desilo i kako je Dragana odlučila da se iznenada uda za Mileta? - To zna samo njegova luda glava.

Draga je sebi ispunio želju i preko noći udao svoju ćerku jedinicu za Mileta. Dugo su se prijatelji dogovarali oko miraza i na kraju je Draga pristao na sve što je tražio gazda Žika. Sin je ćutao i smeškao se, jer je Dragana imala sve što želi svaki muškarac. A sunce moje imala je lepo lice, zubi ko dva niza belih bisera, mali nosić i guste obrve. Kosa boje čokolade, sa šiškama koje su padale na oči. Tu su i oči boje mora, a obrazi se rumene k'o tek uzrele jabuke. Tu su i lepe sise i struk koji bi poželela svaka devojka. Noge ko u gazele i kad hoda vama se čini da leti. Sve je to video momak Mile dok su se roditelji dogovarali oko miraza. Dao je Draga šumu, pola imanja, pola kuće, nameštaj koji će mladenci da biraju, a obećao je zetu i kola.

Momak je tražio samo crnog mercedesa (mečku), a Draga je i to obećao. Kola će dobiti na dan venčanja, govorio je Draga, i neka crknu dušmani kad vide ćerku i zeta u crnoj mečki. Dogovor je brzo pao i oko dana kada će biti svadba. Samo je još trebala Dragana da kaže da i veselje može da počne.

Zašto je Dragana izabrala da se uda kad sam bio na predvojničkoj obuci to samo ona zna. Udala se za čoveka koji je bio lep i bogat, i koji se dva puta ženio. Da li je ona to znala, ne znam ali mislim da joj je majka to rekla. Do njene majke stigli su glasovi o burnom Miletovom životu. Kada je ona sve to rekla Dragi, dobila je batine i zabranu da ne ide po selu i da ne sluša laži koje se pričaju o Miletu. Da li je za te priče znao i Draga, to samo bog zna. On je samo želeo lepog i bogatog zeta, a kako će biti Dragani o tome nije mislio. Stari Ijudi su govorili, ako se ne vole sada zavoleće se u braku, kada deca dođu. Mile je stalno negde putovao, a Dragana je ostajala kod kuće, družeći se sa svekrom i svekrvom. Vidala je njegove žene koje su dolazile da je vide i zajedno su pile kafu. Mile je imao i tri sina koji su obožavali Draganu i uvek su bili tu ako je nešto trebalo da se pomogne. Dragana je kupovala čokoladu, davala slatko, kolače, a deca ko deca nisu se odvajala od nje. To su bila mala deca od 7, 8, i 10 godina. Više su voleli Draganu nego majku.

Znao je Mile i nekoliko dana da bude odsutan od kuće. Posećivao je vašare, kafane, a znao je i nekoliko dana da bude sa devojkama. U kafanama je uvek bio rado viđen gost jer je znao da troši, a to vole pevačice, muzikanti i konobari...

Živeo je boemski život i zato je bio omiljen u društvu. Ubrzo je i Dragana čula razne priče o burnom životu svog muža, ali se pravila da to nije istina, da je to laž, jer ljudi hoće da unište njen brak i njenu sreću. Mile je bio mnogo lep čovek i nije bilo devojke i žene koja ga nije želela. U to vreme muž je bio glava kuće i njegova reč je bila poslednja. Žena je slušala, čuvala kuću i obraz. Mužu je bilo sve dozvoljeno i mogao je da radi šta hoće. On je muškarac i njegova sramota se ne vidi i o njoj se ne priča. Muško je muško, tako je bilo i biće.

Svakodnevni boemski život, odlasci u kafanu i druženje sa raznim ženama, i lepi Mile dobi tuberkulozu. Doktori rekoše najgori oblik bolesti koji vodi u smrt za šest meseci. Gazda Žika je našao najbolje doktore, davao i kapom i šakom ali su svi vrteli glavom i govorili, sve činimo, sve ćemo pokušati, ali se plašimo za ishod bolesti. Verujte u boga i u medicinsko znanje, a Žika je govorio, tražite šta hoćete samo da mi sin ozdravi.

Ležao je Mile u Beogradu u bolnici za lečenje tuberkuloze više od mesec dana, ali poboljšanja nije bilo. Po preporuci jednog profesora otišao je Mile i na Ozren, to je specijalna bolnica za lečenje pluća, sa nadom da će ozdraviti i vratiti se u svoje selo. Bolestan čovek želi samo da ozdravi, nežaleći koliko to košta. Mile je kolima, koja je platio Draga, uz pratnju doktora otišao na Ozren. Žika je govorio, mom Miletu sada će da bude bolje, on će ozdraviti jer na Ozrenu rade najbolji doktori. Žiki više nisu važne pare, sada sve daje samo da Miletu bude bolje. Žika nije mogao da sedi u selu već je sa ženom i Draganom otišao u Sokobanju. Tamo su se smestili i svaki dan su išli na Ozren kod Mileta. Mile je iz dana u dan bio sve slabiji, sve mršaviji, ali su doktori obećavali i primali mito. Sve je Žika uradio da spase sina ali leka nije bilo. Dođe mesec maj, a Žika, njegova žena i Dragana su u banji. Prođe mesec dana, a Miletu ništa bolje. Dođe šesti maj, Đurđev dan, kada su Žiki javili da je umro Mile, njegov jedinac.

Sutradan svi dolaze sanitetom u selo i to je bio kraj mladom čoveku koji je voleo život i žene. Rano je otišao, samo što je

napunio 35 godina, a otišao je na put bez povratka. Danas Mile na seoskom groblju ima najljepši spomenik, ali je vreme učinilo svoje i sem dece i roditelja, Mileta se više niko ne seća.

Tako sunce moje osta bez lepog i nevernog muža. Mlada udovica sada ima nove probleme. Javljaju se udvarači jer i momci i razvedeni žele da imaju lepu i bogatu ženu. Godinu dana je sedela u kući svog pokojnog muža. Čuvala je kuću, obraz i svekrvu koja se razbolela i više je bila u krevetu nego na nogama. Svi su je voleli, pazili ali je ona još mlada žena i njena majka je želela da napusti kuću u kojoj nije imala sreću i da dođe kod njenih roditelja da živi.

Dugo je razmišljala ali je majka bila uporna i jedne subote su došle u kuću u kojoj je rođena. Dočekao je brat po ocu i njegova majka jer je otac Draga bio u bolnici. Nije prošlo ni sedam dana od njenog povratka, a iz bolnice javljaju da je gazda Draga umro. Na sahrani osim najbliže rodbine nije bilo drugih ljudi. Dragana je obukla crninu, ali žena nije, jer je i za njen život i život njihove ćerke krivila muža. U tišini, grešni Draga je ispraćen na onaj svet... Čula je Dragana da sam se zaposlio na infektivnoj klinici u Beogradu, a od moje babe Tale sam čuo da je govorila da ću biti veliki čovek, i blago onoj koja se uda za mene. Dragana je svakodnevno išla na posao, a ja sam vrebao priliku da se sretnemo u avalskom autobusu. Jednom sam je video sa majkom, ali nisam smeo da im se javim. Petak popodne, a ja krenuo na veliku česmu. Kad tamo Dragana dovela kravu u šumarak da pase prolećnu travu. Čim sam je ugledao potrčao sam joj u susret. Kao po komandi, mi smo se zagrlili i Ijubili. - Sunce moje, nemoj da plačeš. - Šta sam ja bogu skrivila kad me ovako kažnjava? Sad si tu, sad si moj, a i ja ne dam da ideš od mene. Mićko, ti si momak, a ja udovica. - Bila si moja, dala si mi mladost i to je dovoljno da te volim, da se volimo i da sutra imamo našu decu. - Ja sam pobacila naše dete. - Opet će Mićko da sipa pa ćemo imati puno dece. - Tebi mogu da kažem. - Reci. - Dan pre pobačaja muž me je toliko bio da sam prokrvarila. - Zašto, kad ti ne bi ni mrava zgazila. - Zato što sam mu rekla da njegove devojke ne dovodi u kuću. - Baraba, kako je radio tako je i završio. Jesi li znala da se dva puta ženio i da je bio baraba? - Jesam, ali sam obećala ocu da ću se udati za onog momka koga on odabere. - Ti nisi pamatna. - Morala sam jer je govorio da će se ubiti ako ga ponovo obrukam... Mićko, ja bih. - Slatko moje, ja gorim od želje da

te ponovo volim. - Sram ga bilo, al' je porast'o. - On je sada tvoj. - Ovakvu Ijubav nisam imala sa Miletom. - Nisi jer te nije dovoljno voleo. - Dode u krevet i čeka da ga molim. - Imao je on druge, a tebe je oženio jer si mirazinka. - Mićko, što se nisi javio. Čekao sam da prodje godinu dana od smrti tvoga oca. - Uvek si bio pažljiv. - Sunce moje, takav je običaj... Kako ti je majka? - Tužna i nesrećna. - A moja Dragana? - Nije mi lako, ali mora da se živi. - Nisi ti jedina žena kojoj je umro muž. - Nisam Mićko, ali sam obrukala sebe i roditelje. Moja majka je nesrećna zbog mene, a Ijuta je na oca što me je bez moje dozvole udao za Mileta. Ja sam se branila, plakala, govorila da imam momka koga volim, a on je hteo samo Mileta za zeta. - Sunce moje, ništa se nije desilo. - Selo mi se smeje i svašta o meni priča. - Da je vaš brak valjao, on bi trajao. Selo će da priča pa će da učiti. Tako je uvek bilo i biće.

O dobroj devojci se priča i dobro i loše, a ružna se i ne spominje. Svaka devojka je dobra, jedna je više, a druga manje lepa. Nema ružne devojke, ali ima loših muškaraca. Mile je bio lep, ali bio i baraba u duši. Brzo je živeo, a brzo je i završio. Njegova sreća su deca. - Ima dobru decu. - Sutra će neko i da ga se seti. Od prvog dana kada sam došla u njegovu kuću, dolazile su razne žene koje sam dočekivala i kuvala kafu. Ostajale su ceo dan, pa sam morala i ručak da kuvam. - Svašta. - Morala sam jer je Mile to želeo. Kad padne prvi mrak, oni su odlazili, a ja sam ostajala sama. - Da li je on bio normalan? - Često su ga roditelji kritikovali, a on je ćutao i radio šta je hteo. Sa prvim petlovima Mile bi kući dolazio pijan i tražio da se volimo. Čim odemo u krevet, on zaspi, a od Ijubavi ništa. - Kakav je to čovek? - Jadna ja šta sam sve morala da trpim. Kad sam se vratila kod roditelja, majka me je terala da ti se javim. - Ona me je baš volela. - Uvek te je branila kad te otac vređao i o tebi svašta govorio. Ona želi da se udam za tebe, ali se plaši da me ti više nećeš, jer sam ja udovica a ti momak. - Ne bih te dao ni za svo bogatstvo tvog oca. - Mićko, bez Ijubavi pare ništa ne vrede. Mile je spavao na parama, ali nije znao da voli. On je mislio da će parama kupiti Ijubav, sreću, ali je pogrešio. Imao je mnogo žena koje su ga volele za pare, a on je davao i mislio da je to sreća, Ijubav. - Tu je, sunce moje, pogrešio. - Gde ima para nema Ijubavi. - Tako je govorila moja majka. Ona je volela siromašnog momka ali je otac prodao zajedno sa kravom. Ona nikad nije volela mog oca, ali je ćutala i

trpela. Znam ja da se ona družila sa popom. - Sunce moje, to je bio njen život, a mi da mislimo o nama i našoj sreći..

Ja jedva čekam da živimo zajedno, da budeš moja žena i da mi drugari zavide na tvojoj lepoti. Sva si mi slatka, a kad se nasmeješ ja bih poleteo ali nemam krila. Jel' hoćeš? - To sam uvek želela i sanjala naše venčanje u crkvi.

Slatko moje, hoćeš li da se udaš za mene? – Hoću, Mićko. - A sada da se poljubimo. Samo još da ti kupim prsten i svadba može da počne. - Kako ti je na poslu? - Lepo. Malo se radi, a i plata nije loša. - Gde radiš? - Prijemno odeljenje infektivne klinike. - Šta radiš? - Ja sam ti stručnjak za serume i vakcine. Pre neki dan došla žena koja je bila na Avali sa prijateljem i dok su vodili ljubav nju ujede zmija za dupe. - Nas ništa nije ujelo. - Mi smo se voleli, a ovo je švaleracija. - Ti tamo svašta vidiš i čuješ. Jel' ima lepih sestara? - Ljubomorno moje, moja sestra, lepa, najlepša, zove se Dragana. Kad budeš imala vremena dođi da vidiš gde radim, a upoznaću te i sa mojim koleginicama.

Ja sam Miletov prsten i lančić dala svekrvi. - Uzela baba. - Jedva je dočekala. Još mi je rekla da njen sin može bolju ženu da nađe. - Svaki ciga svoga konja hvali. Jel' bilo još poklona? - Bilo je minduša, narukvica, nekoliko zlatnih satova, dukata malih i velikih. - Oni su te okitili k'o božićnju jelku. - Mile nije žalio poklone. - Da, Mićko, ali sam ja pored njega bila željna ljubavi. Da nije umro, ja bih zaglavila kod psihijatra. - Ja ne mogu tako da te okitim. - Samo ti mene voli i to će mi biti dovoljno. - Sunce moje, ljubav se ne kupuje poklonima, ona se desi ili se nikad ne desi. - Od svojih devojaka i žena nije imao vremena za mene. Ja ne pamtim kad smo se voleli. I kad se to desi traje minut-dva i to je bila naša ljubav, naš seks. Kad dođe kući, on kuka da je umoran i beži u krevet. I tako svaki dan. Ko god je voleo dve i više žena na kraju ostaje sam. - On nije znao koliko ima žena i devojaka. - Sa parama je sve to mogao da ima. Žene najviše vole pare. - Mićko, nismo sve iste. - Niste, sunce moje, ali nema žene koja ne voli pare i seks.

Moja majka krivi i tebe i mene što nismo pobešli daleko od Drage i živeli negde gde nas niko ne može da pronadje. - I ja sam o tome razmišljao, ali nisam imao stalni posao. Ti si mi govorila da bi nas pronašao i na mesec da odemo.

Sada smo svaki dan zajedno, volimo se i šta nam još treba. Više

se ne krijemo, gde ide sunce moje tu sam i ja. - Mićko, baš nam je lepo. - Samo da što duže traje. - Trajaće dok smo živi.

Dolazi Dragana kod mene, a majka je zove "moja lepa snajka". I otac je ljubazan i pazi šta će da joj kaže, a ona se odomaćila i ne ide kući...

I njena majka često dolazi i sad nam je puna kuća. Kad dođe ona nosi punu torbu, u kojoj ima svega i svačega. Komšije vire iza zavesa kad je dočekujemo i ispraćamo, a meni puno srce, samo što od radosti ne pukne. Ja čekao i dočekao, da u moju kuću uđe žena koju volim. Svašta je bilo, svašta smo doživeli i preživeli pa je red i da uživamo jer je život samo jedan. Imam lepu i bogatu devojkicu, a to Ijudima smeta. Sada kad smo zajedno živimo ko muž i žena i više se ne čujemo.

Počeli smo i dete da pravimo, Ijubav i život bez dece nema smisla. Ona želi sina, a ja devojkicu. Biće kako bog kaže, a mi ćemo voleti ono dete koje dođe na svet. Vreme prolazi, a mi srećni i zadovoljni. Više i ne čujemo šta Ijudi pričaju jer živimo naš život i mnogo nam je lepo. Kako je čoveku potrebno samo malo da bi bio zadovoljan i radovao se svakom danu.

Osvanuo novi dan, a mi u krevetu pijemo kafu. - Mićko, dobar si majstor, neću da te menjam. - Ja sam uvek kuvao dobru kafu. - Ne pričam o kafi. - Za to si sunce moje ti kriva. - Dobar si u krevetu. - Mićko radi k'o švajcarski sat. - Duša te hoće. - Šta bih ja bez mog Mićka? - Ima muškaraca. - Ima, ali je samo jedan Mićko. - I jedna Dragana. - Mi smo se našli. - Sunce moje, nas je bog spojio. Sada smo tu gde jesmo i ostaje nam samo da se volimo. - Mićko, ja bih još. - I ja, sunce moje.... - Baš si me umorio. - Što vodiš Ijubav kad ne znaš? - Tu je moj Mićko da me nauči. Zaslužio si da ti skuvam kafu. - Može slatka žena. - Kad ti budem venčana žena, voleću te od jutra i mraka. I to će brzo da se desi. - Ako ostanem trudna imaćemo dve radosti. - Ja radim i ne sumnjam u moj rad. - Da li ja mogu da zatrudnim? - Biće dece k'o mrava pred kišu. - Danas idemo u grad. - Dama želi nešto da kupi? - I meni i tebi trebaju patike, stiglo je proleće. - Dama bi mogla da kupi neke lepe sandale. - Može i jedno i drugo. - Dušo, treba da štedimo pare za svadbu. - Biće para, samo neka Ijubav traje. Ja sam Mićko primila platu pa da se ponovimo. - I ja višak pa dama može da kupi haljinu ili neki komplet. - Mićko, ja ne znam šta ću sa garderobom. - Nešto daj familiji, a ja hoću da

moja dama nosi ono što joj ja kupim. - Neka bude kako Mićko kaže. - Sunce moje, mi treba da se dogovaramo. - Uvek si bio dobar i mene slušao. - Uskoro ćemo biti muž i žena I treba da se dogovaramo. Ja sam Mićko za razgovor i dogovor. - Naš narod kaže, dogovor kuću gradi.

- Prijo, prija Danice! - Sunce moje, ko to zove? - Moja majka. - Uđi prijo. - Ja poranila. - Dobro je što si došla, nemam s kim kafu da popijem. - Gde su deca? - Još spavaju. Danas ne rade pa neka odmaraju. - Gde je prijatelj? - On kad ode u prodavnicu ne zna da se vrati...

Kad smo se svi našli u maloj sobi, gde smo doručkovali, moj otac poče sa pričom. - Prijatelju, jel' ima u ovoj kući nešto da se popije? - Prijo, imam puno bure najbolje šljivovice. - Pa kad imaš, donesi da probam. - Majko, otkad ti piješ? - Po neki put pre ručka. - A tvoj čir? - Čeri, ne živi se sto godina. - Prijo, ova moja rakija leči i čir i gastritis. - Onda ću lekove da bacim i piću samo rakiju od mog prijatelja. - Šta kažeš prijo? - Dobra. - Može li još jedna? - Sipaj. - Majko, da se ne napiješ? - Dete, niko se nije napio od dve čašice rakije... Moj pokojni muž je ostavio nekoliko burića, a ja ne znam da li je šljiva ili kajsija. - Majko, otac je peko rakiju samo od kajsija. Njegov sin se razume u piće. - Što njega nema da dođe? - Prijatelju, on radi od jutra do mraka. Isti je otac, samo misli na rad i pare. Ima neku devojkicu i hoće da se ženi. Prijo mogli bi i mi da se orodimo. Deca se vole, a gre'ota je da žive nevenčani. - I ja mislim da je vreme. - Majko, mi smo se dogovorili da se venčamo i u odboru i u crkvi. - Vreme je da u našem dvorištu trče naši unuci. - Vreme je, prija Danice. Neka se deca što pre venčaju. - Ja bih priljateljku želela da se prvo venčaju u crkvi. - Može prijo, neka bude kako deca hoće. - Radoje, ti nećeš u crkvu? - Hoću, ženo, ja jednom ženim sina. - Smejaće ti se selo. - Neka, ja sam rekao svoje. Moj otac i njena majka brzo su se o svemu dogovorili i ostao je samo dan kada će biti svadba. I tu je brzo pao dogovor i svadba može da počne. Mom ocu su pare bile problem, ali pomogla je popadija i njena majka. Selo je sve čulo i počelo ponovo da priča. Mladi komunista uzeo četničku ćerku. Drugi pričaju da je uzeo zbog para jer ona više nije devojkica, a parama se sve kupuje i zaboravlja. Selo priča, a mi uživamo u našoj ljubavi. Pričaće tri dana pa će ućutati, tako je uvek bilo i biće.

Mičko, slab si majstor. - Sunce moje, tek je prošlo dve nedelje. - Pravi muškarac napravi dete za dan. - Za dve nedelje biće beba u stomaku. Sunce moje, moji drugovi mi zavide što imam lepu i bogatu ženu. - I oni imaju lepe žene. - Imaju, ali nisu mirazinke. To je bilo vreme kad su se pare više cenile i od lepe devojke. - Sunce moje, šta ti je? - Vruća sam, a videla sam i neke plave fleke po telu. - Da li te nešto boli? - Ne. - Da vidim te fleke? - Nije to ništa, mora da si se negde udarila? - Nisam ništa radila. - Da te odvedem kod mojih doktora da ti uzmu krvnu sliku? - Proći će, jaka sam. - I lepa si. Da izmerim temperaturu? - Sada je nemam. - Da poljubim damu? - Onda moraš i da me voliš. - Za to sam uvek spreman...

Čekali smo da prođe jedna, pa druga nedelja i kad sam video da se fleke ne povlače, otišli smo kod doktora. - Majko, mi idemo kod doktora. - Sine, da nije snajka trudna? - I to je moguće...

Ja se dobro sećam ove ambulante. - I ja. - Ovde smo dolazili da primamo vakcine. Neki drugari su se plašili igle pa su bežali u šumu. - Ja sam trčao za niima i dovodio ih u ambulantu. Bilo je to vreme kad ništa nismo mislili, išli smo u školu i o nama su brinuli roditelji. - A ja o mom Mičku. - Da nisi bila sa mnom, ja nikad ne bih završio osmogodišnju školu. - Mogao si ti i bolji đak da budeš, ali si gledao u devojčice. - Samo u jednu, a ona se zvala i danas se zove Dragana.

Kolega, otkud ti u ambulanti? - Doveo sam svoju damu. - Šta dami fali? - Povremeno ima temperature, a pojavile su se i fleke po telu. - Ja deset godina imam te fleke pa sam još živa. Daj mi knjižicu. - Nemoj dugo da čekamo. - Čim dođe moja doktorka, ja ću vas prozvati. Gde gospođa radi? - Ja sam učiteljica. - Baš lepo zanimanje. - Koleginice, ni nama nije lose. - Ako nekog mrziš kolega, poželi mu da bude medicinska sestra. - Nemoj dugo da čekamo. - Čim se pojavi doktorka ja ću vas prozvati. - Mičko, ja poznajem ovu sestru. Ona je naša komšinica, a udata je za Zorana, našeg šofera. Dugo su u braku i još nemaju decu. - Mi ćemo imati, moj Mičko je majstor. - Ristić! - Idemo, sunce moje. - Ko je ovde bolestan? - Moja dama. - Koje tegobe imate? - Povremeno imam temperaturu i plave fleke po nogama. - Da li je neko u familiji ima te promene? - Koliko se ja sećam, niko. - Da li ste udati? - Verena sam i uskoro će svadba. - Šta je vama gospodin? - Verenik, doktorka. - On je moj kolega. Sestro, odvedite gospođu da joj uzmu

krvnu sliku, a vi gospodine sačekajte u hodniku. Čim rezultat bude gotov, bićete prozvani. - Doktorka, jel' opasno? - Reći ću svoje mišljenje kad vidim krvnu sliku. - Da nije neka krvna bolest? - Sve je moguće, ali da sačekamo rezultat. Ona mora hitno u bolnicu, a tamo će uraditi i sternalnu punkciju. - Bože, šta nam to radiš? - Gde vi radite? - Na infektivnoj klinici. - Sada kad smo sami, mogu da kažem da vam je verenica teško bolesna. I hitno mora u bolnicu. A sada vas molim da odete u ambulantu i sačekate rezultat krvi...

Sunce moje, jel' gotovo? - Što sestra lako vadi krv, ništa nisam osetila. - Šta kaže, kad će biti rezultat? - Za petnest minuta. - Ristić? - To nas zovu. - Nije prošlo ni deset minuta, a rezultat gotov. - Sedite. - Šta kaže krv?

- Gospodine, vaša verenica mora u bolnicu. - Idemo odmah. - Doktorka, šta mi je? - Idete na pregled, a doktori u Kliničkom centru će uraditi još neke preglede i reći će od čega bolujete. - Jel' opasno? - Biće dobro, vi ste mlada i jaka osoba.

Mićko, da odemo do kuće i javimo se tvojim roditeljima i mojoj majci? - Sunce moje, idemo mi prvo kod doktora da čujemo šta oni kažu. Možda te neće ostaviti u bolnici. - Ja ne volim bolnicu. - Slušaćemo doktore. - Hoćemo Mićko. - Bože, šta mi to radiš i gde sam to pogrešio? Nisam ni mrava zgazio, svima sam pomagao, a ti mene kažnjavaš. - Mićko, ti si me doveo kod hematologa. - Doktorka te poslala. - Meni je bolesna krv? - To će da ispitaju ovi doktori. - Ja se plašim, mene je strah. - Ljubim ja svoju damu. - Ostaćeš ti bez dame. - Šta pričaš? - Ko god se razboleo od krvne bolesti, nije ostao živ. - Ljubavi, sačekaj da čujemo šta kažu ovi doktori. - Ostaviće me u bolnici. - Na ispitivanje sedam dana i ti ideš kući. - Bože, šta sam ti zgrešila?!

Ristić! - Idemo ljubavi moja. - Hoće li gospođa da legne i oslobodi stomak? - Gde ovde ima više kreveta? - Na koji hoćete. Posle pregleda i gledanja u krvnu sliku, mali pegavi doktor reče: Gospođo, vi morate u bolnicu na ispitivanje. - Šta mi je doktore? - To ću vam reći kad uradimo još neke preglede. Sestro, vodite gospođu na odeljenje, a vi gospodine ostanite u ambulanti. - Ljubavi, idi sa sestrom, a ja ću svaki dan dolaziti u posetu. - Reci mojoj majki da ne brine, a pozdravi i tvoje roditelje. Mićko, da budeš dobar. - Brzo ćeš ti kući, pa ćemo nastaviti da pravimo dete. - Ja mislim da si majstor. - Kako znaš? - Ovako sam se osećala i kad

sam pobacila kod Mileta. - Sad kad si trudna nemoj da se nerviraš. - Jedva čekam da ti rodim dete. - Imaćemo mi fudbalski tim. - Idemo, gospođo. - Sestro, samo da je poljubim. - Što se kod kuće niste Ijubili?! - Vidimo se, sunce moje. - Sine, gde je, Dragana? - Ostala je u bolnici na ispitivanju. - Ti nešto kriješ od majke? - Ne..

Gde si krenuo? - Idem da joj obiđem majku i kažem da je u bolnici. Gde je otac? - Otišao je u Topolu da traži muziku i pevačicu. - On se u to razume. Mnogo godina se družio sa kafanom, muzikom i pevačicama. - Sine, njegovo vreme je prošlo.

Ima li nekog kod kuće? - Uđi, zete. - Kako je moja tašta? - Malo sam radila, a sad sam sela da se odmorim. - Ja došao. - Da se nije nešto desilo? - Vodio sam Draganu kod doktora i on je ostavio u bolnici. - Da nije trudna pa na održavanje? - Ne, već dve nedelje imala je temperaturu i fleke na nogama koje se ne povlače. - Jadna moja ćerka. - Doktor kaže da nije ništa ozbiljno i da će posle ispitivanja kući. - Sine moj, to je ozbiljno i ko zna šta sve može Dragani da se desi. Njena tetka, a moja sestra je imala te promene i nije živela više od tri meseca. - Što me plašite? - To je krvna bolest koja se prenosi po ženskoj liniji. Ako se njoj nešto desi, ja ću se ubiti. - Doktori kažu da to nije ništa. - Oni samo teše Ijude, jer znaju da tu pomoći nema. Sada kad je našla svoju Ijubav i kad može da živi, nju bog kažnjava, a nije mrava zgazila. - Hoćete li sutra sa mnom u posetu? - Idem ja sada, da i ja čujem šta kaže doktor. - Idemo zajedno. - Ti se odmori jer sutra moraš na posao. - Ja ću sa posla da odem da je vidim.

Svaki dan smo svi u bolnici, nosimo poklone, pitamo doktore, a oni samo: biće dobro. Prođe jedan, drugi mesec, a mojoj dami nije dobro. Izgubila kosu, osušila se k'o grana, slabo jede, i što pojede ona povrati. Samo se gleda u ogledalo i pita se gde joj se izgubila ona lepa kosa boje čokolade. - Mićko, ja ću ti umreti, meni nema života. - Ko to kaže? - Ja sam gotova. - Još ćemo se mi voleti i decu praviti. - Hoćeš da te izvedem na prozor i gledamo izlazak sunca? - Hoću, zlato moje. Jel' možeš da ustaneš? - Ne mogu, sve me boli. - Onda sedi u krevetu. - Vrati me u ležeći položaj. Magla mi je pred očima. Ništa ne vidim.

Dok sam je Ijubio i brisao njene suze, ona se učutala i okrenula glavu u stranu. I moje sunce, umesto na venčanje u belopotocku crkvu, ode na seosko groblje.

Njena majka je posle njene sahrane otišla da živi u jedno selo blizu Vranja. Više je nikad nisam video i o njoj ništa čuo. Brat po ocu se oženio i sad je on gazda u velikoj kući. Dobar je domaćin i živi sa mladom ženom i tri sina.

Sunce moje, šta ću ja bez tebe? Tužan sam, slomljen, živ čovek koji hoda. Ti si mi govorila da budem jak, da se borim jer samo tako mogu da ostvarim sve svoje želje. Ja više nisam ja i šta će mi život bez tebe. Kad smo se voleli prvi put na Avali ti si mi govorila da želiš da ti budem prvi i poslednji muškarac u životu.

Život je cirkus i žena ne zna s kim će početi, a s kim završiti svoj Ijubavni život. Danas znam da je život bez Ijubavi bolest koju ne može da izleči ni jedan lek. Sunce moje, i danas kad sam na tvom grobu "sunce sija" a meni je mrak pred očima. Rekla si da si me volela, samo mene i boga. Tužan sam, sunce moje, jer mi nedostaje tvoj osmeh, tvoje lepe sise i lepo lice. Doćiću ja i sutra, dolaziću svaki dan. Više ne pišem, ne slušam muziku, ali se molim bogu da me pozove i da se opet družimo i volimo.

Moju Draganu obilazim često i čistim njen grob i proklinjem sudbinu što mi uze ženu koju sam voleo, sa kojom sam želeo da živim i imam decu.

Sunce moje, čekaj me. - Ja ću doći..

Milija Radovanović

MILIJARADOVANOVIĆ rođen je u Belom Potoku kod Beograda gde je završio osmogodišnju školu kao najgori đak (dovoljan uspeh). Zbog lošeg uspeha i još goreg vladanja dve godine je išao u prvi razred učeći za stolara. Duže vreme bio je fizički radnik na Železničkoj stanici u Beogradu. Nikada nije bio u sukobu sa zakonom iako se svakodnevno družio sa lošim momcima i devojkama koje ima svaki grad. Od jedne beogradske prostitutke čuo je da u Zemunu postoji večernja medicinska škola u koju se upisuje preko veze i završava sa dobrim uspehom. Veza mu je bila prostitutka Jagoda iz Srema koja je živela sa profesorom te škole koji je, inače, važio za dobrog supruga i još boljeg oca dve ćerke i jednog sina. Višu medicinsku školu i Defektološki fakultet završava kao redovan student sa prosečnom ocenom osam. Otac Radoje bio je komunist sa jakim vezama, ali sin nije hteo u partiju i zato je na svakom konkursu dobijao crveni karton.

Na Infektivni kliniku dolazi u vreme velikih boginja kao student Više medicinske škole ne znajući ništa o toj bolesti. Dve nedelje provodi u boks sa bojesnicom koja je imala neke promene po koži, ali na njegovu sreću to je bila samo alergija. To je bilo vreme kada su svi oni koji su imali bilo kakve promene na koži dovođeni na Infektivnu kliniku, Motel hiljadu ruža i Čarapićev brest. Na konkursu za prijem u stalni radni odnos bio je jedini kandidat jer u to vreme niko normalan nije hteo da radi na klinici. Na klinici je i dalje jedini viši medicinski tehničar (36.god.) ali zbog ljubomore pojedinih doktora i sestara nikada nije radio taj posao.

Po želji prof. Dr Dragomira Diklića radio je deset godina kao fizioterapeut i za to vreme digao na noge preko sto teških bolesnika. Umesto da bude nagrađen i pohvaljen on je smenjen i vraćen da gura kolica i nosi teške bolesnike po želji prof. Dr Milana Šašića i njegovih saradnika.

Pisanjem se bavi po želji pokojne supruge Milje Andžić koja je tražila da napiše knjigu o njoj, što je pisac i uradio (Soba br.13.). Zbog greške doktora od 1991. godine radi, kao invalid sa stomačnom kilom i zaboravljenim drenom (12cm), na drugom odeljenju kao transporter teških i nepokretnih bolesnika - 18 god. To

mu je omogućio prof. Dr Dragan Delić, direktor Infektivne klinike u Beogradu. Za trideset šest godina rada pisac nije dolazio u sukob sa pacijentima. I danas je u kontaktu sa mnogim bivšim pacijentima koje je digao na noge, a oni mu u znak zahvalnosti kupuju i prodaju sve što napiše. Pisac i dalje radi na istoj klinici, a pomenutom profesoru i njegovim saradnicima neka sudi Bog ako su krivi...

Milija Radovanović je rođen 22.11.1947. g. u Belom Potoku, mestu u podnožju Avale, nadomak Beograda. Nakon završetka srednje i više medicinske škole. nastavlja i završava Defektološki fakultet u Beogradu. Zbog izražene individualnosti, često ostaje usamljen u svojim razmišljanjima, te tako počinje sa pisanjem. Pisanje smatra darom i kaznom u istovreme.

Pišući, on se potpuno povlači iz života, ustupajući mesto svojim junacima. Napisao je nekolino romana od kojih su dva objavljena: Soba br. 13 i Fiki. Uskoro će se pojaviti još dva romana.

Citati roman Milije Radovanovića znači neprekidno putovati kroz živote njegovih junaka.

Dopadljivim stilom pisac nam prikazuje određene ljude, njihove emotivne veze, pogled na materijalni svet, siromaštvo, duhovno-psihološke momente ... On piše iskreno, rušeći predrasude, vekovna verovanja i običaje i tragajući za čistim i autentičnim. Svojim junacima daruje svoje snove, motive, pa i izopačene misli i kroz vlastitu viziju hrabro ih oživljava, puštajući ih u život. Na trenutke je samo svedok njihovog života, a onda i sam postaje učesnik. Ne stidi se svoje ogoljenosti, jer nema šta da krije. Njegova duhovitost i iskrenost nenamerno zasenjuje provokativne sadržaje. Dok piše, on nema cilj. Kroz svoje junake oslobađa se svega, oslobađa se svog ega. Piše neprekidno, baš kao da putuje i zato ima gde da ide i sa kim da ide.

Dame koje su pomogle da napišem moje romane

Gordana

Slavka

Milja

Štampanje romana omogućila supruga Gordana

Pisac i dalje piše jer mu je pisaća mašina
bila i ostala jedini prijatelj.

Milija Radovanović
Ul. Savez Boraca br. 13
Selo Beli Potok kod Beograda

Milija Radovanović

Moja plavuša

Roman

Izdanje autora

Lektor i korektor
Vesna Marković, profesor

Korica
Gordana Bogdanović

Štampa
Copy Land, Beograd

Tiraž
100 primeraka